

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA I PER A LES ADMINISTRACIONS TERRITORIALS

6586 *Reial decret 581/2017, de 9 de juny, pel qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/55/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de novembre de 2013, per la qual es modifica la Directiva 2005/36/CE relativa al reconeixement de qualificacions professionals i el Reglament (UE) núm. 1024/2012 relatiu a la cooperació administrativa a través del Sistema d'informació del mercat interior (Reglament IMI).*

El Reial decret 1837/2008, de 8 de novembre, pel qual s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2005/36/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre de 2005, i la Directiva 2006/100/CE del Consell, de 20 de novembre de 2006, relatives al reconeixement de qualificacions professionals, així com a determinats aspectes de l'exercici de la professió d'advocat, va adaptar a l'ordenament jurídic espanyol la regulació comunitària sobre aquesta matèria. En síntesi, la primera de les directives esmentades consolidava el marc general pel qual es regulava el dret dels nacionals dels estats membres de la Unió Europea a exercir una professió, per compte propi o aliè, en un Estat membre diferent d'aquell en què hagin adquirit les qualificacions professionals.

Aquest marc era el resultat de l'evolució històrica de les nombroses directives adoptades fins aleshores sobre el particular, gairebé des de l'origen de la mateixa Comunitat Europea, complementat amb els principis derivats de la copiosa jurisprudència del Tribunal de Justícia al llarg de més de quatre dècades, i dirigides a la supressió progressiva dels obstacles a la lliure circulació de les persones i serveis entre els estats membres.

La primera etapa d'aquest procés evolutiu va tenir lloc al llarg de la dècada dels seixanta del segle passat, i es va caracteritzar per un primer grup de directives que contenien una sèrie de mesures de liberalització dirigides principalment a l'exercici d'activitats artesanals i comercials. Des de l'origen, es van concebre amb un cert caràcter de provisionalitat, ja que estava previst substituir-les per altres mecanismes més perfeccionats de reconeixement abans que finalitzés el primer període transitori. El seu funcionament no es basava pròpiament en l'establiment de mecanismes de reconeixement de títols, sinó en l'acreditació de l'experiència professional a l'Estat d'origen. D'aquestes directives, algunes van ser refoses, i d'altres derogades, per la Directiva 1999/42/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de juny de 1999, per la qual s'estableix un mecanisme de reconeixement de títols respecte de les activitats professionals a què es refereixen les directives de liberalització i de mesures transitòries, que es va incorporar a l'ordenament espanyol mitjançant el Reial decret 253/2003, de 28 de febrer.

La segona etapa, molt més ambiciosa, va tenir lloc al llarg d'una altra dècada entre la meitat dels setanta i la meitat dels vuitanta, i es va caracteritzar per un enfocament nou en el qual les institucions comunitàries van abordar la qüestió des de l'òptica de l'harmonització i la coordinació de les condicions de formació dels títols conduents a exercir determinades professions, en bona part pertanyents a l'àmbit de la salut, cosa que facilitava la seva agrupació en llistes que, al final, haurien de conduir al seu reconeixement automàtic entre els diferents estats membres.

Tanmateix, la dificultat per seguir avançant en la resta de professions amb l'enfocament vertical i harmonitzador esmentat va propiciar un gir en l'estratègia de les institucions comunitàries cap a un altre enfocament, ara horitzontal, basat en la cerca d'altres mecanismes de reconeixement de títols susceptibles d'aplicar-se a tota la resta de sectors professionals. Així van sorgir les directives de l'anomenat sistema general, adoptades a partir del 1989.

El producte d'aquestes orientacions successives, concretat en un nombre considerable de directives, encara que sens dubte va suposar en el seu conjunt un gran avenç en l'obstinació de garantir les llibertats d'establiment i prestació de serveis i de suprimir progressivament les barreres a la lliure circulació, va originar, tanmateix, una gran dispersió normativa que, en no poques ocasions, dificultava l'aplicació dels diferents mecanismes de reconeixement.

Va sorgir, així, la ja esmentada Directiva 2005/36/CE, que refonia gairebé tota la legislació comunitària sobre reconeixement de qualificacions professionals, i que va acabar amb la dispersió anterior, en agrupar-la en un únic cos normatiu. D'altra banda, encara que es mantenien els fonaments essencials del sistema anterior, inclosa la distinció entre un règim general de reconeixement i un altre basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació, la Directiva va incorporar elements innovadors importants i principis destacats establerts per la jurisprudència del Tribunal de Justícia.

La Directiva 2013/55/UE, de 20 de novembre, que ara es transposa, manté la vigència de la Directiva esmentada anteriorment, si bé hi introdueix modificacions rellevants amb la finalitat de continuar progressant en l'eliminació dels obstacles a l'exercici dels drets dels ciutadans de la Unió Europea i alleugerint la càrrega administrativa vinculada al reconeixement de les qualificacions professionals. Així mateix, serveix per millorar la competitivitat dels estats membres, donar suport al creixement sostenible i reduir la desocupació en el marc de les iniciatives europees de promoció de la mobilitat dels treballadors dins de la Unió Europea.

Entre les mesures que s'incorporen amb aquesta nova regulació adoptada amb l'objectiu de reforçar el mercat interior i afavorir la lliure circulació dels professionals, alhora que es garanteix un reconeixement més eficaç i transparent de les qualificacions professionals, destaca l'establiment d'una «targeta professional europea» destinada a facilitar la mobilitat temporal mitjançant l'aplicació, segons els casos, del sistema de reconeixement automàtic o d'un procediment simplificat en el marc del sistema general.

La targeta professional europea s'ha d'expedir a petició d'un professional amb la presentació prèvia dels documents necessaris i una vegada les autoritats competents hagin complert els procediments de comprovació corresponents. Quan la targeta professional europea s'expedeixi amb el propòsit d'establiment, ha de constituir una decisió de reconeixement i s'ha de tractar com qualsevol altra decisió de reconeixement d'acord amb la Directiva 2005/36/CE.

El funcionament de la targeta professional europea s'ha de fonamentar en el Sistema d'Informació del Mercat Interior (IMI) que introdueix el Reglament (UE) 1024/2012 del Parlament Europeu i del Consell.

Fins ara, aquest procediment és aplicable per a les professions d'infermeria, farmacèutic, fisioterapeuta, guia de muntanya i agent de la propietat immobiliària, d'acord amb el que estableix el Reglament d'execució (UE) 2015/983 de la Comissió, de 24 de juny de 2015.

D'altra banda, la nova regulació introdueix un concepte nou, el d'«accés parcial», de gran rellevància per solucionar els casos en què a l'Estat membre d'acollida les activitats que es vol exercir pertanyen a una professió amb un àmbit d'activitat més gran que a l'Estat membre d'origen. Si les diferències entre els àmbits d'activitat són tan importants que en realitat cal exigir al professional que segueixi un programa complet d'ensenyament i de formació per pal·liar-ne les llacunes, i si aquest professional ho sol·licita, l'Estat membre d'acollida, en aquestes circumstàncies particulars, li ha de concedir un accés parcial.

De manera específica, la nova normativa també incorpora novetats respecte de les condicions mínimes de formació establertes per a determinades professions. Així, les relatives al nombre mínim d'anys de la formació bàsica de metge; la possibilitat de dispenses relatives a certes parts de la formació de metge especialista, quan es disposi d'una especialitat mèdica anterior en un Estat membre; la revisió puntual de certs aspectes relatius als programes de formació d'infermeria a fi d'aconseguir una garantia millor definida i més orientada a obtenir resultats que assegurí que el professional ha adquirit

determinats coneixements i capacitats durant la formació; que els requisits d'admissió a la formació de llevadora s'han d'augmentar a dotze anys d'ensenyament general o s'ha d'exigir superar un examen de nivell equivalent, excepte en el cas dels professionals que ja tinguin un títol d'infermer responsable de cures generals; l'establiment de nous principis respecte a les especialitats mèdiques i odontològiques que han de gaudir de reconeixement automàtic quan siguin comunes per a almenys dues cinquenes parts dels estats membres, i, finalment, pel que fa a les condicions mínimes de formació dels arquitectes, s'inclou la necessitat de completar la formació universitària amb una experiència professional, sota la supervisió d'un arquitecte o un estudi d'arquitectes.

D'altra banda, la nova Directiva 2005/36/CE, mitjançant la introducció de principis comuns de formació, promou un caràcter més automàtic del reconeixement de qualificacions professionals en el cas de professions que actualment no en gaudeixen. Aquests principis comuns de formació han d'adoptar la forma de «marcs comuns de formació» basats en un conjunt comú de proves de formació normalitzades sobre coneixements, aptituds i competències. Els marcs comuns de formació també haurien de poder incloure especialitats, que en l'actualitat no s'acullen a les disposicions sobre reconeixement automàtic. Els marcs comuns de formació relatius a les especialitats esmentades, en particular les especialitats mèdiques, han d'oferir un nivell elevat de protecció de la salut pública i de la seguretat dels pacients.

Així mateix, tot i que la Directiva 2005/36/CE ja establí l'obligació per als professionals de disposar dels coneixements lingüístics necessaris, la nova ordenació preveu la possibilitat que les autoritats competents procedeixin a la seva verificació efectiva després del reconeixement de les seves qualificacions professionals, i possibilitar així, en particular en el cas de les professions amb implicacions per a la seguretat dels pacients, que aquesta comprovació de competència lingüística s'efectuï abans que el professional comenci a exercir la professió a l'Estat membre d'acollida.

Amb vista a incrementar les garanties envers els ciutadans, la norma crea els «centres d'assistència», l'activitat principal dels quals és proporcionar assessorament i assistència als ciutadans, fins i tot mitjançant entrevistes individuals, a fi de garantir que l'aplicació quotidiana de les normes del mercat interior en els casos particulars complexos sigui objecte d'un seguiment a escala nacional. Els centres d'assistència han d'actuar d'enllaç amb les autoritats competents i els centres d'assistència d'altres estats membres.

A més, també és una novetat important l'establiment d'un «mecanisme d'alerta». Així, pel que fa a la coordinació de la informació entre estats membres, no només es recull la relativa a respondre a les sol·licituds d'informació dirigides per autoritats d'altres estats membres, sinó que es recull l'obligació d'alertar per iniciativa pròpia les autoritats competents dels altres estats membres sobre els professionals que ja no estan autoritzats a exercir la seva professió.

A través d'aquest mecanisme, s'ha d'alertar tots els estats membres quan, a causa d'una mesura disciplinària o d'una condemna penal, un professional ja no estigui autoritzat a exercir, fins i tot amb caràcter temporal, les seves activitats professionals en un Estat membre. L'alerta ha d'incloure tota la informació disponible sobre el període definit o indefinit al qual s'aplica la restricció o prohibició. Aquesta alerta s'ha d'activar a través del sistema IMI. L'obligació d'emetre una alerta només s'ha d'imposar als estats membres en què aquestes professions estiguin regulades.

El mecanisme d'alerta específic per als professionals de la salut en virtut de la Directiva 2005/36/CE també s'aplica als veterinaris, així com als professionals que exerceixen activitats relacionades amb l'educació dels menors, incloses l'educació i l'atenció a la primera infància.

Finalment, tot i que la directiva comunitària que ara s'incorpora al nostre ordenament és modificativa de la 2005/36/CE que es manté en vigor, aquesta transposició opta per derogar l'anterior Reial decret 1837/2008, de 8 de novembre, que la transposava, i, en conseqüència, consolidar en un cos únic la normativa comunitària vigent en matèria de reconeixement de qualificacions, la qual, altrament, seria molt complicada de comprendre pels ciutadans destinataris de la norma, i faria igualment complexa la seva aplicació per

part de les autoritats competents corresponents. Així ho recull la disposició derogatòria única d'aquesta norma, que, sens perjudici del que s'ha exposat anteriorment, opta per mantenir transitòriament la vigència dels annexos VIII i X del Reial decret que ara es deroga fins que la Comissió Interministerial creada a aquest efecte a l'article 81 els acabi de revisar.

En la tramitació d'aquest Reial decret ha emès informe el Ministeri d'Hisenda i Funció Pública i s'han consultat les comunitats autònomes, el Consell Econòmic i Social i les corporacions professionals.

En virtut d'això, a proposta conjunta dels ministres d'Educació, Cultura i Esport, d'Afers Exteriors i de Cooperació, de Justícia, de Defensa, de l'Interior, de Foment, d'Ocupació i Seguretat Social, d'Energia, Turisme i Agenda Digital, d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, de la Presidència i per a les Administracions Territorials, d'Economia, Indústria i Competitivitat, i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 9 de juny de 2017,

DISPOSO:

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte establir les normes i els procediments per permetre l'accés i exercici d'una professió regulada a Espanya mitjançant el reconeixement de les qualificacions professionals adquirides en un altre o en altres estats membres de la Unió Europea i que permetin al titular exercir-hi la mateixa professió.

Així mateix, aquest Reial decret estableix les normes relatives a l'accés parcial a una professió regulada i els procediments per al reconeixement dels períodes de pràctiques professionals efectuades en un altre Estat membre.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reial decret s'aplica als nacionals d'estats membres de la Unió Europea que pretenguin exercir, per compte propi o aliè, una professió regulada a Espanya a través del reconeixement de les seves qualificacions professionals obtingudes en un altre o en altres estats membres.

Així mateix, s'aplica a tots els nacionals d'un Estat membre de la Unió Europea que hagin efectuat un període de pràctiques professionals fora del seu Estat membre d'origen.

2. Aquest Reial decret no és aplicable a les professions regulades següents:

- a) Les que incloguin mecanismes específics per al reconeixement de qualificacions professionals establerts en normes comunitàries europees dictades en aplicació d'instruments legislatius independents.
- b) Les professions i activitats que participin en l'exercici de l'autoritat pública.
- c) Els notaris i els registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles.

Article 3. *Efectes del reconeixement.*

1. El reconeixement de les qualificacions professionals per l'autoritat competent espanyola ha de permetre a la persona beneficiària accedir a Espanya a la mateixa

professió que aquella per a la qual està qualificada a l'Estat membre d'origen i exercir-la amb els mateixos drets que els nacionals espanyols.

2. Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén que la professió que es proposa exercir la persona sol·licitant a Espanya és la mateixa que aquella per a la qual està qualificada al seu Estat membre d'origen, quan les activitats cobertes per la qualificació esmentada siguin similars.

3. No obstant el que disposa l'apartat 1, s'ha de concedir accés parcial a una professió a Espanya en les condicions que estableix el capítol IV d'aquest títol.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 4. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret s'entén per:

1. **Aprenentatge permanent:** totes les activitats d'educació general, educació i formació professionals, educació no formal i aprenentatge informal empreses al llarg de la vida que permetin millorar els coneixements, les capacitats i les competències, i que poden incloure l'ètica professional.

2. **Autoritat competent:** tota autoritat o organisme investit d'autoritat pels estats membres habilitat per expedir o rebre títols de formació i altres documents o informació, així com per rebre sol·licituds i prendre les decisions que preveu la Directiva 2005/36/CE i, en el cas d'Espanya, aquest Reial decret.

3. **Qualificació professional:** capacitat per accedir a una professió determinada, o a l'exercici d'aquesta, acreditada oficialment per un títol de formació, per un certificat de competència tal com defineix l'article 19.1.a), per una experiència professional reconeguda formalment, o bé pel concurs de més d'una d'aquestes circumstàncies.

4. **Experiència professional:** exercici efectiu i lícit, a temps complet o a temps parcial, en un Estat membre de la Unió Europea, de la professió de què es tracti.

5. **Formació regulada:**

a) S'entén per «formació regulada» tota formació orientada específicament a exercir una professió determinada i que consisteixi en un cicle d'estudis completat, si s'escau, per una formació professional, un període de pràctiques professional o una pràctica professional. L'estructura i el nivell de la formació professional, del període de pràctiques professionals o de la pràctica professional s'han de determinar mitjançant les disposicions legals, reglamentàries o administratives de l'Estat membre corresponent, o han de ser objecte de control o aprovació per part de l'autoritat que es determini a aquest efecte.

b) Tenen la consideració d'educació i formació regulada a Espanya els ensenyaments que compleixin els requisits esmentats i que, a més, condueixin a obtenir un títol oficial amb valor en tot el territori nacional, inclòs generalment en els nivells corresponents del sistema educatiu espanyol.

6. **Període de pràctiques professionals:** període d'exercici professional efectuat sota supervisió sempre que constitueixi una condició per accedir a una professió regulada, i que pot tenir lloc durant, o una vegada completats, els estudis que condueixen a obtenir un diploma sens perjudici del que estableix l'article 61, apartat 6.

7. **Període de pràctiques i prova d'aptitud:**

a) S'entén per «període de pràctiques» l'exercici a Espanya d'una professió regulada efectuat sota la responsabilitat d'un professional qualificat, que pot anar acompanyat d'una formació complementària. Aquest període de pràctiques supervisades ha de ser objecte d'una avaluació. Les modalitats del període de pràctiques i de l'avaluació corresponent s'han de determinar a les normes a què es refereix la disposició final segona.

b) S'entén per «prova d'aptitud» el control sobre els coneixements, les capacitats i les competències professionals del sol·licitant efectuat o reconegut per les autoritats competents espanyoles amb l'objecte d'apreciar l'aptitud del sol·licitant per exercir a Espanya una professió regulada.

Per permetre aquest control, les autoritats competents espanyoles han d'establir una llista de les matèries que, sobre la base d'una comparació entre la formació requerida a Espanya i la rebuda pel sol·licitant, no estiguin cobertes pel diploma o altres títols de formació que tingui el sol·licitant.

Per a la prova d'aptitud s'ha de tenir en consideració que el sol·licitant és un professional qualificat a l'Estat membre d'origen o de procedència. La prova ha de versar sobre matèries que s'han d'escollir d'entre les que figurin a la llista i el coneixement de les quals sigui una condició essencial per poder exercir la professió de què es tracti a Espanya. Així mateix, aquesta prova pot incloure el coneixement de les normes professionals aplicables a les activitats de què es tracti a Espanya.

c) Les autoritats competents espanyoles han d'establir l'estatut a Espanya de les persones en pràctiques i dels sol·licitants que es vulguin preparar per a la prova d'aptitud, pel que fa al dret de residència, les obligacions, els drets i beneficis socials, les dietes i la remuneració, si s'escau, d'acord amb el que preveu la normativa comunitària aplicable.

8. Personal directiu d'empresa: tota persona que, en una empresa del sector professional corresponent, hagi exercit la funció de directiu d'una empresa o d'una sucursal d'una empresa, o la funció d'adjunt al propietari o al directiu d'una empresa si la funció esmentada implica una responsabilitat equivalent a la del propietari o directiu representat, o la funció d'executiu encarregat de tasques comercials o tècniques i responsable d'un o diversos departaments de l'empresa.

9. Professió regulada:

a) A l'efecte exclusiu de l'aplicació del sistema de reconeixement de qualificacions que regula aquest Reial decret, s'entén per «professió regulada» l'activitat o conjunt d'activitats professionals l'accés, exercici o modalitat d'exercici de les quals exigeixi, de manera directa o indirecta, disposar de determinades qualificacions professionals, en virtut de disposicions legals, reglamentàries o administratives.

b) Es considera «modalitat d'exercici» l'ús d'un títol professional limitat per disposicions legals, reglamentàries o administratives a qui tingui una qualificació professional determinada.

c) Igualment, queda equiparada a una professió regulada, quan els apartats anteriors no siguin aplicables, la professió exercida pels membres d'una associació o organització de les que recull l'annex I. Es tracta d'entitats que gaudeixen d'un reconeixement especial per part d'un Estat membre de la Unió Europea, que expedeixen als membres un títol de formació que garanteix que compleixen normes professionals dictades per aquestes entitats i els atorguen el dret a utilitzar professionalment un diploma, una abreviatura o un rang corresponent al títol de formació esmentat.

Es produeix una equiparació idèntica en el cas que un Estat membre atorgui el reconeixement a una associació o organització d'aquest tipus, sempre que aquest Estat n'informi la Comissió Europea i aquesta ho faci públic de la manera que sigui procedent al Diari Oficial de la Unió Europea.

10. Raons imperioses d'interès general: raons reconegudes com a tals per la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

11. Sistema Europeu de Transferència i Acumulació de Crèdits o crèdits ECTS: unitat de mesura de l'haver acadèmic utilitzat a l'Espai Europeu d'Educació Superior regulat al Reial decret 1125/2003, de 5 de setembre.

12. Targeta professional europea: certificat electrònic que acredita el compliment per part d'un professional de totes les condicions necessàries per exercir una professió regulada en un Estat membre d'acollida, bé sigui en la modalitat de prestació temporal i ocasional de serveis o bé per a l'exercici efectiu del dret d'establiment.

13. Títol de formació:

- a) S'entén per «títol de formació» tot diploma, certificat i altre títol expedit per una autoritat d'un Estat membre de la Unió Europea, competent en la matèria, que sancioni oficialment una formació professional adquirida de manera preponderant a la Comunitat.
- b) Així mateix, queda equiparat a un títol de formació tot títol de formació expedit en un país tercer, sempre que el titular tingui, en la professió de què es tracti, una experiència professional de tres anys en el territori de l'Estat membre que hagi reconegut el títol de formació esmentat i sigui certificada per aquest. Per a les professions regulades que preveu el capítol III del títol III, aquest primer reconeixement s'ha d'haver fet complint les condicions mínimes de formació que estableix el capítol esmentat.

CAPÍTOL III

Targeta professional europea

Article 5. *Expedició de la targeta professional europea.*

1. La targeta professional europea a què es refereix aquest capítol la poden sol·licitar les persones que tinguin un títol que acrediti la qualificació professional corresponent per accedir a alguna de les professions, o per exercir-les, que inclou l'annex I del Reglament d'execució (UE) 2015/983 de la Comissió, de 24 de juny de 2015.

2. Els professionals a què es refereix l'apartat anterior poden optar per sol·licitar la targeta esmentada o per recórrer als procediments que preveuen els títols II i III.

3. El titular d'una targeta professional europea ha de gaudir de tots els drets que confereixen els articles 6 a 10.

4. Quan, en virtut de les normes sobre lliure prestació de serveis que preveu el títol II, el posseïdor d'un títol que acrediti la seva qualificació professional a Espanya tingui la intenció de prestar en un altre Estat membre serveis diferents dels que recull l'article 13.4, l'autoritat competent espanyola que estableix l'apartat 7 d'aquest article ha d'expedir la targeta professional europea de conformitat amb els articles 6, 7 i 8. La targeta professional europea constitueix, quan sigui procedent, la declaració que preveu l'article 13.

5. Quan el posseïdor d'un títol que acrediti la seva qualificació professional a Espanya tingui la intenció d'establir-se en un altre Estat membre, en virtut de les disposicions que conté el títol III, o de prestar-hi serveis, en virtut de l'article 13.4, l'autoritat competent espanyola segons l'apartat 7 d'aquest article ha de completar totes les etapes preparatòries respecte a l'expedient individual del sol·licitant en el marc del Sistema d'Informació del Mercat Interior (expedient IMI) tal com estableixen els articles 6, 7 i 9. En aquest supòsit, ha d'expedir la targeta professional europea, si s'escau, l'autoritat competent corresponent a l'Estat membre de destí.

Així mateix, quan l'expedient IMI s'hagi iniciat davant l'autoritat competent d'un altre Estat membre, pel fet que el sol·licitant tingui la intenció d'establir-se o de prestar els seus serveis a Espanya, l'autoritat competent espanyola, d'acord amb l'apartat 7 d'aquest article, ha d'expedir la targeta professional europea de conformitat amb els articles 6, 7 i 9.

6. Per al propòsit d'establiment, l'expedició d'una targeta professional europea no ha de conferir un dret automàtic a exercir una professió determinada si hi ha requisits de registre, col·legiació en els supòsits que el seu exercici estigui subjecte a col·legiació obligatòria o altres procediments de control establerts amb anterioritat a la introducció de la targeta professional europea per a aquesta professió determinada.

7. Correspon a les autoritats espanyoles que en cada cas siguin competents per a cadascuna de les professions regulades preparar i tramitar els expedients IMI i, si s'escau, expedir la targeta professional europea d'acord amb les previsions que contenen els apartats 4 i 5 anteriors.

Aquestes autoritats han de garantir un tractament imparcial, objectiu i oportú de les sol·licituds de targetes professionals europees.

Les autoritats competents i el centre d'assistència que preveu l'article 80 d'aquest Reial decret han d'informar els ciutadans, en particular els sol·licitants potencials, sobre el funcionament i el valor afegit de la targeta professional europea per a les professions per a les quals està disponible.

Article 6. Sol·licitud de la targeta professional europea i creació d'un expedient IMI.

La sol·licitud de la targeta professional europea s'ha de portar a terme a través de la plataforma electrònica creada pel Reglament d'execució (UE) 2015/983 esmentat anteriorment. Aquesta sol·licitud, que ha d'anar acompanyada dels documents que exigeix l'annex II del Reglament esmentat, genera la creació d'un expedient IMI. L'expedient IMI es crea així mateix per a totes les sol·licituds efectuades per escrit de conformitat amb la legislació vigent.

Article 7. Procediment.

1. En el termini d'una setmana a partir de la recepció de la sol·licitud que estableix l'article 6, l'autoritat espanyola competent que preveu l'article 5, apartat 7, ha de notificar la recepció de la sol·licitud de l'interessat i, si s'escau, li ha de requerir que aporti els documents necessaris per a la tramitació.

2. L'autoritat espanyola competent que preveu l'article 5, apartat 7, ha de comprovar que el sol·licitant reuneix les condicions per estar establert legalment a Espanya, així com que tots els documents necessaris expedits siguin vàlids i autèntics, i pot, si s'escau, formular les consultes necessàries als òrgans o organismes corresponents i sol·licitar a l'interessat les còpies compulsades dels documents.

3. En el cas de sol·licituds ulteriors presentades pel mateix sol·licitant, no se li pot exigir que presenti documents que ja figurin a l'expedient IMI i que segueixin sent vàlids.

Article 8. Targeta professional europea per a la prestació temporal i ocasional de serveis diferents dels que preveu l'article 13, apartat 4.

L'expedició de la targeta professional europea per a la primera prestació temporal i ocasional de serveis diferents dels corresponents a professions regulades que tinguin implicacions per a la salut o la seguretat públiques, que no gaudeixen del règim del reconeixement automàtic en virtut del títol III, capítols II, III i IV, s'ha d'ajustar a les prescripcions següents:

a) Respecte a les sol·licituds de targeta professional europea fonamentades en qualificacions professionals obtingudes a Espanya:

1r L'autoritat corresponent que preveu l'article 5, apartat 7 ha de verificar la sol·licitud i els documents justificatius que figurin a l'expedient IMI, i ha d'expedir en un termini de tres setmanes la targeta professional europea per a la prestació temporal i ocasional de serveis diferents dels que preveu l'article 13, apartat 4.

El termini de tres setmanes per expedir la targeta professional europea comença a comptar a partir de la recepció de tots els documents requerits en esmena de la sol·licitud, de conformitat amb el que preveu l'article 7, apartat 1. En cas que no s'hagi requerit aportar documentació addicional a la presentada juntament amb la sol·licitud, el termini d'expedició de la targeta professional europea comença a comptar a partir del venciment del termini d'una setmana a què es refereixen l'article i l'apartat esmentats.

Una vegada expedida la targeta professional europea, l'autoritat competent espanyola ha de procedir immediatament a transmetre-la a l'autoritat competent de l'Estat membre de destí, ha de notificar a l'interessat aquesta expedició i transmissió, i li ha de fer saber que l'Estat membre de destí no pot exigir una nova declaració prèvia en els 18 mesos següents des de l'expedició.

2n La resolució del procediment ha de ser motivada, i contra aquesta resolució, així com contra la falta de resolució expressa en el termini establert, es poden interposar els

recursos procedents en via administrativa i contenciosa administrativa, d'acord amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

3r Si el titular d'una targeta professional europea vol prestar serveis en estats membres diferents dels esmentats inicialment a la sol·licitud, pot sol·licitar una ampliació en què indiqui aquesta circumstància.

Si el titular vol seguir prestant serveis en finalitzar el període de divuit mesos a què es refereix el tercer paràgraf del número 1 anterior, n'ha d'informar l'autoritat competent.

En tots dos casos, el titular ha de proporcionar tota la informació relativa als canvis materials que s'hagin produït en la situació acreditada en l'expedient IMI a fi que l'autoritat competent espanyola transmeti la targeta professional europea actualitzada als estats membres d'acollida de què es tracti.

4t La targeta professional europea manté la vàlida en el conjunt del territori de tots els estats membres de destí de què es tracti mentre el seu titular mantingui el dret a exercir la seva professió sobre la base dels documents i de la informació que figuren a l'expedient IMI.

b) Respecte a les sol·licituds de targeta professional europea fonamentades en qualificacions obtingudes en un altre Estat membre: una vegada notificada l'expedició de la targeta professional europea, l'autoritat competent espanyola no pot exigir cap nova declaració d'acord amb l'article 13 en els divuit mesos següents.

Article 9. Targeta professional europea per a l'establiment i la prestació temporal i ocasional de serveis en virtut de l'article 13, apartat 4.

L'expedició de la targeta professional europea amb el propòsit d'establiment o per a la primera prestació temporal i ocasional de serveis corresponents a professions regulades que tinguin implicacions per a la salut o la seguretat públiques, que no gaudeixen del règim del reconeixement automàtic en virtut del títol III, capítols II, III o IV, s'ha d'ajustar a les prescripcions següents:

a) Respecte a les sol·licituds de targeta professional europea fonamentades en qualificacions professionals obtingudes a Espanya:

1r L'autoritat competent espanyola ha de verificar en el termini d'un mes l'autenticitat i la vàlida dels documents justificatius que figurin a l'expedient IMI, conformat prèviament, a l'efecte d'expedir la targeta professional europea per a l'establiment o la prestació temporal i ocasional de serveis que recull l'article 13, apartat 4.

2n El termini d'un mes a què es refereix el número anterior comença a comptar a partir de la recepció de tots els documents requerits en esmena de la sol·licitud, de conformitat amb el que preveu l'article 7, apartat 1. En cas que no s'hagi requerit aportar documentació addicional a la presentada juntament amb la sol·licitud, el termini d'expedició de la targeta professional europea comença a comptar a partir del venciment del termini d'una setmana a què es refereix l'article 7 apartat 1 esmentat.

3r Una vegada verificada la documentació, ha de transmetre immediatament la sol·licitud a l'autoritat competent de l'Estat membre de destí, i ha d'informar el sol·licitant de l'estat de la seva sol·licitud.

4t Amb la petició fonamentada prèvia de l'Estat membre de destí, les autoritats espanyoles competents han de facilitar, després de sol·licitar a l'interessat els documents que no estiguin en mans de l'Administració, en un termini de dues setmanes, la informació addicional sol·licitada i, si s'escau, hi han d'incloure les còpies compulsades dels documents requerits. No obstant aquesta sol·licitud, el termini per pronunciar-se sobre l'expedició de la targeta és d'un mes, de conformitat amb el que assenyalen els paràgrafs anteriors, a excepció de l'ampliació que preveu el número 4 de l'apartat b) d'aquest article.

b) Respecte a les sol·licituds de targeta professional europea fonamentades en qualificacions obtingudes en un altre Estat membre:

1r En els casos que preveuen els articles 25, 29, 66 i 67, l'autoritat competent espanyola ha de decidir sobre l'expedició d'una targeta professional europea per a l'establiment o la prestació temporal i ocasional de serveis que recull l'article 13, apartat 4, en el termini d'un mes a partir de la data de recepció de la sol·licitud transmesa per l'autoritat competent del país d'origen.

L'autoritat competent espanyola, en cas de dubtes degudament justificats, pot dirigir una petició fonamentada a les autoritats de l'Estat membre d'origen relativa a informació addicional o còpies compulsades de documents necessaris per adoptar la resolució pertinent. Transcorregut el termini de dues setmanes per aportar la informació addicional i, en tot cas, dins del termini del mes que preveu el paràgraf anterior, a excepció de l'ampliació que estableix el número 4 de l'apartat b) d'aquest article, s'ha d'adoptar la resolució corresponent.

2n En els casos que preveuen l'article 13, apartat 4, i l'article 22, l'autoritat competent espanyola ha de decidir si escau expedir una targeta professional europea o sotmetre la persona que té un títol que acrediti la seva qualificació professional a mesures compensatòries en un termini de dos mesos a partir de la data de recepció de la sol·licitud transmesa per l'Estat membre d'origen.

L'autoritat competent espanyola, en cas de dubtes degudament justificats, pot dirigir una petició fonamentada a les autoritats de l'Estat membre d'origen relativa a informació addicional o còpies compulsades de documents necessaris per adoptar la resolució pertinent. Transcorregut el termini de dues setmanes per aportar la informació addicional i, en tot cas, dins del termini de dos mesos que preveu el paràgraf anterior, a excepció de l'ampliació que estableix el número 4 de l'apartat b), s'ha d'adoptar la resolució corresponent.

3r En el supòsit que l'autoritat competent espanyola no rebi de l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen o del sol·licitant la informació i documentació necessàries per adoptar la resolució corresponent sobre l'expedició de la targeta professional europea, pot denegar, mitjançant una resolució degudament motivada, aquesta expedició.

4t Si l'autoritat competent espanyola no adopta una decisió dins dels terminis que estableixen els números 1 i 2 d'aquest apartat b) o no fa una convocatòria a una prova d'aptitud de conformitat amb l'article 15, la targeta professional europea es considera expedida i s'envia automàticament, a través de l'IMI, a la persona en possessió d'un títol que acrediti la seva qualificació professional.

No obstant això, l'autoritat competent espanyola pot ampliar per un terme de dues setmanes els terminis previstos quan concorrin raons degudament justificades, i n'ha d'informar el sol·licitant.

Excepcionalment i per una sola vegada, per raons d'estricta necessitat relacionades amb la salut pública o la seguretat dels destinataris dels serveis, es pot decidir una nova pròrroga de dues setmanes addicionals més.

5è La resolució del procediment ha de ser motivada, i contra aquesta, així com contra la falta de resolució expressa en el termini establert, es poden interposar els recursos procedents en via administrativa i contenciosa administrativa, d'acord amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

c) En els supòsits que regulen els apartats a) i b) d'aquest article, la conformació d'un expedient IMI substitueix tota sol·licitud de reconeixement de qualificacions professionals.

Article 10. *Tractament i accés a les dades relatives a la targeta professional europea.*

1. Amb l'objecte d'actualitzar l'expedient IMI corresponent, i sens perjudici de la presumpció d'innocència, els jutjats i tribunals, així com les administracions públiques amb competències sancionadores sobre determinats professionals i les corporacions col·legials,

en el cas de professions de col·legiació obligatòria, han de remetre a l'autoritat competent espanyola la informació sobre les mesures disciplinàries o les sancions penals adoptades relacionades amb una prohibició o restricció i que puguin tenir conseqüències per a l'exercici de les activitats professionals del titular d'una targeta professional europea. Aquestes actualitzacions han d'incloure la supressió de la informació que ja no sigui necessària.

2. El titular de la targeta professional europea i les autoritats competents que tinguin accés a l'expedient IMI corresponent han de ser informats immediatament de tota actualització. Aquesta obligació no afecta les obligacions d'alerta imposades als estats membres d'acord amb l'article 77.

3. El contingut de les actualitzacions a què es refereix l'apartat 1 es limita al següent:

- a) la identitat del professional;
- b) la professió de què es tracti;
- c) informació sobre l'autoritat o òrgan jurisdiccional nacional que hagi adoptat la decisió sobre la restricció o prohibició;
- d) l'abast de la restricció o de la prohibició, i
- e) el període durant el qual s'apliqui la restricció o la prohibició.

4. L'accés a la informació continguda en l'expedient IMI s'ha de limitar a les autoritats competents espanyoles corresponents, si bé l'interessat pot sol·licitar en tot moment a aquestes autoritats informació sobre el contingut de l'expedient IMI iniciat com a conseqüència de la seva sol·licitud.

5. La informació que figura a la targeta professional europea s'ha de limitar a la informació necessària per comprovar el dret del seu titular a exercir la professió per a la qual s'hagi expedit la targeta, en particular, el nom i els cognoms, la data i el lloc de naixement, la professió, els títols de formació, el règim aplicable, les autoritats competents implicades, el número de la targeta, les característiques de seguretat i la referència a una prova d'identitat vàlida.

L'expedient IMI ha d'incloure, a més, la informació relativa a l'experiència professional adquirida o les mesures compensatòries superades pel titular de la targeta professional europea.

6. Els ocupadors, els clients, els pacients, les autoritats públiques, les organitzacions col·legials i altres parts interessades poden verificar l'autenticitat i la validesa d'una targeta professional europea que els presenti el seu titular.

7. L'accés i el tractament de dades a què es refereix aquest article s'han de fer respectant les normes sobre protecció de dades personals que estableixen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la seva normativa de desplegament, així com, si s'escau, la normativa comunitària que sigui aplicable.

Les dades personals que figurin a l'expedient IMI poden ser tractades durant el temps que es requereixi a l'efecte del procediment de reconeixement com a tal i com a prova del reconeixement o de la transmissió de la declaració exigida en virtut de l'article 13.

El titular d'una targeta professional europea pot sol·licitar en tot moment, i sense cap cost, que es rectifiquin dades incorrectes o incompletes, o que se suprimeixi o bloquegi l'expedient IMI de què es tracti. S'ha d'informar d'aquest dret el titular en el moment d'expedir la targeta professional europea, i se li ha de recordar cada dos anys a partir d'aleshores. El recordatori s'envia automàticament a través de l'IMI si la sol·licitud inicial de targeta professional europea s'ha presentat en línia.

En cas que se sol·liciti la supressió d'un expedient IMI vinculat a una targeta professional europea expedida als efectes de l'establiment o la prestació temporal i ocasional de serveis en virtut de l'article 13, apartat 4, l'autoritat competent espanyola corresponent ha d'expedir a les persones en possessió de títols de formació un certificat que acrediti el reconeixement de les seves qualificacions professionals.

Pel que fa al tractament de les dades personals contingudes en la targeta professional europea i de tots els expedients IMI, les autoritats competents es consideren responsables

del tractament als efectes del que disposa la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Pel que fa a les obligacions que li pertoquen en virtut d'aquest article i al tractament de dades personals que això comporta, la Comissió es considera responsable del tractament als efectes de l'article 2, lletra d), del Reglament (CE) núm. 45/2001 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de desembre de 2000, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals per les institucions i els organismes comunitaris i a la lliure circulació d'aquestes dades.

CAPÍTOL IV

Accés parcial a una activitat professional

Article 11. *Normes relatives a l'accés parcial a una professió determinada.*

1. L'autoritat competent espanyola ha de concedir l'accés parcial a una activitat professional, amb l'examen individualitzat previ de cada sol·licitud, únicament en el supòsit que es compleixin totes les condicions següents:

- a) Que el professional estigui plenament qualificat per exercir a l'Estat membre d'origen l'activitat professional per a la qual se sol·licita l'accés parcial;
- b) Que les diferències entre l'activitat professional exercida legalment a l'Estat membre d'origen i la professió regulada a Espanya siguin tan importants que l'aplicació de mesures compensatòries equivaldria a exigir al sol·licitant que dugués a terme el programa complet de formació exigida per poder tenir accés ple a la professió regulada a Espanya;
- c) Que l'activitat professional es pugui separar objectivament d'altres activitats de la professió regulada a Espanya.

Als efectes de la lletra c), l'autoritat competent espanyola ha de tenir en compte si l'activitat professional es pot exercir de manera autònoma a l'Estat membre d'origen.

2. Es pot denegar l'accés parcial si aquesta denegació està justificada per una raó imperiosa d'interès general, adequada per a la consecució de l'objectiu perseguit, i si no va més enllà del necessari per aconseguir aquest objectiu.

3. Les sol·licituds, a l'efecte d'establiment, s'han d'examinar d'acord amb el que disposa el títol III, capítols I i V.

4. Les sol·licituds a l'efecte de prestació de serveis temporals i ocasionals en relació amb activitats professionals que tinguin implicacions en matèria de salut o de seguretat públiques s'han d'examinar d'acord amb el que estableix el títol II.

5. No obstant el que disposen l'article 15, apartat 6, i l'article 73, apartat 1, una vegada concedit l'accés parcial, l'activitat professional s'ha d'exercir amb el nom corresponent al títol professional de l'Estat membre d'origen. Aquesta denominació s'ha d'expressar en alguna de les llengües oficials de l'Estat espanyol.

6. Els professionals que es beneficiïn de l'accés parcial han d'indicar clarament als destinataris dels serveis l'àmbit de les seves activitats professionals.

7. Aquest article no s'aplica als professionals que gaudeixin del reconeixement automàtic de les seves qualificacions professionals en virtut del títol III, capítols II, III i IV.

TÍTOL II

Lliure prestació de serveis

Article 12. *Principi de lliure prestació de serveis.*

1. Les disposicions d'aquest títol únicament s'apliquen quan el prestador es desplaci al territori espanyol per exercir-hi, de manera temporal o ocasional, una professió regulada.

2. El caràcter temporal i ocasional de la prestació de serveis propis de la professió regulada s'ha d'avaluar en cada cas per separat, atenent, en particular, la durada de la

prestació en qüestió, la freqüència, la periodicitat i la continuïtat, i, si s'escau, segons el que s'hagi manifestat a la declaració prèvia que regula l'article 13.

3. Els professionals d'estats membres de la Unió Europea poden prestar lliurement els seus serveis a Espanya, sense que es pugui impedir o restringir aquesta prestació per raons de qualificació professional, sempre que compleixin els requisits següents:

a) Que estiguin establerts legalment en un altre Estat membre, per exercir-hi la mateixa professió que vulguin exercir a Espanya.

b) En cas de desplaçament del prestador, si ha exercit la professió en qüestió en un o diversos estats membres durant almenys un any en el transcurs dels deu anys anteriors a la prestació dels serveis, quan la professió no estigui regulada a l'Estat membre d'establiment. La condició que exigeix l'exercici de la professió durant un any no s'aplica quan la professió o la formació que condueix a la professió estigui regulada.

4. En cas de desplaçament, el prestador de serveis està subjecte a les normes professionals espanyoles de caràcter professional, jurídic o administratiu que estiguin relacionades directament amb les qualificacions professionals, incloent-hi la definició de la professió, l'ús de títols i la negligència professional greu que estigui directament i específicament relacionada amb la protecció i la seguretat del consumidor, així com a les disposicions disciplinàries aplicables a Espanya als professionals que exerceixin la mateixa professió.

5. Correspon a les autoritats que en cada cas siguin competents a Espanya en relació amb cada professió o activitat regulada rebre les declaracions, dur a terme les actuacions i adoptar les resolucions a què es refereixen els articles 13 a 16 següents.

6. En el cas de desplaçament de treballadors per compte d'altri, el que preveu aquest Reial decret s'ha d'entendre sens perjudici del que estableix la Llei 45/1999, de 29 de novembre, sobre desplaçament de treballadors en el marc d'una prestació de serveis transnacional.

Article 13. *Declaració prèvia en els casos de desplaçament.*

1. Amb caràcter previ al primer desplaçament, el prestador de serveis ha d'informar de la prestació que vol efectuar mitjançant la presentació d'una declaració per escrit a l'autoritat competent espanyola. Aquesta declaració ha de complir els requisits següents:

a) S'ha de fer per escrit, segons el model que es publica com a annex VII d'aquest Reial decret, i es pot presentar per qualsevol dels mitjans i en els llocs que preveu l'article 16 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

b) Ha d'incloure informació sobre garanties d'assegurances o mitjans similars de protecció personal o col·lectiva de què pugui disposar en relació amb la seva responsabilitat professional.

2. La declaració es renova anualment, en els supòsits en què que el prestador de serveis tingui la intenció de continuar prestant serveis temporalment o ocasionalment a Espanya en períodes anuals successius, i si així ho comunica a l'autoritat esmentada.

3. En la primera prestació de serveis, o en cas que la situació a què es refereixen els documents que tot seguit s'assenyalen hagi patit algun canvi, la declaració a què es refereix aquest article ha d'anar acompanyada dels documents següents:

a) Documentació que acrediti la nacionalitat del prestador de serveis.

b) Certificat acreditatiu que el declarant està establert legalment en un Estat de la Unió Europea per exercir-hi les activitats de què es tracti, així com de la inexistència de cap prohibició, en el moment de formular la declaració, que li impedeixi exercir la professió a l'Estat d'origen, ni tan sols temporalment, expedit per l'autoritat competent del país de procedència.

c) Prova de les qualificacions professionals.

d) En els casos a què es refereix l'article 12, apartat 3, lletra b), qualsevol prova que el prestador ha exercit l'activitat de què es tracti durant un any com a mínim en el transcurs dels deu anys anteriors.

e) En el cas de les professions del sector de la seguretat i del sector de la salut, i per a les professions relacionades amb l'educació de menors, incloses l'educació i l'atenció a la primera infància, un certificat que acrediti l'absència de suspensions temporals o definitives d'exercir la professió o de condemnes penals, en els supòsits en què s'exigeixin aquests documents als professionals que exerceixen en el territori nacional.

f) Per a les professions amb implicacions per a la seguretat dels pacients, una declaració sobre el coneixement que el sol·licitant tingui de la llengua necessària per exercir la professió a Espanya.

g) Per a les professions que exerceixen les activitats a què es refereix l'article 25 i que hagin estat notificades per un Estat membre de conformitat amb l'article 83, apartat 2, un certificat relatiu a la naturalesa i la durada de l'activitat expedit per l'autoritat o l'organisme competent de l'Estat membre en el qual estigui establert el prestador de serveis.

4. En la primera prestació temporal i ocasional de serveis corresponent a professions regulades que tinguin implicacions per a la salut o la seguretat públiques, que no gaudeixen del règim de reconeixement automàtic d'acord amb el títol III, capítols II, III i IV, l'autoritat competent espanyola pot portar a terme una verificació prèvia de les qualificacions professionals del prestador de conformitat amb el que disposa l'article 15.

5. La presentació per part del prestador de serveis de la declaració exigida de conformitat amb l'apartat 1 li permet accedir a l'activitat o exercir l'activitat en el conjunt del territori espanyol.

Les autoritats competents espanyoles poden exigir informació addicional a la que preveu l'apartat 4, relativa a les qualificacions professionals del prestador de serveis si:

- a) en parts del territori nacional la professió està subjecta a una regulació diferent;
- b) aquesta regulació és aplicable així mateix a tots els nacionals;
- c) les diferències de regulació es justifiquen per raons imperioses d'interès general relacionades amb la salut pública o la seguretat dels destinataris dels serveis, i
- d) les autoritats competents no tenen cap altre mitjà per obtenir aquesta informació.

6. La prestació de serveis s'ha de fer a l'empara del títol professional de l'Estat membre d'establiment, en cas que aquest títol existeixi en aquest Estat per a l'activitat professional corresponent. El títol s'ha d'indicar en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'Estat membre de la Unió Europea en el qual estigui establert el prestador de serveis, amb la finalitat d'evitar qualsevol confusió amb el títol professional espanyol. En els casos en què el títol professional no existeixi a l'Estat membre d'establiment, el prestador ha d'esmentar el seu títol de formació en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'Estat membre en qüestió. De manera excepcional, el servei s'ha de prestar a l'empara d'un títol professional espanyol en els supòsits que preveu el capítol III del títol III.

Article 14. *Dispenses.*

1. S'ha de dispensar el prestador de serveis de les obligacions imposades als professionals establerts en territori espanyol relatives a l'autorització, la inscripció, la col·legiació o l'adhesió a una organització o col·legi professional, en els termes que preveu aquest article.

2. L'autoritat competent ha de remetre a l'organització col·legial que correspongui una còpia de la declaració prèvia i, si s'escau, de la renovació, regulades a l'article anterior. La remissió d'aquesta documentació per part de l'autoritat competent constitueix, a aquests efectes, una inscripció temporal automàtica, i suposa la submissió de la persona interessada a les disposicions disciplinàries vigents. Quan l'autoritat esmentada entengui que no es compleixen els requisits que estableix l'article 12.3, ha de comunicar a la persona interessada, mitjançant una resolució motivada, la impossibilitat de verificar la

prestació de serveis. Aquesta resolució s'ha de comunicar a l'organització col·legial corresponent.

3. En els casos de les professions relacionades amb la salut i la seguretat públiques indicades a l'article 15, o que es beneficiïn del reconeixement automàtic en virtut del que disposen els capítols II, III i IV del títol III, l'autoritat competent ha d'enviar a l'organització col·legial corresponent una còpia dels documents relacionats a l'article 13.3.

4. No és exigible la inscripció en un organisme de Seguretat Social de dret públic, amb la finalitat de liquidar amb un organisme assegurador els comptes relacionats amb les activitats exercides en benefici d'assegurats socials. No obstant això, el prestador de serveis ha d'informar aquest organisme prèviament o, en cas d'urgència, posteriorment, de la seva prestació de serveis.

Article 15. *Verificació prèvia en professions que tinguin implicacions per a la salut o seguretat pública.*

1. D'acord amb el que estableix l'article 13.4, l'autoritat competent espanyola pot procedir a verificar la qualificació professional del prestador abans de la primera prestació de serveis.

Aquesta verificació únicament és possible quan tingui per objecte evitar danys greus a la salut o a la seguretat dels receptors del servei, com a conseqüència de la falta de qualificació professional del prestador del servei, i no pot excedir el que sigui necessari per a aquesta finalitat.

2. L'autoritat competent disposa d'un termini màxim d'un mes a partir de la recepció de la declaració i els documents a què es refereix l'article 13.3 per resoldre sense més sobre la sol·licitud d'autorització de la prestació de serveis o, després d'haver verificat les seves qualificacions professionals, per exigir al prestador de serveis que superi una prova d'aptitud, d'acord amb el que estableix l'apartat següent.

La resolució que es dicti s'ha de notificar a l'interessat i, si s'escau, a l'organització col·legial corresponent.

3. En els casos en què com a resultat de la verificació prèvia s'aprecii l'existència d'una diferència substancial entre les qualificacions professionals del prestador de serveis i la formació exigida a Espanya, en la mesura que aquesta diferència sigui tal que pugui ser nociva per a la salut o la seguretat públiques i no es pugui compensar amb l'experiència professional del prestador de serveis ni amb els coneixements, capacitats i competències adquirits mitjançant aprenentatge permanent, validades formalment amb aquesta finalitat per un organisme competent, les autoritats espanyoles han d'oferir al prestador de serveis la possibilitat de demostrar, per mitjà d'una prova d'aptitud, que ha adquirit els coneixements, capacitats o competències que no tenia.

4. La prova d'aptitud a què fa referència l'apartat anterior s'ha de poder dur a terme, i se n'ha de poder conèixer el resultat, en el termini màxim d'un mes des de l'adopció de la resolució a què es refereix l'apartat 2. L'autoritat competent ha de prendre sobre aquesta base la decisió de si escau o no autoritzar la prestació de serveis. En cas afirmatiu, el servei s'ha de poder prestar dins del mes següent a la decisió adoptada.

5. En cas que l'autoritat competent no dicti una resolució dins dels terminis que preveuen els apartats anteriors, la persona interessada pot iniciar la prestació de serveis. En aquest cas, l'autoritat competent ha de comunicar aquesta circumstància a l'organització col·legial corresponent en casos de professions de col·legiació obligatòria, i ha de remetre una còpia de la declaració.

6. En el cas en què la prestació de serveis s'hagi autoritzat després de superar una prova d'aptitud, aquesta s'ha de dur a terme a l'empara del títol professional espanyol.

7. Quan es presenti una dificultat que pugui causar un retard en l'adopció de la resolució a què es refereix l'apartat 2 anterior, l'autoritat competent ha de notificar al prestador de serveis, dins d'aquest mateix termini, el motiu del retard. La dificultat s'ha de resoldre en el termini d'un mes a partir de la notificació, i s'ha d'adoptar la decisió en un termini màxim de dos mesos després de la resolució de la dificultat.

Article 16. *Cooperació administrativa.*

1. Les autoritats competents espanyoles poden sol·licitar a les autoritats competents de l'Estat membre d'establiment del qual procedeix el prestador, en cas de dubtes justificats, tota informació pertinent relativa a la legalitat de l'establiment i a la bona conducta del prestador de serveis, especialment pel que fa a la inexistència de cap sanció disciplinària o penal de caràcter professional.

En cas que les autoritats competents espanyoles decideixin comprovar les qualificacions professionals del prestador de serveis, poden sol·licitar a les autoritats competents de l'Estat membre d'establiment informació sobre les formacions seguides pel prestador de serveis en la mesura necessària per avaluar les diferències substancials que puguin ser nocives per a la salut o la seguretat públiques. Les autoritats competents de l'Estat membre d'establiment han de comunicar aquesta informació d'acord amb l'article 76. En el cas de les professions no regulades a l'Estat membre d'origen, els centres d'assistència a què es refereix l'article 80 també poden facilitar aquesta informació.

2. L'autoritat competent ha de garantir l'intercanvi de la informació necessària per tramitar les reclamacions presentades pels receptors dels serveis contra els seus prestadors. S'ha d'informar els destinataris del resultat de la reclamació.

Article 17. *Informació de caràcter suplementari per als destinataris del servei.*

En els supòsits que preveuen els articles anteriors, en què els serveis es prestin amb el títol professional de l'Estat membre d'establiment o amb el títol de formació del prestador, a més de la informació que estableix la normativa comunitària, el prestador de serveis ha de facilitar al destinatari del servei, si aquest la sol·licita, la informació següent:

a) En els casos en què el prestador estigui inscrit en un registre mercantil o en un altre registre públic similar, el nom d'aquest registre i el número d'inscripció assignat, o, si no n'hi ha, qualsevol mitjà d'identificació utilitzat pel registre.

b) Quan l'activitat estigui subjecta a un règim d'autorització a l'Estat membre d'establiment, les dades de l'autoritat de supervisió competent per atorgar-la.

c) El col·legi professional o organisme similar en el qual estigui inscrit el prestador.

d) El títol professional o, si no n'hi ha, el títol de formació del prestador i l'Estat membre de la Unió Europea en el qual es va obtenir.

e) En cas que el prestador exerceixi una activitat subjecta a l'impost sobre el valor afegit, el número d'identificació que s'esmenta a l'article 22, apartat 1, de la sisena Directiva 77/388/CEE del Consell, de 17 de maig de 1977, en matèria d'harmonització de les legislacions dels estats membres relatives als impostos sobre el volum de negocis - sistema comú de l'impost sobre el valor afegit: base imposable uniforme.

f) Les garanties d'assegurances o mitjans similars de protecció personal o col·lectiva de què disposi per cobrir la seva responsabilitat professional.

TÍTOL III

Llibertat d'establiment

CAPÍTOL I

Règim general de reconeixement de títols de formació

Article 18. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les previsions d'aquest capítol s'apliquen a les professions que no estiguin compreses en els capítols II, III i IV d'aquest títol, així com als supòsits, previstos a l'apartat següent, en què la persona sol·licitant no reuneixi, per raons particulars i excepcionals, les condicions que exigeixen els capítols esmentats.

2. Els supòsits particulars i excepcionals que recull l'apartat anterior comprenen:
 - a) Els professionals que es vulguin establir a l'empara d'alguna de les activitats que preveu l'annex II, quan no compleixin els requisits d'una pràctica professional i efectiva en els termes que estableixen els articles 26, 27 i 28.
 - b) Sens perjudici del que disposa el capítol III d'aquest títol, els metges amb formació bàsica, metges especialistes, infermeres responsables de cures generals, odontòlegs, veterinaris, llevadores, farmacèutics i arquitectes, quan no compleixin el requisit d'haver exercit una pràctica professional efectiva i vàlida, en els termes a què es refereixen els articles 30, 32, 33, 34, 38, 43 a 45, 48, 49, 51, 55 a 58, i 65.
 - c) Els arquitectes, quan tinguin un títol de formació que no estigui recollit en el punt 5.7 de l'annex III.
 - d) No obstant el que disposen l'article 29.1 i els articles 30 a 34 i 38, els metges, infermeres o farmacèutics que tinguin títols de formació com a especialista, i que han d'haver seguit una formació per obtenir un dels títols que s'enumeren als punts 5.1.1, 5.2.2 i 5.6.2 de l'annex III, només a l'efecte de reconeixement de l'especialitat corresponent.
 - e) Les infermeres especialistes sense formació en matèria de cures generals.
 - f) Els professionals que compleixin els requisits que estableix la lletra b) de l'article 4.13.

Article 19. *Nivells de qualificació professional.*

A l'efecte de l'aplicació de l'article 21 i l'article 22, apartat 7, les qualificacions professionals s'agrupen en els nivells que s'exposen a continuació.

1. Certificat de competència. És l'expedit per l'autoritat competent d'un Estat membre d'origen, d'acord amb les disposicions legals, reglamentàries o administratives d'aquell Estat, que sanciona:

- a) O bé una formació que no formi part d'un títol o certificat, tal com defineixen els apartats 2, 3, 4 i 5 d'aquest article; o un examen específic sense formació prèvia, o l'exercici d'una professió a temps complet durant tres anys consecutius o durant un període equivalent a temps parcial en el transcurs dels últims deu anys.
- b) O bé l'adquisició d'una formació general corresponent a un nivell d'ensenyament primari o secundari que acrediti la possessió de coneixements generals.

2. Certificat expedit per l'autoritat competent d'un Estat membre que acrediti que s'ha superat un cicle d'estudis secundaris. El certificat d'estudis secundaris pot acreditar:

- a) O bé un cicle de caràcter general complementat amb un cicle d'estudis o de formació professional diferents als que preveu l'apartat 3 d'aquest article, i/o amb un període de pràctiques o pràctica professional quan aquesta sigui exigible a més del cicle d'estudis esmentat.
- b) O bé un cicle de caràcter tècnic o professional complementat, si s'escau, amb un cicle d'estudis o formació professional diferents als que regulen l'apartat 3 d'aquest article, i/o amb un període de pràctiques o pràctica professional, a més del cicle d'estudis esmentat, quan així s'exigeixi.

3. Títol expedit per una autoritat competent d'un Estat membre que acrediti:

- a) La superació d'un cicle d'estudis postsecundaris, d'una durada mínima d'un any, diferent dels que recullen els apartats 4 i 5, o d'una durada equivalent si es tracta d'estudis seguits a temps parcial, i sempre que una de les condicions d'accés al títol en qüestió sigui haver acabat el cicle d'estudis secundaris exigint per accedir a l'ensenyament universitari o superior, o una formació equivalent de nivell secundari, així com la formació professional exigida, si s'escau, a més del cicle d'estudis postsecundaris.
- b) Una formació regulada o, en el cas de professions regulades, una formació professional d'estructura particular, amb competències que vagin més enllà del que

disposa l'apartat 2, equivalent al nivell de formació que indica la lletra a), si aquesta formació confereix un nivell professional comparable i prepara amb un nivell comparable de responsabilitats i funcions, a condició que el títol vagi acompanyat d'un certificat de l'Estat membre d'origen.

4. Un títol que acrediti que el titular ha cursat amb èxit una formació del nivell de l'ensenyament postsecundari d'una durada mínima de tres anys i no superior a quatre, o d'una durada equivalent a temps parcial, que a més es pot expressar en un nombre equivalent de crèdits ECTS, dispensada en una universitat o un centre d'ensenyament superior o en un altre centre de nivell equivalent, i, si s'escau, que ha completat amb èxit la formació professional exigida a més del cicle d'estudis postsecundaris.

5. Un títol que acrediti que el titular ha cursat amb èxit un cicle d'estudis postsecundaris d'una durada mínima de quatre anys, o d'una durada equivalent a temps parcial, que a més es pot expressar en un nombre equivalent de crèdits ECTS, en una universitat o un centre d'ensenyament superior o en un altre centre de nivell equivalent, i, si s'escau, que ha completat amb èxit la formació professional exigida a més del cicle d'estudis postsecundaris.

Article 20. *Formacions equiparades.*

1. Queden equiparats als títols de formació que acreditin la superació de les formacions que descriu l'article anterior, inclòs el nivell corresponent, tots els títols de formació o conjunts de títols de formació expedits per una autoritat competent en un Estat membre, sobre la base d'una formació a temps complet o a temps parcial, en el marc de programes oficials o no, a condició que sancionin una formació completa adquirida a la Unió Europea, reconeguda per l'Estat membre esmentat com de nivell equivalent, i que atorgui els mateixos drets d'accés a una professió, o al seu exercici, o que preparin per exercir la professió en qüestió.

2. Queden equiparades a un títol de formació, en els mateixos termes que els que assenyala el paràgraf anterior, totes les qualificacions professionals que, fins i tot sense satisfer les exigències establertes en virtut de les disposicions legals, reglamentàries o administratives de l'Estat membre d'origen per a l'accés a una professió o el seu exercici, confereixin al titular drets adquirits d'acord amb les disposicions esmentades.

3. El que regula l'apartat anterior s'aplica, en particular, en el supòsit que l'Estat membre d'origen eleui el nivell de formació exigida per a l'admissió a una professió i el seu exercici, pel que fa a les persones que hagin rebut una formació prèvia que no compleixi els requisits de la nova qualificació i es beneficiïn de drets adquirits en virtut de disposicions legislatives, reglamentàries o administratives nacionals. En aquests casos, a l'efecte d'aplicar el que disposa l'article següent sobre condicions per al reconeixement, es considera que la formació prèvia de la persona sol·licitant correspon al nivell de la nova formació.

Article 21. *Condicions per al reconeixement.*

1. En els supòsits de les professions regulades a Espanya l'accés i l'exercici de les quals estiguin supeditats a tenir unes qualificacions professionals determinades, l'autoritat competent espanyola ha de concedir l'accés a aquesta professió i el seu exercici, en les mateixes condicions que als espanyols, als sol·licitants que tinguin el certificat de competència o títol de formació que recull l'article 19 exigits per un altre Estat membre per accedir a aquesta mateixa professió en el seu territori o per exercir-la en aquest.

Aquests certificats de competència o títols de formació han d'haver estat expedits per una autoritat competent d'un Estat membre, designada d'acord amb les disposicions legals, reglamentàries o administratives de l'Estat esmentat.

2. L'accés a la professió i el seu exercici a què es refereix l'apartat anterior s'han de concedir igualment a les persones sol·licitants que hagin exercit a temps complet la professió a la qual es refereix l'apartat esmentat durant un any o a temps parcial durant un

període equivalent, en el transcurs dels deu anys anteriors, en un altre Estat membre en què la professió en qüestió no estigui regulada, sempre que tinguin un o diversos certificats de competència o un o diversos títols de formació que hagi expedit un altre Estat membre que no reguli aquesta professió.

Aquests certificats de competència o títols de formació han d'haver estat expedits per una autoritat competent d'un Estat membre, designada d'acord amb les disposicions legals, reglamentàries o administratives de l'Estat en qüestió, i han d'acreditar la preparació del titular per exercir la professió corresponent.

No obstant això, no es pot exigir l'experiència professional d'un any esmentada si el títol de formació que té el sol·licitant certifica una formació regulada.

3. Les autoritats competents han d'acceptar el nivell certificat per l'Estat membre d'origen d'acord amb l'article 19, així com el document mitjançant el qual l'Estat membre d'origen certifica que la formació regulada o la formació professional d'estructura particular a què es refereix l'article 19.3.b) és equivalent al nivell que estableix l'article 19.3.a).

4. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2 d'aquest article i l'article 22, l'autoritat competent espanyola pot denegar l'accés a la professió i el seu exercici al titular d'un certificat de competència classificat d'acord amb l'article 19.1, quan la qualificació professional exigida a Espanya per exercir la professió estigui classificada d'acord amb l'article 19.5.

Article 22. *Mesures compensatòries.*

1. No obstant el que disposa l'article anterior, l'autoritat competent espanyola pot exigir al sol·licitant que efectuï un període de pràctiques de tres anys com a màxim o que se sotmeti a una prova d'aptitud en qualsevol dels casos següents:

a) Quan la formació, acreditada pel títol de formació presentat, rebuda pel sol·licitant correspongui a matèries substancialment diferents de les que cobreix el títol de formació exigida a Espanya.

b) Quan la professió regulada a Espanya inclogui una o diverses activitats professionals regulades que no existeixin en la professió corresponent a l'Estat membre d'origen del sol·licitant, i aquesta diferència es caracteritzi per una formació específica exigida a Espanya que s'estengui a matèries substancialment diferents de les que cobreix el certificat que acrediti una competència o el títol de formació del sol·licitant.

2. En el cas que l'autoritat competent espanyola opti per exigir les possibilitats que recull l'apartat 1, correspon a la persona sol·licitant escollir entre el període de pràctiques i la prova d'aptitud.

Si l'autoritat competent espanyola considera que, per a una professió determinada, cal establir una excepció a la possibilitat d'elecció de la persona sol·licitant que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat, ho ha de comunicar al coordinador a què es refereix l'article 76, el qual ha d'instar la Representació Permanent d'Espanya a la Unió Europea perquè s'informi d'això als altres estats membres i la Comissió, amb la justificació deguda d'aquesta proposta d'excepció.

En el termini de tres mesos a partir de la recepció de la informació per part de la Comissió, aquesta pot adoptar un acte d'execució pel qual demani a Espanya que s'abstingui de prendre la mesura prevista, en el supòsit que consideri que l'excepció a la qual es refereix el paràgraf anterior no és pertinent o no s'ajusta al dret de la Unió. Si en el termini de tres mesos esmentat la Comissió no s'ha pronunciat respecte a això, es pot aplicar l'excepció.

3. No obstant el que disposa el paràgraf primer de l'apartat anterior, correspon a l'autoritat competent espanyola prescriure, ja sigui un període de pràctiques o una prova d'aptitud, en les professions l'exercici de les quals exigeixi un coneixement precís del dret positiu espanyol, i en les que, en l'exercici de les seves activitats, sigui un element essencial i constant emetre dictàmens, consells o assistència sobre el dret positiu espanyol. A Espanya, aquestes professions són les que es relacionen en l'annex VI.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable igualment als casos que preveu l'article 18.2, lletres b), c), e) i f), així com la lletra d) pel que fa als metges.

En els supòsits a què es refereix l'article 18.2.a), l'autoritat competent espanyola pot exigir un període de pràctiques o una prova d'aptitud quan la persona sol·licitant vulgui exercir activitats professionals, per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, que exigeixin conèixer i aplicar disposicions espanyoles específiques vigents, sempre que a Espanya s'exigeixi als nacionals que coneguin i apliquin aquestes normes per accedir a aquestes activitats.

Quan es vulgui exercir les professions d'advocat i procurador, la persona sol·licitant ha de superar en tot cas una prova prèvia d'aptitud.

4. No obstant el principi del dret del sol·licitant a escollir que preveu l'apartat 2, les autoritats espanyoles poden disposar si s'ha de dur a terme un període de pràctiques o una prova d'aptitud en el cas del:

a) Titular d'un certificat que acrediti una qualificació professional de les referides en l'article 19.1, que sol·liciti el reconeixement de les seves qualificacions professionals quan la qualificació professional exigida a Espanya estigui classificada d'acord amb l'article 19.3, o

b) Titular d'un certificat que acrediti la qualificació professional a què es refereix l'article 19.2, que sol·liciti el reconeixement de les seves qualificacions professionals quan la qualificació professional exigida a Espanya estigui classificada d'acord amb l'article 19.4 o 5.

En el cas del titular d'un certificat que acrediti una qualificació professional de les referides en l'article 19.1, que sol·liciti el reconeixement de les seves qualificacions professionals quan la qualificació professional exigida a Espanya estigui classificada d'acord amb l'article 19.4, les autoritats espanyoles poden imposar tant un període de pràctiques com una prova d'aptitud.

5. Als efectes dels apartats 1 i 6, s'entén per «matèries substancialment diferents» les matèries respecte de les quals el coneixement, les capacitats i les competències adquirides són essencials per exercir la professió i en relació amb les quals la formació rebuda pel sol·licitant presenta diferències significatives en termes de contingut respecte a la formació exigida a Espanya.

6. L'autoritat competent, abans d'imposar les mesures compensatòries que regula l'apartat 1, ha de comprovar, en aplicació del principi de proporcionalitat, si els coneixements, capacitats i competències adquirits per la persona sol·licitant al llarg de la seva experiència professional en un Estat membre o en un país tercer poden omplir, totalment o parcialment, les matèries substancialment diferents a què es refereix l'apartat anterior.

7. La decisió d'exigir un període de pràctiques o una prova d'aptitud s'ha de justificar degudament. En particular, s'ha de facilitar al sol·licitant la informació següent:

a) El nivell de qualificació professional requerit a Espanya i el nivell de qualificació professional que té el sol·licitant de conformitat amb la classificació que estableix l'article 19, i

b) Les matèries substancialment diferents a què es refereix l'apartat 5 i les raons per les quals aquestes diferències no es poden compensar mitjançant els coneixements, capacitats i competències adquirits al llarg de l'experiència professional o de l'aprenentatge permanent, validats formalment amb aquesta finalitat per un organisme competent.

8. Les autoritats competents han d'adoptar les mesures necessàries perquè els sol·licitants tinguin la possibilitat d'efectuar la prova d'aptitud en un termini màxim de sis mesos, després de la decisió inicial per la qual s'imposa la realització d'aquesta prova.

Article 23. Prova d'aptitud.

1. La prova d'aptitud a què es refereix l'article anterior s'ha d'efectuar de conformitat amb els criteris generals que dicti a aquest efecte l'autoritat competent que correspongui.

2. Amb vista a dur a terme la prova d'aptitud, l'autoritat competent ha de comparar la formació exigida a Espanya i la corresponent al títol o certificat aportat per la persona sol·licitant, i ha d'establir una llista de les matèries que no estiguin cobertes pel diploma o altres títols de formació que tingui el sol·licitant i el coneixement de les quals sigui una condició essencial per poder exercir la professió a Espanya, sobre les quals ha de versar la prova. La prova d'aptitud ha de prendre en consideració el fet que la persona sol·licitant és un professional qualificat a l'Estat membre d'origen o de procedència.

3. El resultat de la prova l'ha de valorar una comissió d'avaluació, els criteris de composició i funcionament de la qual els ha de determinar, així mateix, l'autoritat competent.

Article 24. Període de pràctiques.

1. El període de pràctiques s'ha de dur a terme d'acord amb un programa les modalitats, durada i criteris d'avaluació del qual l'ha de determinar l'autoritat competent per a l'accés a la professió regulada.

2. Durant el període de pràctiques s'ha de garantir l'assistència sanitària mitjançant el Sistema Nacional de Salut quan el professional sigui titular o beneficiari en el seu propi país del sistema de Seguretat Social corresponent, i s'apliquen, en conseqüència, el Reglament comunitari núm. 1612/68 del Consell, de 15 d'octubre de 1968, relatiu a la lliure circulació dels treballadors dins de la Comunitat; el Reglament comunitari núm. 1408/71 del Consell, de 14 de juny de 1971, relatiu a l'aplicació dels règims de Seguretat Social als treballadors per compte d'altri i a les seves famílies que es desplacen dins de la Comunitat, i el Reglament Comunitari núm. 574/72 del Consell, de 21 de març de 1972, pel qual s'estableixen les modalitats d'aplicació de l'anterior.

3. Quan no sigui aplicable el sistema de sanitat públic en el període de pràctiques, la corporació professional corresponent ha d'adoptar les mesures oportunes perquè la persona interessada pugui accedir a l'assistència sanitària a la qual tinguin dret els associats o col·legiats en condicions anàlogues a aquests. De la mateixa manera, el professional sol·licitant, abans d'iniciar el període de pràctiques, ha de subscriure una pòlissa d'accidents amb la mutualitat professional corresponent o, si no n'hi ha, amb una entitat d'assegurances.

4. La persona interessada pot percebre una retribució durant el període de pràctiques, tal com correspongui a la naturalesa de la seva activitat i a la relació jurídica que s'estableixi.

CAPÍTOL II**Reconeixement de qualificacions professionals en funció de l'experiència professional adquirida en un altre Estat membre****Article 25. Exigències relatives a l'experiència professional.**

Quan l'accés a una de les activitats que s'enumeren a l'annex II o el seu exercici estiguin supeditats al fet de disposar de coneixements i aptituds generals, comercials o professionals, les autoritats competents han de reconèixer com a prova suficient d'aquests coneixements i aptituds l'exercici efectiu previ de l'activitat en qüestió en un altre Estat membre de la Unió Europea, sempre que aquest exercici s'hagi efectuat de conformitat amb el que disposen els articles 26, 27 i 28.

Article 26. Activitats esmentades a la llista I de l'annex II.

1. Per accedir a les activitats incloses en la llista I de l'annex II, cal haver exercit prèviament l'activitat de què es tracti:

a) durant sis anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa; o bé

b) durant tres anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, quan la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia d'almenys tres anys, sancionada per un certificat reconegut per l'Estat membre de què es tracti o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent; o bé

c) durant quatre anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, quan la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de dos anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per l'Estat membre de què es tracti o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent; o bé

d) durant tres anys consecutius per compte propi, quan la persona interessada acrediti que ha exercit per compte d'altri l'activitat de què es tracti durant cinc anys com a mínim; o bé

e) durant cinc anys consecutius en un càrrec directiu, dels quals almenys tres s'hagin dedicat a funcions de caràcter tècnic, amb responsabilitat sobre almenys un departament de l'empresa, sempre que la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de tres anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per l'Estat membre de la Unió Europea de què es tracti o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent.

2. En els casos a què es refereixen les lletres a) i d), no han d'haver transcorregut més de deu anys entre la data de cessament de l'activitat i la data de presentació de la sol·licitud davant les autoritats competents.

3. La lletra e) de l'apartat 1 no és aplicable a les activitats del grup ex 855, «Perruqueries», de la nomenclatura CITI.

Article 27. Activitats esmentades a la llista II de l'annex II.

1. Per accedir a les activitats incloses en la llista II de l'annex II, cal haver exercit prèviament l'activitat de què es tracti:

a) durant cinc anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa; o bé

b) durant tres anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, sempre que la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de tres anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per un Estat membre o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent; o bé

c) durant quatre anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, sempre que la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de dos anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per un Estat membre o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent; o bé

d) durant tres anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, quan la persona interessada provi que ha exercit per compte d'altri l'activitat de què es tracti durant cinc anys com a mínim; o bé

e) durant cinc anys consecutius per compte d'altri, quan la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de tres anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per un Estat membre o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent; o bé

f) durant sis anys consecutius per compte d'altri, quan la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia de dos anys com a mínim, sancionada per un certificat reconegut per l'Estat membre o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent.

2. En els supòsits a què es refereixen les lletres a) i d), no han d'haver transcorregut més de deu anys entre la data de cessament de l'activitat i la data de presentació de la sol·licitud davant les autoritats competents.

Article 28. Activitats esmentades a la llista III de l'annex II.

1. Per accedir a les activitats incloses en la llista III de l'annex II, cal haver exercit prèviament l'activitat de què es tracti:

a) durant tres anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa; o bé

b) durant dos anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, quan la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia sancionada per un certificat reconegut per l'Estat membre o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent; o bé

c) durant dos anys consecutius per compte propi o en qualitat de directiu d'empresa, quan la persona interessada provi que ha exercit per compte d'altri l'activitat de què es tracti durant tres anys com a mínim; o bé

d) durant tres anys consecutius per compte d'altri, quan la persona interessada provi que ha rebut, per a l'activitat de què es tracti, una formació prèvia sancionada per un certificat reconegut per l'Estat membre o declarada plenament vàlida per un organisme professional competent.

2. En els supòsits a què es refereixen les lletres a) i c), no han d'haver transcorregut més de deu anys entre la data de cessament de l'activitat professional i la data de la presentació de la sol·licitud.

CAPÍTOL III

Reconeixement basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació

Secció 1a Disposicions generals

Article 29. Reconeixement automàtic de qualificacions professionals. Marc general.

1. L'autoritat competent espanyola ha de reconèixer els títols de formació de metge, de metge especialista, d'infermera responsable de cures generals, d'odontòleg, de veterinari, de farmacèutic i d'arquitecte esmentats, respectivament, als punts 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.6.2 i 5.7.1 de l'annex III, sempre que reuneixin les condicions mínimes de formació que preveuen els articles 35, 36, 42, 46, 50, 59 i 61. El reconeixement per accedir a aquestes activitats professionals i exercir-les té els mateixos efectes que els que es confereixen als títols de formació expedits a Espanya.

Els títols de formació han d'haver estat expedits per una autoritat competent d'un Estat membre i, si s'escau, han d'anar acompanyats d'un certificat d'acord amb el que disposen els punts 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.6.2 i 5.7.1 de l'annex III.

El que disposen els dos paràgrafs anteriors s'entén sens perjudici dels drets adquirits que recullen els articles 30 a 34, 38, 40, 43 a 45, 48, 49, 51 i 65.

2. Es reconeixen, per a l'exercici i el desenvolupament de les places de medicina de família del Sistema Nacional de Salut, regulades pels reials decrets 3303/1978, de 29 de desembre, i 1753/1998, de 31 de juliol, els títols de formació que s'esmenten al punt 5.1.4 de l'annex III expedits a nacionals dels estats membres d'acord amb les condicions mínimes de formació que estipula l'article 39.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sens perjudici dels drets adquirits a què es refereix l'article 41.

3. L'autoritat competent espanyola ha de reconèixer els títols de formació de llevadora expedits a nacionals dels estats membres pels altres estats membres, que s'esmenten al punt 5.5.2 de l'annex III, sempre que s'ajustin a les condicions mínimes de formació que regula l'article 52 i responguin a una de les modalitats que assenyala l'article 53. El reconeixement per a l'accés a les activitats professionals i el seu exercici ha de tenir el mateix efecte que els títols de formació expedits a Espanya. Tot això sens perjudici dels drets adquirits a què es refereixen els articles 30 a 34 i 55 a 58.

4. Els títols de formació d'arquitecte que s'enumeren al punt 5.7.1 de l'annex III només poden ser objecte de reconeixement automàtic, d'acord amb el que disposa l'apartat 1, quan responguin a una formació que s'hagi iniciat a partir del curs acadèmic de referència que s'assenyala a l'annex esmentat.

5. Les autoritats competents espanyoles han de supeditar l'accés a les activitats professionals de metge, infermer responsable de cures generals, odontòleg, veterinari, llevadora i farmacèutic, i el seu exercici, a la possessió d'un títol de formació esmentat, respectivament, als punts 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2 de l'annex III que acrediti que el professional en qüestió ha adquirit, durant el període total de la seva formació, els coneixements, capacitats i competències, segons correspongui, que s'esmenten a l'article 35, apartat 3; a l'article 42, apartat 6; a l'article 42, apartat 7; a l'article 46, apartat 3; a l'article 50, apartat 3; a l'article 52, apartat 3, i a l'article 59, apartat 3.

Article 30. *Disposicions generals sobre drets adquirits.*

1. Sens perjudici dels drets adquirits específics de les professions corresponents, en els casos en què els títols de formació de metge que donin accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica i metge especialista, d'infermera responsable de cures generals, d'odontòleg, de veterinari, de llevadora i de farmacèutic, que tinguin els nacionals dels estats membres, no responguin a la totalitat de les exigències de formació que recullen els articles 35, 36, 42, 46, 50, 52 i 59, l'autoritat competent ha de reconèixer com a prova suficient els títols de formació expedits per aquests estats membres quan concorrin els requisits següents:

- a) Que els títols esmentats sancionin una formació iniciada abans de les dates de referència que figuren als punts 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2 de l'annex III.
- b) Que aquests títols vagin acompanyats d'una certificació que acrediti que el titular s'ha dedicat efectivament i lícitament a les activitats de què es tracti durant, almenys, tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a l'expedició de la certificació.

2. L'autoritat competent ha de reconèixer com a prova suficient per als nacionals dels estats membres que tinguin títols de formació de metge, infermera responsable de cures generals, odontòleg, veterinari, llevadora i farmacèutic que no responguin a les denominacions que estableixen per a aquests estats membres els punts 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2 de l'annex III, els títols de formació expedits per aquests estats membres, acompanyats d'un certificat, expedit per les autoritats o organismes competents, en el qual s'acrediti que aquests títols de formació sancionen una formació d'acord amb, respectivament, els articles 35, 36, 42, 46, 50, 52 i 59, i que l'Estat membre que els hagi expedit els assimila a aquells les denominacions dels quals figuren als punts 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2 de l'annex III.

3. Quan sigui procedent, l'autoritat competent espanyola ha d'expedir el certificat que preveu l'article 23.6 de la Directiva 2005/36/CE als qui tinguin qualificacions espanyoles de metge, infermera responsable de cures generals, odontòleg, veterinari, llevadora i farmacèutic que no responguin a les denominacions que estableixen per a Espanya els punts 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2 de l'annex III, i ha d'acreditar que aquests títols sancionen una formació d'acord amb, respectivament, els articles 35, 36, 42, 46, 50, 52 i 59, i que Espanya els assimila a aquells les denominacions dels quals figuren a l'annex III esmentat.

Quan els titulars de les qualificacions a què es refereix el paràgraf anterior d'aquest apartat hagin d'acreditar, per poder-se establir en un altre Estat membre, l'exercici efectiu i legal de la professió, l'autoritat competent ha d'expedir l'acreditació amb base en les certificacions emeses per l'organització col·legial corresponent, en el cas d'exercici lliure o per compte d'altri en el sector privat, o de l'òrgan administratiu corresponent, quan es tracti d'exercici professional en el sector públic.

Article 31. Drets adquirits a l'antiga República Democràtica Alemanya.

S'ha de reconèixer els mateixos drets adquirits que preveu el punt 1 de l'article anterior a les persones sol·licitants que tinguin un títol obtingut a l'antiga República Democràtica Alemanya que no compleixi totes les exigències mínimes de formació que indiquen els articles 35, 36, 42, 46, 50, 52 i 59, en cas que aquests títols sancionin una formació iniciada abans de les dates següents:

- a) El 3 d'octubre de 1990, per als metges amb formació bàsica, infermeres responsables de cures generals, odontòlegs amb formació bàsica, veterinaris, llevadores i farmacèutics.
- b) El 3 d'abril de 1992, per als metges especialistes.

Article 32. Drets adquirits a l'antiga Txecoslovàquia, República Txeca i República Eslovaca.

No obstant el que disposa l'article 48, l'autoritat competent ha de reconèixer els títols de formació de metge que donin accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica i metge especialista, d'infermera responsable de cures generals, de veterinari, de llevadora, de farmacèutic i d'arquitecte de què disposin els nacionals dels estats membres i que s'hagin expedit a l'antiga Txecoslovàquia, o la formació dels quals hagi començat, pel que fa a la República Txeca i a la República Eslovaca, abans de l'1 de gener de 1993, si es compleixen els requisits següents:

- a) Que les autoritats de la República Txeca o de la República Eslovaca donin fe que aquests títols de formació tenen en els seus territoris respectius la mateixa validesa legal que els títols de formació que aquestes expedeixen i, per als arquitectes, que els títols de formació que figuren per a aquests estats membres al punt 6 de l'annex IV, pel que respecta a l'accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica, metge especialista, infermera responsable de cures generals, veterinari, llevadora i farmacèutic quant a les activitats que indica l'article 60.2 i d'arquitecte per a les activitats que recull l'article 63, i al seu exercici.
- b) Que la persona sol·licitant disposi d'un certificat, expedit per l'autoritat competent de qualsevol de tots dos estats, que acrediti una experiència professional d'almenys tres anys consecutius durant els cinc anys previs a l'expedició del certificat, en les activitats pròpies de la professió regulada.

Article 33. Drets adquirits a l'antiga Unió Soviètica, Estònia, Letònia i Lituània.

1. L'autoritat competent ha de reconèixer, sempre que es compleixin els requisits que regula l'apartat següent, els títols de formació de metge que donin accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica i metge especialista, d'infermera responsable de cures generals, d'odontòleg, de veterinari, de llevadora, de farmacèutic i d'arquitecte de què disposin els nacionals dels estats membres de la Unió Europea i que s'hagin expedit a l'antiga Unió Soviètica, o la formació dels quals hagi començat:

- a) Pel que fa a Estònia, abans del 20 d'agost de 1991.
- b) Pel que fa a Letònia, abans del 21 d'agost de 1991.
- c) Pel que fa Lituània, abans de l'11 de març de 1990.

2. El reconeixement a què es refereix l'apartat anterior es produeix si es compleixen els requisits següents:

a) Que les autoritats d'Estònia, Letònia o Lituània donin fe que aquests títols de formació tenen en els seus territoris respectius la mateixa validesa legal que els títols de formació que aquestes expedeixen i, per als arquitectes, que els títols que figuren al punt 6 de l'annex IV, pel que respecta a l'accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica, metge especialista, infermera responsable de cures generals, odontòleg, veterinari, llevadora i farmacèutic, quant a les activitats que indica l'article 60.2, i d'arquitecte per a les activitats que recull l'article 63, i al seu exercici.

b) Que la persona sol·licitant tingui un certificat, expedit per l'autoritat competent de qualsevol dels estats esmentats, que acrediti que ha exercit efectivament i lícitament en el seu territori les activitats de què es tracti durant almenys tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a la data d'expedició del certificat.

3. Per als títols de formació de veterinari expedits a l'antiga Unió Soviètica o la formació dels quals hagi començat, pel que respecta a Estònia, abans del 20 d'agost de 1991, el certificat a què es refereix la lletra b) de l'apartat anterior ha de ser expedit per les autoritats estonianes i ha d'acreditar que la persona sol·licitant ha exercit efectivament i lícitament en el seu territori les activitats pròpies de la professió de veterinari durant almenys cinc anys consecutius en el transcurs dels set anys anteriors a la data d'expedició del certificat.

Article 34. *Drets adquirits a l'antiga Iugoslàvia.*

L'autoritat competent ha de reconèixer els títols de formació de metge que donin accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica i metge especialista, d'infermera responsable de cures generals, d'odontòleg, de veterinari, de llevadora, de farmacèutic i d'arquitecte de què disposin els nacionals dels estats membres i que s'hagin expedit a l'antiga Iugoslàvia, o la formació dels quals hagi començat, pel que respecta a Eslovènia, abans del 25 de juny de 1991, si es compleixen els requisits següents:

a) Que l'autoritat competent d'Eslovènia doni fe que aquests títols de formació tenen en el seu territori la mateixa validesa legal que els títols de formació que s'expedeixen i, per als arquitectes, que els títols que figuren al punt 6 de l'annex IV per a Eslovènia, pel que respecta a l'accés a les activitats professionals de metge amb formació bàsica, metge especialista, infermera responsable de cures generals, odontòleg, veterinari, llevadora i farmacèutic quant a les activitats que indica l'article 60.2, i d'arquitecte per a les activitats que recull l'article 63, i al seu exercici.

b) Que la persona sol·licitant tingui un certificat, expedit per l'autoritat competent d'Eslovènia, que acrediti que ha exercit efectivament i lícitament en el seu territori les activitats de què es tracti durant almenys tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a la data d'expedició del certificat.

Secció 2a *Metge*

Article 35. *Formació bàsica en medicina.*

1. A Espanya, la formació bàsica de metge és la que condueix a obtenir el títol universitari oficial de llicenciat en medicina, establert pel Reial decret 1417/1990, de 26 d'octubre, o a obtenir el títol de grau establert d'acord amb les previsions que conté l'Ordre ECI/332/2008, de 13 de febrer, de conformitat amb les condicions de l'Acord del Consell de Ministres de 14 de desembre de 2007. Aquests títols permeten exercir les activitats professionals a què es refereix l'article 6.2.a) de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, a l'efecte d'accedir a les activitats professionals de metge, els títols de formació a què es refereix l'article 29.1 han d'acreditar una formació que compleixi els requisits que recullen els apartats següents:

- a) Tenir el títol que permeti accedir als estudis universitaris.
- b) La formació bàsica de metge ha de comprendre, en total, almenys cinc anys d'estudi, que a més es poden expressar en crèdits ECTS equivalents, i ha de constar com a mínim de 5.500 hores d'ensenyament teòric i pràctic impartides en una universitat o sota el control d'una universitat.

Per als professionals que hagin iniciat els estudis abans de l'1 de gener de 1972, la formació a què es refereix la lletra b) pot incloure una formació pràctica de nivell universitari de sis mesos, efectuada a temps complet sota el control de les autoritats competents.

3. La formació bàsica de metge ha de garantir que la persona sol·licitant ha adquirit els coneixements i competències professionals següents:

- a) Un coneixement adequat de les ciències en què es basa la medicina, així com una bona comprensió dels mètodes científics, inclosos els principis de mesura de les funcions biològiques, d'avaluació de fets científicament demostrats i d'anàlisi de dades.
- b) Un coneixement adequat de l'estructura, les funcions i el comportament dels éssers humans, sans i malalts, així com de les relacions entre l'estat de salut de l'ésser humà i el seu entorn físic i social.
- c) Un coneixement adequat de les matèries i les pràctiques clíniques que li proporcionin una visió coherent de les malalties mentals i físiques, de la medicina en els seus aspectes preventiu, diagnòstic i terapèutic, així com de la reproducció humana.
- d) Una experiència clínica adequada adquirida en hospitals i centres d'atenció primària sota la supervisió oportuna.

Article 36. *Formació mèdica especialitzada.*

1. La formació mèdica especialitzada a Espanya és la que estableix el capítol III del títol II de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, i regula el Reial decret 183/2008, de 8 de febrer, pel qual es determinen i classifiquen les especialitats en ciències de la salut i es desenvolupen determinats aspectes del sistema de formació sanitària especialitzada.

2. L'admissió a la formació de metge especialista ha d'estar supeditada, addicionalment als requisits generals establerts legalment, a la conclusió i la convalidació d'un programa de formació bàsica de metge que preveu l'article 35, en el transcurs del qual cal haver adquirit coneixements bàsics adequats de medicina.

3. Per al seu reconeixement a Espanya, a l'efecte d'exercir les activitats professionals de metge especialista, els títols de formació a què es refereix l'article 29.1 han d'acreditar una formació que compleixi els requisits següents:

- a) Estar supeditada a la superació de cinc anys d'estudis, o 5.500 hores d'ensenyament teòric i pràctic d'acord amb la formació bàsica de metge que regula l'article anterior.
- b) Comprendre un ensenyament teòric i pràctic, efectuat en un centre universitari, un centre hospitalari docent o, si s'escau, un centre sanitari acreditat per a aquesta finalitat per les autoritats o organismes competents; que la formació s'hagi fet sota el control de les autoritats o els organismes competents; i que hagi implicat la participació personal del metge candidat a especialista en l'activitat i en les responsabilitats dels serveis de què es tracti.
- c) La durada mínima de la formació és la que indica per a cada especialitat el punt 5.1.3 de l'annex III.
- d) Que la formació s'hagi efectuat a temps complet en centres específics reconeguts per les autoritats competents. Aquesta formació ha de suposar la participació en la totalitat de les activitats mèdiques del departament on es dugui a terme la formació, incloses les

guàrdies, de manera que l'especialista en formació hagi dedicat a aquesta formació pràctica i teòrica tota la seva activitat professional durant tota la setmana de treball i durant tot l'any, segons les normes que estableixin les autoritats competents. En conseqüència, aquests llocs han de ser objecte d'una retribució apropiada.

4. Per al reconeixement a Espanya de dispenses parcials de formació per cursar una especialitat mèdica pel fet d'haver-la adquirida a través de la formació cursada en una altra, s'apliquen les disposicions que conté l'Ordre de 18 de juny de 1993, sobre reconeixement de períodes formatius previs dels metges i farmacèutics residents en formació.

En tot cas, les dispenses de formació derivades del sistema formatiu troncal no poden excedir la meitat de la durada mínima de la formació que estableix per a cada especialitat l'annex III, punt 5.1.3, de la Directiva 2005/36/CE, de 7 de setembre.

Article 37. *Denominacions de les formacions mèdiques especialitzades.*

Els títols de formació de metge especialista a què es refereix l'article 29.1 són aquells que, expedits per l'autoritat competent que indica l'apartat 5.1.2 de l'annex V, corresponguin, per a la formació especialitzada de què es tracti, a les denominacions que s'enumeren a l'apartat 5.1.3 de l'annex III.

Article 38. *Drets adquirits específics dels metges especialistes i dels metges especialistes italians.*

1. L'autoritat competent espanyola ha d'exigir als metges especialistes dels altres estats membres la formació mèdica especialitzada a temps parcial dels quals estigui regulada per les disposicions legals, reglamentàries i administratives existents en data de 20 de juny de 1975, i que hagin iniciat la formació d'especialista com a molt tard el 31 de desembre de 1983, que els seus títols de formació vagin acompanyats d'una certificació que acrediti que s'han dedicat efectivament i lícitament a les activitats de què es tracti durant, almenys, tres anys consecutius al llarg dels cinc anys anteriors a l'expedició de la certificació.

2. Les autoritats espanyoles competents han de reconèixer els títols de metge especialista expedits a Itàlia, i enumerats a l'annex III, punts 5.1.2 i 5.1.3, als metges que hagin iniciat la formació d'especialista després del 31 de desembre de 1983 i abans de l'1 de gener de 1991, encara que la formació en qüestió no compleixi tots els requisits de formació que estableix l'article 36, si el títol va acompanyat d'un certificat expedit per les autoritats competents italianes en el qual es declari que el metge en qüestió ha exercit a Itàlia de manera efectiva i lícita les activitats de metge especialista en la mateixa especialitat de què es tracti durant almenys deu anys consecutius durant els deu anys anteriors a la concessió del certificat.

Article 39. *Formació específica en medicina general.*

1. La formació específica en medicina general, a Espanya, és la que condueix a obtenir el títol de metge especialista en medicina familiar i comunitària, regulat pels reials decrets 3303/1978, de 29 de desembre; 1753/1998, de 31 de juliol, i 183/2008, de 8 de febrer.

2. Per al seu reconeixement, a l'efecte d'accedir a les activitats professionals de metge de capçalera a Espanya, la formació conduent a obtenir els títols a què es refereix l'article 29.1 ha de complir els requisits que recullen els apartats següents:

a) Estar supeditada a la superació de cinc anys d'estudis en el marc del cicle de formació a què es refereix l'article 35 d'aquest Reial decret.

b) La formació específica en medicina general que permeti obtenir títols de formació ha de tenir, almenys, la durada que estableix l'apartat 2 de l'article 28 de la Directiva 2005/36/CE.

c) Quan el cicle de formació a què es refereix l'article 35 compregui una formació pràctica dispensada en un medi hospitalari homologat que disposi d'equips i serveis apropiats en medicina general o en el marc d'un consultori de medicina general homologat o d'un centre homologat d'atenció primària de salut, la durada d'aquesta formació pràctica es pot incloure, amb el límit d'un any, en la durada que preveu el primer paràgraf per als títols de formació expedits a partir de l'1 de gener de 2006. Aquesta facultat només es reconeix als estats membres en què la durada de la formació específica en medicina general sigui de dos anys l'1 de gener de 2001.

d) La formació específica en medicina general s'ha d'haver efectuat a temps complet sota el control de les autoritats o organismes competents i amb un caràcter més pràctic que teòric.

e) La formació pràctica s'ha d'haver impartit, d'una banda, durant almenys sis mesos en un medi hospitalari reconegut que disposi de l'equip i els serveis adequats i, de l'altra, durant almenys sis mesos en un consultori de medicina general homologat o en un centre homologat d'atenció mèdica primària. La formació pràctica s'ha d'haver fet en connexió amb altres centres o estructures sanitaris que es dediquin a la medicina general. Tanmateix, sens perjudici dels períodes esmentats, la formació pràctica es pot haver impartit durant un període de sis mesos com a màxim en altres centres o estructures sanitaris reconeguts que es dediquin a la medicina general. La formació suposa la participació personal del candidat en l'activitat professional i en les responsabilitats de les persones amb les quals treballi.

f) L'expedició d'un títol de formació específica en medicina general està supeditada a la possessió prèvia d'un dels títols de formació bàsica de metge que s'esmenten al punt 5.1.1 de l'annex III.

g) Es reconeixen els títols de formació que s'enumeren al punt 5.1.4 de l'annex III expedits pels altres estats membres a un metge que no hagi efectuat la formació que preveu aquest article, però que tingui una altra formació complementària sancionada per un títol de formació expedit per les autoritats competents d'un Estat membre.

No obstant això, només es pot expedir el títol de formació esmentat si aquest confirma coneixements d'un nivell qualitativament equivalent als resultants de la formació a què es refereix aquest article. Els estats membres han de determinar, en particular, en quina mesura es pot tenir en compte la formació complementària ja adquirida per la persona sol·licitant i la seva experiència professional per substituir la formació a què es refereix aquest article. Els estats membres només poden expedir el títol de formació que indica el punt 5.1.4 de l'annex III si la persona sol·licitant ha adquirit una experiència de medicina general de sis mesos, com a mínim, en un consultori de medicina general o en un centre d'atenció mèdica primària dels que recull l'apartat e) d'aquest article.

Article 40. *Reconeixement de la qualificació professional de metge general.*

Sens perjudici de les disposicions sobre drets adquirits, per exercir places de medicina de família en centres i serveis sanitaris integrats en el Sistema Nacional de Salut, cal tenir algun dels títols o diplomes següents:

a) El títol de metge especialista en medicina familiar i comunitària o la certificació que preveu l'article 3 del Reial decret 853/1993, de 4 de juny.

b) Un dels títols de formació que s'indiquen al punt 5.1.4 de l'annex III, amb el reconeixement previ de l'autoritat competent espanyola, d'acord amb aquest Reial decret.

Article 41. *Drets adquirits específics dels metges generals.*

L'autoritat competent espanyola ha de reconèixer, com a dret adquirit, el dret a exercir les activitats de metge de capçalera en el marc del Sistema Nacional de Salut sense el títol de formació que estableix el punt 5.1.4 de l'annex III, a tots els metges que tinguessin aquest dret en la data de referència indicada en el punt esmentat, i que estiguessin establerts en la data esmentada en el seu territori, havent-se beneficiat del que disposen

els articles 29 o 30 a 34, sempre que aquestes circumstàncies quedin acreditades mitjançant un certificat expedit per l'autoritat competent d'un Estat membre que acrediti el dret a exercir les activitats de metge general en l'àmbit del seu règim nacional de Seguretat Social, en virtut dels drets adquirits als quals fa referència aquest article.

Secció 3a Infermera responsable de cures generals

Article 42. Formació en infermeria responsable de cures generals.

1. A Espanya, la formació bàsica d'infermeria responsable de cures generals és la que condueix a obtenir el títol universitari oficial de diplomad en infermeria, establert pel Reial decret 1466/1990, de 26 d'octubre, o a obtenir el títol de grau establert d'acord amb les previsions que conté l'Ordre CIN/2134/2008, de 3 de juliol, de conformitat amb les condicions de l'Acord del Consell de Ministres de 8 de febrer de 2008. Aquests títols permeten exercir les activitats professionals a què es refereix l'article 7.2.a) de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.

2. Per al seu reconeixement, a l'efecte d'accedir a les activitats professionals d'infermera responsable de cures generals, la formació conduent a obtenir els títols a què es refereix l'article 29 ha de complir els requisits que recullen els apartats següents:

a) L'admissió a la formació d'infermera responsable de cures generals està supeditada a:

1r Una formació d'ensenyament general d'almenys dotze anys sancionada per un diploma, certificat o un altre títol expedit per les autoritats o organismes competents d'un Estat membre, o per un certificat que acrediti que s'ha superat un examen d'admissió de nivell equivalent i que doni accés a universitats o a centres d'ensenyament superior d'un nivell que es reconegui com a equivalent, o

2n Una formació d'ensenyament general d'almenys deu anys sancionada per un diploma, certificat o un altre títol expedit per les autoritats o organismes competents d'un Estat membre, o per un certificat que acrediti que s'ha superat un examen de nivell equivalent que doni accés a una escola professional d'infermeria o a un programa de formació professional d'infermeria.

b) La formació d'infermera responsable de cures generals s'ha de fer a temps complet i s'ha de referir com a mínim al programa que figura a l'apartat 5.2.1 de l'annex III.

3. La formació en infermeria responsable de cures generals ha de comprendre en total almenys tres anys d'estudis, que es poden expressar a més en crèdits ECTS equivalents, que representin almenys 4.600 hores de formació teòrica i clínica; la durada de la formació teòrica ha de representar com a mínim un terç, i la de la formació clínica, almenys la meitat de la durada mínima de la formació.

Les autoritats competents poden concedir dispenses parcials als professionals que hagin adquirit una part d'aquesta formació en el marc d'altres formacions amb un nivell que sigui, com a mínim, equivalent.

Els estats membres han de vetllar perquè el centre encarregat de la formació d'infermeria assumeixi la coordinació entre la formació teòrica i clínica respecte a tot el programa d'estudis.

4. Es considera ensenyament teòric la part de la formació d'infermeria mitjançant la qual s'adquireixen els coneixements, capacitats i competències professionals que s'exigeixen de conformitat amb els apartats 6 i 7.

Aquesta formació l'ha d'impartir personal docent d'infermeria, així com altres persones competents, en universitats, en centres d'ensenyament superior de nivell reconegut com a equivalent o en escoles professionals d'infermeria o programes de formació professional d'infermeria.

5. Per formació clínica s'entén la part de la formació d'infermeria mitjançant la qual s'aprèn, en un equip i en contacte directe amb una persona sana o malalta i/o una

comunitat, a organitzar, prestar i avaluar les cures integrals d'infermeria requerides a partir dels coneixements, capacitats i competències adquirits. L'aspirant a infermera no només ha d'aprendre a ser membre d'un equip, sinó també a dirigir un equip i a organitzar les cures integrals d'infermeria, entre les quals s'inclou l'educació sanitària destinada a persones i petits grups de persones, en centres sanitaris o en la comunitat.

Aquesta formació s'ha d'impartir en hospitals i altres centres sanitaris, així com en la col·lectivitat, sota la responsabilitat del personal docent en infermeria i amb la cooperació i l'assistència d'altres infermers qualificats. Altres persones qualificades es poden integrar en el procés d'ensenyament.

Els estudiants d'infermeria han de participar en les activitats dels serveis en qüestió en la mesura que aquestes activitats contribueixin a la seva formació i els permetin aprendre a assumir les responsabilitats que impliquen les cures d'infermeria.

6. La formació d'infermera responsable de cures generals ha de garantir que el professional en qüestió hagi adquirit els coneixements i capacitats següents:

- a) Amplis coneixements de les ciències en les quals es basa la infermeria general, inclosa una comprensió suficient de l'estructura, funcions fisiològiques i comportament de les persones, tant sanes com malaltes, i de la relació existent entre l'estat de salut i l'entorn físic i social de l'ésser humà.
- b) Coneixement de la naturalesa i l'ètica de la professió, així com dels principis generals de la salut i la infermeria.
- c) Experiència clínica adequada; experiència que s'ha de seleccionar pel seu valor formatiu, i s'ha d'adquirir sota la supervisió de personal d'infermeria qualificat i en llocs on el nombre de personal qualificat i d'equips sigui adequat per a les cures d'infermeria al pacient.
- d) Capacitat per participar en la formació pràctica del personal sanitari i experiència de treball amb aquest personal.
- e) Experiència de treball amb membres d'altres professions del sector sanitari.

7. Els títols de formació d'infermera responsable de cures generals han d'acreditar que el professional en qüestió està, com a mínim, en condicions d'aplicar les competències següents, independentment que la formació s'hagi adquirit en una universitat, un centre d'ensenyament superior de nivell reconegut com a equivalent, una escola professional o mitjançant programes de formació professional en infermeria:

- a) Competència per diagnosticar de manera independent les cures d'infermeria necessàries utilitzant per a això els coneixements teòrics i clínics, i per programar, organitzar i administrar cures d'infermeria en tractar els pacients sobre la base dels coneixements i capacitats adquirits de conformitat amb l'apartat 6, lletres a), b) i c), amb la finalitat de millorar la pràctica professional.
- b) Competència per col·laborar de manera eficaç amb altres actors del sector sanitari, inclosa la participació en la formació pràctica del personal sanitari sobre la base dels coneixements i capacitats adquirits de conformitat amb l'apartat 6, lletres d) i e).
- c) Competència per responsabilitzar les persones, les famílies i els grups d'uns hàbits de vida sans i de les cures de la pròpia salut sobre la base dels coneixements i capacitats adquirits de conformitat amb l'apartat 6, lletres a) i b).
- d) Competència per prendre, de manera independent, mesures immediates per mantenir la vida i aplicar mesures en situacions de crisi i catàstrofe.
- e) Competència per, de manera independent, donar consell i indicacions i prestar suport a les persones que necessiten cures i als qui els envolten.
- f) Competència per, de manera independent, garantir la qualitat de les cures d'infermeria i avaluar-les.
- g) Competència per establir una comunicació professional completa i cooperar amb membres d'altres professions del sector sanitari.
- h) Competència per analitzar la qualitat de les cures i millorar la seva pràctica professional com a infermera responsable de cures generals.

Article 43. Drets adquirits específics de les infermeres responsables de cures generals.

A l'efecte de reconèixer drets adquirits a les infermeres responsables de cures generals, les activitats que esmenten els articles 30 a 34 han d'haver inclòs responsabilitat plena en la programació, l'organització i l'administració de les cures d'infermeria al pacient.

Article 44. Drets adquirits específics de les infermeres responsables de cures generals titulades a Polònia.

1. Pel que fa als títols polonesos de formació d'infermera responsable de cures generals, s'apliquen únicament les normes sobre drets adquirits que figuren en aquest article.

2. Es reconeixen els títols d'infermeria:

a) Expedits a Polònia als infermers que van completar la formació abans de l'1 de maig de 2004, que no compleixen els requisits de formació mínims que estableix l'article 42, i

b) Sancionats per un diploma de batxiller obtingut sobre la base d'un programa especial de revaloració descrit:

1r A l'article 11 de la Llei de 20 d'abril de 2004, per la qual es modifica la Llei sobre les professions d'infermer i llevadora i d'alguns altres actes jurídics, i al Reglament del ministre de Sanitat, d'11 de maig de 2004, sobre les condicions detallades dels estudis d'infermeria general i infermeria obstetricoginecològica, que tinguin un certificat d'escola secundària (examen final/maduresa) i s'hagin graduat en liceus mèdics i escoles professionals mèdiques que imparteixin la formació d'infermer i llevadora, o

2n A l'article 52.3, punt 2, de la Llei de 15 de juliol de 2011 sobre les professions d'infermera i llevadora, i al Reglament del ministre de Sanitat, de 14 de juny de 2012, sobre les condicions detallades dels estudis d'infermeria general i infermeria obstetricoginecològica, que tinguin un certificat d'escola secundària (examen final/maduresa) i s'hagin graduat en liceus mèdics i escoles professionals mèdiques que imparteixin la formació d'infermera i llevadora, a l'efecte de verificar que la infermera en qüestió té un nivell de coneixements i competència comparable al de les infermeres en poder dels títols relacionats per Polònia a l'annex III, punt 5.2.2.

Article 45. Drets adquirits específics de les infermeres de cures generals titulades a Romania.

1. Pel que fa als títols romanesos de formació d'infermera responsable de cures generals, s'apliquen únicament les normes sobre drets adquirits que figuren a continuació.

2. En el cas de nacionals dels estats membres que van rebre la formació d'infermera responsable de cures generals a Romania i la formació dels quals no compleixi tots els requisits de formació que estableix l'article 42, es reconeixen com a prova suficient els títols d'infermera responsable de cures generals següents, sempre que el títol vagi acompanyat d'un certificat en què es declari que aquests nacionals dels estats membres han exercit a Romania de manera efectiva i lícita les activitats d'infermera responsable de cures generals, inclosa l'assumpció de responsabilitat plena de la planificació, organització i administració a pacients de cures d'infermeria durant almenys tres anys consecutius durant els cinc anys anteriors a la concessió del certificat:

a) Certificat de competențe profesional de asistent medical generalist atorgat per una școală postliceală, que acrediti que la formació va començar abans de l'1 de gener de 2007.

b) Diplomă d'absolvire d'asistent medical generalist amb estudis d'ensenyament superior de curta durada, que acrediti que la formació va començar abans de l'1 d'octubre de 2003.

c) Diplomă de licență de asistent medical generalist amb estudis d'ensenyament superior de llarga durada, que acrediti que la formació va començar abans de l'1 d'octubre de 2003.

Secció 4a Odontòleg

Article 46. *Formació en odontologia.*

1. A Espanya, la formació d'odontòleg és la que condueix a obtenir el títol universitari oficial de llicenciat en odontologia, establert pel Reial decret 1418/1990, de 26 d'octubre, o a obtenir el títol de grau establert d'acord amb les previsions que conté l'Ordre CIN/2136/2008, de 3 de juliol, de conformitat amb les condicions de l'Acord del Consell de Ministres de 8 de febrer de 2008. Aquests títols permeten exercir la professió de dentista a què es refereix l'article 6.2.c) de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, a l'efecte d'accedir a les activitats professionals d'odontòleg, els títols de formació a què es refereix l'article 29 han d'acreditar una formació que compleixi els requisits que recullen els apartats següents:

- a) Tenir el títol que permeti accedir als estudis universitaris.
- b) Haver-se dut a terme en una universitat, en un institut superior amb nivell reconegut com a equivalent o sota el control d'una universitat.
- c) Comprendre, en la seva totalitat, almenys cinc anys d'estudis, que es poden expressar a més en crèdits ECTS equivalents, i que han de representar almenys 5.000 hores de formació teòrica i pràctica a temps complet.
- d) Tenir uns continguts formatius que responguin, almenys, al programa que figura al punt 5.3.1 de l'annex III.

3. La formació de l'odontòleg ha de garantir que la persona sol·licitant ha adquirit les competències necessàries per portar a terme totes les activitats relacionades amb la prevenció, el diagnòstic i el tractament de les anomalies i malalties de les dents, la boca, les mandíbules i els teixits corresponents, i, concretament, coneixements i competències professionals adequades sobre les matèries següents:

- a) Les ciències en què es basa l'odontologia, així com una bona comprensió dels mètodes científics, inclosos els principis de mesurament de les funcions biològiques, l'avaluació dels fets científicament demostrats i l'anàlisi de les dades.
- b) Constitució, psicologia i comportament de les persones, tant sanes com malaltes, així com la influència de l'entorn natural i social en l'estat de salut de l'ésser humà, en la mesura que aquests factors afecten l'odontologia.
- c) Estructura i funcions de les dents, la boca, les mandíbules i els teixits corresponents, tant sans com malalts, i de la relació existent entre aquests i l'estat general de salut i benestar físic i social del pacient.
- d) Disciplines i mètodes clínics que poden donar a l'odontòleg un panorama coherent de les anomalies, lesions i malalties de les dents, la boca, les mandíbules i els teixits corresponents, així com de l'odontologia preventiva, diagnòstica i terapèutica.
- e) Experiència clínica adequada, sota la supervisió apropiada.

Article 47. *Exercici de les activitats professionals d'odontòleg.*

1. A Espanya, corresponen als odontòlegs, que constitueixen una professió específica i diferenciada de la de metge, les funcions relatives a la promoció de la salut bucodental i a la prevenció, diagnòstic i tractament que assenyala la Llei 10/1986, de 17 de març, sobre odontòlegs i altres professionals relacionats amb la salut bucodental, i la Llei 44/2003, de 21 d'octubre, d'ordenació de les professions sanitàries. Tot això sens perjudici de les funcions dels metges especialistes en cirurgia oral i maxil·lofacial, i de l'exercici de la

professió de dentista per part dels metges especialistes en estomatologia, d'acord amb l'article 6.2.a) de la Llei 44/2003 esmentada.

2. L'admissió a la formació d'odontòleg especialista està supeditada a la conclusió i validació de la formació bàsica d'odontòleg a què es refereix l'article 46 o a la possessió dels documents a què es refereixen els articles 30 i 48.

3. L'exercici de les activitats professionals d'odontòleg suposa disposar d'un títol de formació dels que preveu el punt 5.3.2 de l'annex III. Queden equiparats als posseïdors d'aquests títols de formació els beneficiaris dels drets adquirits que reconeixen els articles 30 a 35, 48 i 49.

Article 48. *Drets adquirits específics dels odontòlegs.*

1. Correspon a l'autoritat competent espanyola, a l'efecte d'exercir la professió d'odontòleg, el reconeixement automàtic dels títols de formació de metge expedits a Itàlia, Àustria, la República Txeca, Eslovàquia i Romania a persones que van iniciar la formació de metge en una data no posterior a la data de referència que s'indica a l'annex III per a cadascun dels estats membres esmentats.

2. Junt amb el títol de formació a què es refereix l'apartat anterior, el sol·licitant ha de presentar un certificat expedit per les autoritats competents de l'Estat corresponent que acrediti que es compleixen les dues condicions següents:

a) Que els posseïdors del títol de metge estan autoritzats a exercir les activitats pròpies de la professió d'odontòleg en les mateixes condicions que les persones que tenen el títol de formació que figura al punt 5.3.2 de l'annex III per a l'Estat expedidor.

b) Que la persona sol·licitant, a l'Estat membre esmentat, s'ha dedicat efectivament i lícitament i de manera principal a les activitats que s'esmenten a l'article 47 durant, almenys, tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a l'expedició del certificat.

3. S'ha de dispensar del requisit de l'experiència professional que preveu la lletra b) de l'apartat anterior els sol·licitants que hagin superat, almenys, tres cursos d'estudis equivalents, segons l'autoritat competent, a la formació bàsica d'odontòleg.

4. Els títols de formació obtinguts a l'antiga Txecoslovàquia s'han de reconèixer de la mateixa manera que els títols de formació txecs o eslovacs i en les mateixes condicions que les que estipulen els paràgrafs anteriors.

5. Pel que fa als títols d'odontòleg, els estats membres han de reconèixer els títols esmentats de conformitat amb l'article 29 quan el sol·licitant ja hagués començat la formació el 18 de gener de 2016.

Article 49. *Drets adquirits específics dels odontòlegs a Itàlia.*

1. Correspon a l'autoritat competent espanyola, a l'efecte d'exercir la professió d'odontòleg, el reconeixement automàtic dels títols de formació de metge expedits a Itàlia a les persones que hagin iniciat la formació universitària de metge entre el 28 de gener de 1980 i el 31 de desembre de 1984.

2. Junt amb el títol de formació a què es refereix l'apartat anterior, la persona sol·licitant ha de presentar un certificat que acrediti:

a) La superació de la prova d'aptitud específica organitzada per les autoritats competents italianes amb l'objecte de comprovar que es té un nivell de coneixements i de competències comparable al de les persones que tenen el títol de formació que figura per a Itàlia al punt 5.3.2 de l'annex III.

b) Que els posseïdors del títol de metge estan autoritzats a exercir o exerceixen efectivament i lícitament les activitats pròpies de la professió d'odontòleg amb caràcter principal i en les mateixes condicions que les persones que tenen el títol de formació que figura per a Itàlia al punt 5.3.2 de l'annex III.

c) Que la persona sol·licitant s'ha dedicat a Itàlia efectivament i lícitament i amb caràcter principal a les activitats a què es refereix l'article 47 durant, almenys, tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a l'expedició del certificat.

3. S'ha de dispensar del requisit de la prova d'aptitud que preveu la lletra a) de l'apartat anterior als sol·licitants que hagin superat almenys tres anys d'estudis equivalents, segons l'autoritat competent, a la formació bàsica d'odontòleg.

4. Les persones que hagin iniciat la formació universitària de metge després del 31 de desembre de 1984 han de rebre el mateix tracte que les que s'esmenten a l'apartat anterior, sempre que els tres anys d'estudis s'hagin iniciat abans del 31 de desembre de 1994.

Secció 5a Veterinari

Article 50. Formació bàsica en veterinària.

1. A Espanya, la formació de veterinari, que permet exercir les activitats professionals a què es refereix l'article 6.2.d) de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, és la que condueix a obtenir el títol de llicenciat en veterinària, establert pel Reial decret 1384/1991, de 30 d'agost, o a obtenir el títol de grau establert d'acord amb les previsions que conté l'Ordre ECI/333/2008, de 13 de febrer, de conformitat amb les condicions de l'Acord del Consell de Ministres de 14 de desembre de 2007.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, a l'efecte d'exercir les activitats professionals dels veterinaris, els títols de formació dels altres estats membres a què es refereix l'article 29 han d'acreditar una formació que compleixi els requisits que recullen els apartats següents.

3. La formació de veterinari ha de comprendre, en total, almenys cinc anys d'estudis teòrics i pràctics a temps complet, que es poden expressar a més en crèdits ECTS equivalents, impartits en una universitat, en un institut superior amb un nivell reconegut com a equivalent o sota el control d'una universitat, i s'ha de referir com a mínim al programa que estableix l'annex III, punt 5.4.1.

4. L'admissió a la formació de veterinari suposa que es té un títol o certificat que permeti accedir, per efectuar aquests estudis, als centres universitaris d'un Estat membre o a les seves institucions superiors de nivell reconegut com a equivalent.

5. La formació de veterinari ha de garantir que el professional en qüestió ha adquirit els coneixements i capacitats següents:

a) Coneixement adequat de les ciències en les quals es basen les activitats de la veterinària i del dret de la Unió relatiu a aquestes activitats.

b) Coneixement adequat de l'estructura, funcions, comportament i necessitats fisiològiques dels animals, així com les capacitats i competències necessàries per a la seva cria, alimentació, benestar, reproducció i higiene en general.

c) Les capacitats i competències clíniques, epidemiològiques i analítiques requerides per a la prevenció, diagnòstic i tractament de les malalties dels animals, incloses l'anestèsia, la cirurgia asèptica i la mort sense dolor, considerats individualment o en grup, inclòs un coneixement específic de les malalties que es poden transmetre als éssers humans.

d) Coneixements, capacitats i competències adequades per a la medicina preventiva, incloses competències relatives a enquestes i certificació.

e) Coneixements adequats de la higiene i la tecnologia utilitzades en l'obtenció, la fabricació i la comercialització de productes alimentaris per a animals o de productes alimentaris d'origen animal destinats al consum humà, incloses les capacitats i competències necessàries per comprendre i explicar les bones pràctiques sobre això.

f) Coneixements, capacitats i competències necessaris per a l'ús responsable i sensat dels medicaments veterinaris amb la finalitat de tractar els animals i garantir la seguretat de la cadena alimentària i la protecció del medi ambient.

Article 51. *Drets adquirits específics dels veterinaris a Estònia.*

No obstant el que disposen els articles 30 a 34, s'han de reconèixer els títols de formació de veterinari que s'hagin expedit a Estònia, o la formació dels quals hagi començat en aquest Estat abans de l'1 de maig de 2004, quan s'aporti un certificat que acrediti que aquestes persones han exercit efectivament i lícitament a Estònia les activitats de què es tracti durant, almenys, cinc anys consecutius en el transcurs dels set anys anteriors a la data d'expedició del certificat.

Secció 6a Llevadora

Article 52. *Formació de llevadora.*

1. A Espanya, la formació de llevadora, conduent a obtenir el títol oficial d'infermera especialista obstetricoginecològica, és la que recull el capítol III del títol II de la Llei 44/2003, de 21 de novembre d'ordenació de les professions sanitàries, i la que regula el Reial decret 450/2005, de 22 d'abril, sobre especialitats d'infermeria.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, a l'efecte d'exercir les activitats professionals d'infermera especialista obstetricoginecològica (llevadora), els títols de formació expedits pels altres estats membres a què es refereix l'article 29 han d'acreditar una formació que compleixi els requisits que recullen els apartats següents:

a) La realització de, com a mínim, dotze anys d'ensenyament general bàsic o la possessió d'un certificat que acrediti la superació d'un examen de nivell equivalent, per a l'admissió en una escola de llevadores per a la via I;

b) La possessió d'un títol de formació d'infermer responsable de cures generals que preveu l'annex III, punt 5.2.2, per a la via II.

3. La formació de llevadora ha de garantir que el professional en qüestió ha adquirit els coneixements i capacitats següents:

a) Coneixement detallat de les ciències en què es basen les activitats de les llevadores, en particular la llevadoria, l'obstetrícia i la ginecologia;

b) Coneixement adequat de l'ètica de la professió i de la legislació pertinent per exercir la professió;

c) Coneixement adequat dels coneixements mèdics generals (funcions biològiques, anatomia i fisiologia) i de la farmacologia en el camp de l'obstetrícia i dels nounats, així com coneixement de la relació existent entre l'estat de salut i l'entorn físic i social de l'ésser humà, i del seu comportament;

d) Experiència clínica adequada, adquirida en centres acreditats, que permeti a la llevadora ser capaç, de manera independent i sota la seva pròpia responsabilitat, en la mesura del necessari i excloent-ne situacions patològiques, de gestionar l'assistència prenatal, controlar el part i les seves conseqüències en centres acreditats i supervisar el part, l'assistència postpart i la reanimació d'un nounat a l'espera d'un metge;

e) Comprensió adequada de la formació del personal sanitari i de l'experiència de treball amb aquest.

Article 53. *Modalitats de reconeixement dels títols de formació de llevadora.*

1. Els títols de formació de llevadora que s'esmenten al punt 5.5.2 de l'annex III han de ser objecte de reconeixement automàtic en virtut de l'article 29 si compleixen algun dels requisits següents:

a) Que acreditin una formació de llevadora d'almenys tres anys a temps complet, que es pot expressar a més en crèdits ECTS equivalents, i que compregui almenys 4.600 hores de formació teòrica i pràctica, amb almenys una tercera part de la durada mínima dedicada a una pràctica clínica;

b) Que acreditin una formació de llevadora d'almenys dos anys a temps complet, que es pot expressar a més en crèdits ECTS equivalents, i que compregui almenys 3.600 hores, subordinada a la possessió d'un títol de formació d'infermer responsable de cures generals que preveu l'annex III, punt 5.2.2;

c) Que acreditin una formació de llevadora d'almenys divuit mesos a temps complet, que es pot expressar a més en crèdits ECTS equivalents, que compregui almenys 3.000 hores, subordinada a la possessió d'un títol de formació d'infermer responsable de cures generals que preveu l'annex III, punt 5.2.2, i seguida d'una pràctica professional d'un any per la qual s'hagi expedit una certificació d'acord amb l'apartat 2.

2. La certificació que preveu l'apartat 1 l'han d'expedir les autoritats competents de l'Estat membre d'origen. Aquesta ha d'acreditar que la persona beneficiària, després d'haver obtingut el títol de formació de llevadora, ha exercit de manera satisfactòria en un hospital o en un centre sanitari homologat a aquest efecte totes les activitats de llevadora durant el període corresponent.

Article 54. *Exercici de les activitats professionals d'infermera especialista obstetricoginecològica (llevadora).*

A Espanya, les activitats professionals d'infermera especialista obstetricoginecològica (llevadora) són les següents:

- a) Prestar informació i assessorament adequats sobre planificació familiar.
- b) Diagnosticar l'embaràs i supervisar l'embaràs normal; dur a terme els exàmens necessaris per supervisar el desenvolupament dels embarassos normals.
- c) Prescriure o assessorar sobre els exàmens necessaris per al diagnòstic precoç dels embarassos d'alt risc.
- d) Facilitar programes de preparació parental i preparació completa al part, inclosa la informació relacionada amb la higiene i la nutrició.
- e) Prestar cures i assistència a la mare durant el part i supervisar la condició del fetus a l'úter mitjançant els mètodes clínics i tècnics apropiats.
- f) Atendre el part normal, quan es tracti d'una presentació de vèrtex, inclosa, si cal, l'episiotomia i, en cas d'urgència, atendre el part en presentació de natges.
- g) Reconèixer en la mare o en el nen els signes indicadors d'anomalies que requereixin la intervenció d'un metge i, si s'escau, assistir-lo; adoptar les mesures necessàries en absència del metge, en particular l'extracció manual de la placenta, seguida, si s'escau, del reconeixement manual de l'úter.
- h) Reconèixer i prestar cures al nouat; adoptar totes les iniciatives requerides en cas de necessitat i practicar, si arriba el cas, la reanimació immediata.
- i) Assistir i supervisar els progressos de la mare després del part i prestar-li l'assessorament necessari amb relació a les cures a l'infant perquè pugui garantir el progrés òptim del nouat.
- j) Dur a terme el tractament prescrit pel metge.
- k) Redactar els informes que siguin necessaris.

Article 55. *Drets adquirits específics de les llevadores.*

1. En el cas dels títols dels nacionals dels altres estats membres els títols de formació de llevadora dels quals responguin a totes les exigències mínimes de formació que preveu l'article 52, però que, en virtut de l'article 53, únicament es puguin reconèixer si van acompanyats de la certificació de pràctica professional que estableix l'apartat 2 del precepte esmentat, l'autoritat competent espanyola ha de reconèixer com a prova suficient els títols de formació expedits pels estats membres esmentats abans de la data de referència que estableix el punt 5.5.2 de l'annex III, acompanyats d'una certificació que acrediti que aquests nacionals s'han dedicat efectivament i lícitament a les activitats de què es tracti durant, almenys, dos anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a l'expedició de la certificació.

2. Pel que fa als títols de formació de llevadora, s'han de reconèixer automàticament els títols per a l'obtenció dels quals el sol·licitant va iniciar la formació abans del 18 de gener de 2016, i les condicions d'admissió a la formació dels quals consistien aleshores a haver fet deu anys de formació general o un nivell equivalent per a la via I, o bé a haver cursat una formació d'infermer responsable de cures generals sancionada pel títol de formació a què es refereix l'annex III, punt 5.2.2, abans de començar una formació de llevadora d'acord amb la via II.

Article 56. Drets adquirits específics de les llevadores a l'antiga República Democràtica Alemanya.

S'aplica el que disposa l'article anterior als nacionals dels estats membres els títols de formació de llevadora dels quals sancionin una formació adquirida en el territori de l'antiga República Democràtica Alemanya i que respongui a totes les exigències mínimes de formació que estableix l'article 52, però que, en virtut de l'article 53, únicament poden ser reconeguts per l'autoritat competent espanyola quan vagin acompanyats de la certificació de pràctica professional que estableix l'apartat 2 del precepte esmentat, en cas que sancionin una formació iniciada abans del 3 d'octubre de 1990.

Article 57. Drets adquirits específics de les llevadores a Polònia.

L'autoritat competent ha de reconèixer als nacionals dels estats membres els títols de formació de llevadora que s'hagin expedit a Polònia, segons el que s'estableix a continuació:

a) Que s'hagin expedit a Polònia a les llevadores que van completar la formació abans de l'1 de maig de 2004 i que no compleixen els requisits de formació mínims que preveu l'article 52, i

b) Que hagin estat sancionats per un diploma de «batxiller» obtingut sobre la base d'un programa especial de revaloració descrit:

1r A l'article 11 de la Llei de 20 d'abril de 2004, per la qual es modifica la Llei sobre les professions d'infermer i llevadora i d'alguns altres actes jurídics, i al Reglament del ministre de Sanitat, d'11 de maig de 2004, sobre les condicions detallades dels estudis d'infermeria general i infermeria obstetricoginecològica, que tinguin un certificat d'escola secundària (examen final/maduresa) i s'hagin graduat en liceus mèdics i escoles professionals mèdiques que imparteixin la formació d'infermer i llevadora, o

2n A l'article 53.3, apartat 3, de la Llei de 15 de juliol de 2011, sobre les professions d'infermer i llevadora, i al Reglament del ministre de Sanitat, de 14 de juny de 2012, sobre les condicions detallades dels estudis d'infermeria general i infermeria obstetricoginecològica, que tinguin un certificat d'escola secundària (examen final/maduresa) i s'hagin graduat en liceus mèdics i escoles professionals mèdiques que imparteixin la formació d'infermer i llevadora, a l'efecte de verificar que la persona en qüestió tingui un nivell de coneixements i competència comparable al de les llevadores que disposen dels títols relacionats per a Polònia a l'annex III, punt 5.5.2.

Article 58. Drets adquirits específics de les llevadores a Romania i Croàcia.

1. Pel que fa als títols romanesos de llevadora, s'apliquen únicament les normes sobre drets adquirits que figuren a continuació.

2. En el cas dels nacionals dels estats membres els títols de formació de llevadora (assistent medicalobstetrica-ginecologie) dels quals s'hagin expedit a Romania abans de la data d'adhesió, i que no compleixen els requisits mínims en matèria de formació que estableix l'article 52, s'han de reconèixer els títols de formació esmentats a l'efecte d'exercir l'activitat de llevadora si van acompanyats d'un certificat que acrediti que aquestes persones han exercit efectivament i lícitament a Romania les activitats de llevadora durant almenys cinc anys consecutius en el transcurs dels set anys anteriors a la data d'expedició del certificat.

3. Pel que fa als títols croats de llevadores, els drets adquirits en infermeria obstetricoginecològica no són aplicables a les qualificacions següents obtingudes a Croàcia abans de l'1 de juliol de 2013: viša medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (infermeria superior obstetricoginecològica), medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (infermeria obstetricoginecològica), viša medicinska sestra primaljskog smjera (infermeria superior amb títol de llevadora), medicinska sestra primaljskog smjera (infermeria amb títol de llevadora), ginekološko-opstetrička primalja (llevadora obstetricoginecològica) i primalja (llevadora).

Secció 7a Farmacèutic

Article 59. Formació bàsica en farmàcia.

1. A Espanya, la formació del farmacèutic, que permet exercir les activitats professionals a què es refereix l'article 6.2.b) de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, és la que condueix a obtenir el títol oficial de llicenciat en farmàcia, establert pel Reial decret 1464/1990, de 26 d'octubre, o a obtenir el títol de grau establert d'acord amb les previsions que conté l'Ordre CIN/2137/2008, de 3 de juliol, de conformitat amb les condicions de l'Acord del Consell de Ministres de 8 de febrer de 2008.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, a l'efecte d'accedir a les activitats professionals de farmacèutic, els títols de formació a què es refereix l'article 29 han d'acreditar una formació d'una durada d'almenys cinc anys, que es pot expressar a més en crèdits ECTS equivalents, que incloguin com a mínim:

- a) Quatre anys d'ensenyament teòric i pràctic a temps complet en una universitat, en un institut superior d'un nivell reconegut com a equivalent o sota el control d'una universitat.
- b) Durant o al final de la formació teòrica i pràctica, un període de pràctiques de sis mesos en una oficina de farmàcia oberta al públic o en un hospital sota la supervisió del servei farmacèutic de l'hospital.

El cicle de la formació que preveu aquest apartat s'ha de referir com a mínim al programa que estableix l'annex III, punt 5.6.1.

3. La formació de farmacèutic acreditada ha d'implicar que la persona sol·licitant ha adquirit els coneixements i competències següents:

- a) Un coneixement adequat dels medicaments i de les substàncies utilitzades en la seva fabricació.
- b) Un coneixement adequat de la tecnologia farmacèutica i dels assajos físics, químics, biològics i microbiològics dels medicaments.
- c) Un coneixement adequat del metabolisme i dels efectes dels medicaments, així com de l'acció de les substàncies tòxiques i de la utilització dels medicaments.
- d) Un coneixement adequat per avaluar les dades científiques relatives als medicaments, per tal de poder facilitar la informació adequada sobre la base d'aquest coneixement.
- e) Un coneixement adequat dels requisits legals i d'una altra índole relacionats amb l'exercici de la farmàcia.

Article 60. Exercici de les activitats professionals de farmacèutic.

1. Les persones sol·licitants que presentin un títol professional dels que figuren al punt 5.6.2 de l'annex III, una vegada reconegut per l'autoritat competent espanyola d'acord amb el que disposa aquest Reial decret, es poden establir a Espanya i poden exercir les activitats pròpies de la professió de farmacèutic.

2. A Espanya, la professió de farmacèutic inclou les activitats següents:

- a) Preparació de la forma farmacèutica dels medicaments.

- b) Fabricació i control de medicaments.
- c) Control dels medicaments en un laboratori de control de medicaments.
- d) Emmagatzematge, conservació i distribució de medicaments a l'engròs.
- e) Subministrament, preparació, control, emmagatzematge, distribució i dispensació de medicaments segurs i eficaços de la qualitat requerida en farmàcies obertes al públic.
- f) Preparació, control, emmagatzematge i dispensació de medicaments segurs i eficaços de la qualitat requerida en hospitals.
- g) Informació i assessorament sobre els medicaments en si, i també sobre el seu ús adequat.
- h) Comunicació de les reaccions adverses dels productes farmacèutics a les autoritats competents.
- i) Acompanyament personalitzat dels pacients que s'administren els seus medicaments.
- j) Contribució a les campanyes locals o nacionals de salut pública.

3. L'exercici de la professió de farmacèutic a través de la titularitat d'una oficina de farmàcia s'ha de sotmetre al que disposa la Llei 16/1997, de 25 d'abril, de regulació de serveis de les oficines de farmàcia.

4. No obstant el que disposa l'apartat primer d'aquest article, l'Administració competent pot mantenir procediments de concurrència competitiva per seleccionar, entre els titulats que s'assenyalen a l'apartat esmentat, els que s'han de designar com a titulars de les noves farmàcies, i pot sotmetre a aquests procediments els nacionals dels estats membres que tinguin algun dels títols de formació de farmacèutic que preveu el punt 5.6.2 de l'annex III o es beneficiïn del que estableixen els articles 30 a 34.

5. Les autoritats espanyoles poden decidir, amb caràcter excepcional, no donar efecte als títols de formació a què fa referència el punt 5.6.2 de l'annex III per a l'establiment de noves farmàcies obertes al públic. Per a l'aplicació del que disposa aquest apartat, també es consideren noves farmàcies les obertes en els tres últims anys.

Aquesta excepció no es pot aplicar als farmacèutics els títols de formació dels quals ja hagin estat reconeguts per les autoritats competents espanyoles per a altres finalitats i que hagin exercit efectivament i lícitament les activitats professionals de farmacèutic durant almenys tres anys consecutius a Espanya.

Secció 8a *Arquitecte*

Article 61. *Formació bàsica en arquitectura.*

1. A Espanya, la formació de l'arquitecte és la conduent a obtenir el títol d'universitari oficial d'arquitecte, establert pel Reial decret 4/1994, de 14 de gener, o a obtenir el títol de grau establert d'acord amb les previsions que conté l'Ordre ECI/3856/2007, de 27 de desembre, de conformitat amb les condicions de l'Acord del Consell de Ministres de 14 de desembre de 2007.

2. Per al seu reconeixement a Espanya, a l'efecte d'accedir a les activitats professionals dels arquitectes, els títols de formació expedits pels altres estats membres han d'acreditar una formació que compleixi els requisits que recullen els apartats següents.

3. La formació d'arquitecte comprèn:

a) Un total d'almenys cinc anys d'estudis a temps complet, en una universitat o centre d'ensenyament comparable, sancionats per la superació d'un examen de nivell universitari, o

b) Almenys quatre anys d'estudis a temps complet en una universitat o centre d'ensenyament comparable, sancionats per la superació d'un examen de nivell universitari, al qual s'ha de sumar un certificat que acrediti la realització d'un període de pràctiques professionals de dos anys de conformitat amb l'apartat 6.

4. L'arquitectura ha de ser l'element principal de l'ensenyament que preveu l'apartat 3. Aquest ensenyament ha de mantenir un equilibri entre els aspectes teòrics i pràctics de la formació en arquitectura i ha de garantir l'adquisició, almenys, dels coneixements, capacitats i competències següents:

- a) Aptitud per crear projectes arquitectònics que satisfacin alhora les exigències estètiques i les tècniques.
- b) Coneixement adequat de la història i les teories de l'arquitectura, així com de les arts, tecnologies i ciències humanes relacionades.
- c) Coneixement de les belles arts com a factor que pot influir en la qualitat de la concepció arquitectònica.
- d) Coneixement adequat de l'urbanisme, la planificació i les tècniques aplicades en el procés de planificació.
- e) Capacitat de comprendre les relacions entre les persones i els edificis i entre aquests i el seu entorn, així com la necessitat de relacionar els edificis i els espais entre aquests amb les necessitats i l'escala humanes.
- f) Capacitat de comprendre la professió d'arquitecte i la seva funció en la societat, en particular elaborant projectes que tinguin en compte els factors socials.
- g) Coneixement dels mètodes d'investigació i preparació de projectes de construcció.
- h) Comprensió de la concepció estructural, i dels problemes de construcció i d'enginyeria vinculats amb els projectes d'edificis.
- i) Coneixement adequat dels problemes físics i de les diferents tecnologies, així com de la funció dels edificis, de manera que es doti aquests de condicions internes de comoditat i de protecció davant els factors climàtics, en el marc del desenvolupament sostenible.
- j) Capacitat de concepció necessària per satisfer els requisits dels usuaris de l'edifici respectant els límits imposats pels factors pressupostaris i la normativa sobre construcció.
- k) Coneixement adequat de les indústries, organitzacions, normatives i procediments per plasmar els projectes en edificis i per integrar els plans en la planificació.

5. El nombre d'anys d'ensenyament acadèmic a què es refereixen els apartats 3 i 4 es pot expressar, a més, en crèdits ECTS equivalents.

6. El període de pràctiques professionals a què es refereix l'apartat 3, lletra b), només ha de tenir lloc després d'haver-se completat els tres primers anys de l'ensenyament. Almenys un any del període de pràctiques professionals s'ha de basar en els coneixements, capacitats i competències adquirits durant l'ensenyament a què es refereix l'apartat 4. A aquest efecte, el període de pràctiques professionals s'ha d'efectuar sota la supervisió d'una persona o organisme autoritzats per l'autoritat competent a l'Estat membre d'origen. El període de pràctiques supervisat es pot portar a terme en qualsevol país. El període de pràctiques professionals ha de ser avaluat per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen.

Article 62. *Excepcions a les condicions de la formació d'arquitecte.*

1. No obstant el que preveu l'article anterior, a l'efecte d'accedir a la professió d'arquitecte, s'han de reconèixer els títols corresponents a una formació de tres anys, expedits per les «Fachhochschulen» de la República Federal d'Alemanya, existents des del 5 d'agost de 1985, sempre que compleixin els requisits següents:

- a) Que el contingut formatiu acreditat compleixi els requisits de l'article anterior.
- b) Que el títol doni accés, a Alemanya, a les activitats que preveu l'article 63, en les mateixes condicions que la resta de títols que apareixen per a aquest Estat al punt 5.7.1 de l'annex III.
- c) Que la persona sol·licitant aporti un certificat, expedit pel col·legi professional en el qual estigui inscrit com a arquitecte, pel qual s'acrediti un període d'experiència professional de quatre anys a la República Federal d'Alemanya i que en aquest s'ha aplicat el conjunt de coneixements i competències que s'esmenten a l'article anterior.

2. No obstant el que disposa l'article anterior, també s'ha de reconèixer, a l'efecte d'accedir a la professió d'arquitecte, la formació que formi part d'un sistema de promoció social o d'estudis universitaris a temps parcial que compleixi els requisits següents:

- a) Que compleixi les exigències pel que fa als continguts formatius que recull l'article anterior.
- b) Que la persona sol·licitant hagi superat un examen de nivell universitari i que aquest sigui equivalent al que preveu l'apartat 3, lletra b), de l'article anterior.
- c) Que la persona sol·licitant tingui una experiència professional d'almenys set anys en el sector de l'arquitectura, duent a terme treballs sota la supervisió d'un arquitecte o un estudi d'arquitectes.

Article 63. Exercici de les activitats professionals d'arquitecte.

1. Als efectes del que disposa aquest Reial decret, les activitats professionals d'arquitecte són les exercides habitualment amb el títol professional d'arquitecte.

2. No obstant el que disposa l'article 61, es considera que reuneixen les condicions requerides per exercir les activitats d'arquitecte, amb el títol professional d'arquitecte, els nacionals d'un Estat membre autoritzats a usar aquest títol en aplicació d'una llei que confereix a l'autoritat competent d'un Estat membre la facultat de concedir aquest títol als nacionals dels estats membres que s'hagin distingit d'una manera especial per la qualitat de les seves realitzacions en el camp de l'arquitectura. La qualitat d'arquitectura de les activitats de les persones interessades s'ha de provar mitjançant un certificat expedit pel seu Estat membre d'origen.

Article 64. Drets adquirits específics dels arquitectes per l'existència d'un títol de formació.

1. L'autoritat competent ha de reconèixer els títols de formació d'arquitecte que s'esmenten a l'annex IV, expedits pels altres estats membres, que sancionin una formació iniciada en data no posterior al curs acadèmic de referència que figura a l'annex esmentat, fins i tot si no compleixen les exigències mínimes que preveu l'article 61, amb el mateix efecte, pel que fa a l'accés a les activitats professionals d'arquitecte i el seu exercici, que els títols de formació d'arquitecte expedits a Espanya.

Així mateix, també s'aplica als títols de formació d'arquitecte que s'enumeren a l'annex III, quan la formació hagi començat abans del 18 de gener de 2016.

2. En les mateixes condicions que l'apartat anterior, s'han de reconèixer els certificats de les autoritats competents de la República Federal d'Alemanya que sancionen l'equivalència respectiva dels títols de formació expedits a partir del 8 de maig de 1945 per les autoritats competents de la República Democràtica Alemanya, amb els títols que figuren al punt 6 de l'annex IV.

Article 65. Drets adquirits específics dels arquitectes per l'existència d'un certificat professional.

1. Sens perjudici del que disposa l'article anterior, s'ha de reconèixer, donant-los, pel que fa a l'accés a les activitats professionals d'arquitecte i al seu exercici amb el títol professional d'arquitecte, el mateix efecte que als títols de formació expedits, els certificats que s'expedeixen als nacionals dels estats membres de la Unió Europea pels estats membres en els quals hi hagi una reglamentació de l'accés i de l'exercici de les activitats d'arquitecte en les dates següents:

- a) L'1 de gener de 1995, per a Àustria, Finlàndia i Suècia.
- b) L'1 de maig de 2004, per a la República Txeca, Estònia, Xipre, Letònia, Lituània, Hongria, Malta, Polònia, Eslovènia i Eslovàquia.
- c) L'1 de juliol de 2013, per a Croàcia.
- d) El 5 d'agost de 1987, per als altres estats membres.

2. El certificat que preveu l'apartat anterior ha d'acreditar que el seu titular ha rebut l'autorització d'usar el títol professional d'arquitecte abans de les dates esmentades i que s'ha dedicat de manera efectiva, en el marc de la reglamentació en qüestió, a les activitats de què es tracta durant almenys tres anys consecutius en el transcurs dels cinc anys anteriors a l'expedició del certificat.

3. S'atorga al títol següent els mateixos efectes que al títol que dona accés a exercir les activitats professionals d'arquitecte: títol que acrediti que s'ha completat la formació existent a 5 d'agost de 1985 i començada com a molt tard el 17 de gener de 2014, impartida per una «Fachhochschule» a la República Federal d'Alemanya durant un període de tres anys de conformitat amb els requisits que estableix l'article 61, apartat 4, i que doni accés a les activitats a què es refereix l'article 63 en l'Estat membre esmentat sota el títol professional d'«arquitecte», en la mesura que la formació vagi seguida d'un període de quatre anys d'experiència professional a la República Federal d'Alemanya, acreditat per un certificat expedit per l'autoritat competent en el registre de la qual figuri el nom de l'arquitecte que es vulgui acollir al que disposa la Directiva 2005/36/CE, de 7 de setembre.

CAPÍTOL IV

Reconeixement automàtic sobre la base de principis comuns de formació

Article 66. *Marc comú de formació.*

1. Als efectes d'aquest article, s'entén per «marc comú de formació» un conjunt comú de coneixements, capacitats i competències mínims necessaris per exercir una professió específica. Els programes de formació nacionals no s'han de substituir per un marc comú de formació a menys que l'Estat membre així ho decideixi de conformitat amb el seu dret nacional.

Per a les finalitats d'accés a una professió específica regulada i el seu exercici, els títols corresponents a les qualificacions professionals adquirides sobre la base del marc comú tenen el mateix efecte que els títols de formació expedits a Espanya, sempre que aquest marc compleixi els requisits que estableix l'apartat 2 següent.

2. Un marc comú de formació ha de complir les condicions següents:

a) Que permeti a un nombre més gran de professionals circular entre estats membres.

b) Que la professió a què s'apliqui el marc comú de formació estigui regulada o l'educació i la formació que condueixen a la professió estiguin regulades en almenys un terç dels estats membres.

c) Que el conjunt comú de coneixements, capacitats i competències combini els coneixements, capacitats i competències requerits en els sistemes educatius i de formació aplicables en almenys un terç dels estats membres; és indiferent que els coneixements, capacitats i competències s'hagin adquirit en el marc d'un curs de formació general d'una universitat o centre d'ensenyament superior o en el marc d'un curs de formació professional.

d) Que el marc comú de formació es basi en els nivells del MEC, tal com defineix l'annex II de la Recomanació del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2008, relativa a la creació del marc europeu de qualificacions per a l'aprenentatge permanent.

e) Que la professió de què es tracti no estigui inclosa en un altre marc comú de formació ni estigui subjecta a reconeixement automàtic en virtut del títol III, capítol III.

f) Que el marc comú de formació s'hagi elaborat d'acord amb un procediment transparent, en particular amb les parts interessades corresponents dels estats membres en els quals la professió no estigui regulada.

g) Que el marc comú de formació permeti als nacionals de qualsevol Estat membre poder optar a obtenir un títol professional mitjançant aquest marc comú sense estar obligats abans a ser membres d'alguna organització professional o estar registrats en aquesta organització.

3. Les organitzacions professionals representatives a escala de la Unió i les organitzacions professionals i autoritats competents nacionals d'almenys un terç dels estats membres poden presentar a la Comissió proposicions de marcs comuns de formació que compleixin els requisits que estableix l'apartat 2.

4. La Comissió pot adoptar actes delegats d'acord amb l'article 57 quater de la Directiva 2013/55/UE, pel que fa a l'establiment d'un marc comú de formació respecte d'una determinada professió sobre la base dels requisits que estableix l'apartat 2 d'aquest article.

5. S'eximeix de l'obligació d'establir el marc comú de formació a què es refereix l'apartat 4 i d'atorgar el reconeixement automàtic dels títols obtinguts mitjançant el marc comú de formació si es compleix alguna de les condicions següents:

- a) Que no hi hagi en el territori nacional centres d'ensenyament o de formació que ofereixin la formació esmentada per a la professió en qüestió;
- b) Que la introducció del marc comú de formació pugui afectar negativament l'organització del sistema educatiu espanyol i de formació professional;
- c) Que hi hagi diferències substancials entre el marc comú de formació i la formació exigida a Espanya que impliquin riscos greus per a l'ordre públic, la seguretat pública, la salut pública o la seguretat dels destinataris del servei o la protecció del medi ambient.

6. En el supòsit que s'adopti un acte delegat esmentat a l'apartat 4, s'ha de notificar a la Comissió i als altres estats membres en el termini de sis mesos a partir de la seva entrada en vigor:

- a) Les qualificacions nacionals i, si s'escau, els títols professionals nacionals, que són conformes amb el marc comú de formació, o
- b) Qualsevol recurs a l'exempció a què es refereix l'apartat 5, juntament amb la justificació necessària de les condicions de l'apartat esmentat que s'hagin complert. La Comissió pot sol·licitar, en el termini de tres mesos, noves precisions si considera que no ha estat justificada, o no ho ha fet suficientment, que s'ha complert alguna d'aquestes condicions. S'ha de respondre a aquesta sol·licitud en el termini de tres mesos a partir de la sol·licitud.

7. Aquest article també s'aplica a les especialitats d'una professió, sempre que aquestes es refereixin a activitats professionals l'accés i l'exercici de les quals estiguin regulats als estats membres, quan la professió ja està subjecta a reconeixement automàtic d'acord amb el títol III, capítol III, però no l'especialitat en qüestió.

Article 67. *Proves comunes de formació.*

1. Als efectes d'aquest article, s'entén per «prova comuna de formació» una prova d'aptitud normalitzada disponible a tots els estats membres participants i reservada a les persones que tinguin una qualificació professional determinada. La superació d'aquesta prova en un Estat membre habilita la persona amb una qualificació professional determinada per exercir la professió en qualsevol Estat membre d'acollida de què es tracti en les mateixes condicions que aquelles de les quals es beneficiïn els titulars de qualificacions professionals adquirides a l'Estat membre en qüestió.

2. La prova comuna de formació ha de complir les condicions següents:

- a) Que permeti a un nombre més gran de professionals circular entre estats membres.
- b) Que la professió a la qual s'apliqui la prova comuna de formació estigui regulada o l'ensenyament i la formació que condueixen a la professió de què es tracti siguin oficials en almenys un terç dels estats membres.
- c) Que s'hagi elaborat d'acord amb un procediment transparent, en particular amb les parts interessades corresponents dels estats membres en els quals la professió no estigui regulada.

d) Que permeti als nacionals de qualsevol Estat membre participar en la prova i en l'organització pràctica d'aquestes proves als estats membres, sense necessitat de pertànyer abans a alguna organització professional o d'estar registrat a l'organització esmentada.

3. Les organitzacions professionals representatives a escala de la Unió i les organitzacions professionals i autoritats competents nacionals d'almenys un terç dels estats membres poden presentar a la Comissió propostes de proves comunes de formació que compleixin els requisits que estableix l'apartat 2.

4. Correspon a la Comissió determinar, si s'escau, els continguts de la prova comuna de formació i l'establiment de les condicions per a la seva realització i superació.

5. No obstant el que disposa l'apartat anterior, l'autoritat competent espanyola està eximida de l'obligació d'organitzar la prova comuna de formació i de l'obligació d'atorgar el reconeixement automàtic si es compleix alguna de les condicions següents:

- a) Que la professió en qüestió no estigui regulada a Espanya.
- b) Que els continguts de la prova comuna de formació no mitiguin prou riscos greus per a la salut pública o la seguretat dels destinataris del servei, que siguin pertinents en el seu territori.
- c) Que els continguts de la prova comuna de formació, en comparació amb els requisits nacionals, facin que l'accés a la professió sigui, considerablement, de menys interès.

CAPÍTOL V

Disposicions comunes sobre establiment

Article 68. *Documentació i formalitats.*

1. Les sol·licituds de reconeixement per exercir a Espanya una professió regulada, en aplicació d'aquest títol, han d'anar acompanyades dels documents i certificats que s'enumeren a l'annex V.

2. Els documents que estableix l'annex V, punt 1, lletres d), e) i f), no poden tenir, en el moment de presentar-los davant l'autoritat competent espanyola, més de tres mesos d'antiguitat.

3. Les autoritats competents, així com els altres organismes, entitats o persones que hagin d'accedir a la documentació esmentada en l'exercici de les seves funcions, han de garantir la confidencialitat de la informació rebuda, en els termes que estableixen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la seva normativa de desplegament.

4. En cas de dubte justificat, l'autoritat competent espanyola pot sol·licitar a les autoritats competents d'un altre Estat membre:

- a) Una confirmació de l'autenticitat dels títols de formació expedits en aquest altre Estat membre.
- b) Per a les professions que preveu el títol III, capítol III, una confirmació oficial que la persona beneficiària reuneix les condicions mínimes de formació que estableixen els articles 35, 36, 39, 42, 46, 50, 52, 59 i 61, respectivament.

5. En cas de dubte justificat, quan una autoritat competent d'un Estat membre hagi expedit proves d'un títol de formació, tal com defineix l'article 4, que incloguin una formació rebuda en la seva totalitat o en part en un centre establert legalment en el territori d'un altre Estat membre, l'autoritat competent espanyola pot sol·licitar a l'organisme competent de l'Estat membre d'origen que acrediti les qüestions següents:

- a) Que el curs de formació al centre que l'impartia estava legalment reconegut pel centre educatiu establert a l'Estat membre d'origen del reconeixement.

b) Que la prova del títol de formació és la mateixa que es podria haver expedit si el curs hagués seguit en la seva totalitat a l'Estat membre d'origen del reconeixement.

c) Que la prova del títol de formació confereix els mateixos drets professionals en el territori de l'Estat membre d'origen del reconeixement.

6. En cas de dubtes justificats, l'autoritat competent espanyola pot exigir a les autoritats competents d'un Estat membre la confirmació que l'exercici de la professió en qüestió per part del ·licitant no s'ha suspès o prohibit com a conseqüència d'una falta professional greu o d'una condemna per delictes referents a l'exercici d'alguna de les seves activitats professionals.

7. L'intercanvi d'informació entre les autoritats competents dels diferents estats membres en virtut d'aquest article s'ha de fer a través de l'IMI.

8. No s'ha d'exigir legalització per via diplomàtica ni «postil·la» del Conveni de la Haia als documents oficials expedits per les autoritats d'altres estats membres.

Article 69. *Jurament o promesa professional.*

En els casos en què s'exigeixi, per accedir a una professió regulada, la prestació de jurament, promesa o declaració solemne, l'autoritat competent ha de vetllar perquè la persona interessada pugui utilitzar una fórmula adequada i equivalent, en els casos en què la fórmula del jurament o de la declaració no pugui ser utilitzada pels nacionals d'altres estats membres.

Article 70. *Procediment de reconeixement de qualificacions professionals.*

1. El procediment de reconeixement de qualificacions professionals ha d'estar subjecte a les previsions que conté la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en tot el que fa referència a la seva iniciació, ordenació, instrucció, finalització i terminació, amb l'excepció que assenyala l'apartat següent.

2. El termini per dictar i notificar la resolució que sigui procedent és de tres mesos a partir de l'entrada de la sol·licitud en el registre de l'òrgan competent per tramitar-la. Aquest termini és de quatre mesos en els casos que cobreixen els capítols I i II d'aquest títol.

En els casos en què, pel fet de no ser complet l'expedient, calgui requerir a l'interessat que aporti documents necessaris, s'ha de suspendre el còmput del termini màxim que preveu el paràgraf anterior, i s'ha de tronar a reprendre a partir de la presentació dels documents que suposin que l'expedient està complet.

3. La resolució del procediment ha de ser motivada, i contra aquesta, així com contra la falta de resolució expressa en el termini establert, es poden interposar els recursos procedents en via administrativa i contenciosa administrativa, d'acord amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 71. *Ús del títol professional espanyol i obligacions del professional reconegut.*

1. En els casos en què estigui regulat a Espanya l'ús del títol professional relatiu a alguna de les activitats de la professió de què es tracti, els nacionals dels altres estats membres que estiguin autoritzats a exercir una professió regulada d'acord amb el títol III han d'utilitzar el títol professional espanyol que correspongui a aquesta professió, i poden fer ús de la seva abreviatura, si n'hi ha.

2. La persona beneficiària del reconeixement està subjecta, per exercir la professió, a les normes professionals espanyoles de caràcter professional, jurídic o administratiu que estiguin directament relacionades amb les qualificacions professionals –incloses la definició i l'ordenació de la professió, la col·legiació en els supòsits en què el seu exercici estigui subjecte a col·legiació obligatòria, l'ús de títols i la negligència professional greu que estigui relacionada directament i específicament amb la protecció i la seguretat del consumidor–, així com a les disposicions disciplinàries aplicables a Espanya als professionals que exerceixin la mateixa professió.

TÍTOL IV

Modalitats d'exercici de la professió*Article 72. Coneixements lingüístics.*

1. Les persones beneficiàries del reconeixement de les seves qualificacions professionals han de tenir els coneixements lingüístics de la llengua castellana i, si s'escau, de les altres llengües oficials pròpies de les comunitats autònomes, necessaris per exercir la professió a Espanya, d'acord amb la legislació vigent.

2. Quan la professió que s'hagi d'exercir tingui implicacions per a la seguretat dels pacients, s'ha de garantir l'acreditació dels coneixements lingüístics que descriu l'apartat anterior. El Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat ha de determinar el nivell mínim de competència lingüística que s'ha d'acreditar.

3. En el cas d'altres professions, quan hi hagi un dubte seriós i concret sobre la suficiència del coneixement de la llengua que tingui el professional per exercir les activitats professionals que té intenció d'exercir, s'ha de garantir l'acreditació dels coneixements lingüístics que descriu l'apartat 1. S'entén que no hi ha dubte sobre la suficiència lingüística dels sol·licitants nacionals d'estats la llengua oficial dels quals sigui el castellà.

4. L'acreditació de la competència lingüística, que s'ha de fer davant l'autoritat competent corresponent, ha de tenir lloc després de l'expedició de la targeta professional europea o després del reconeixement d'una qualificació professional, segons el cas.

5. Tret del que preveu l'apartat 2 d'aquest article, en els supòsits de les professions regulades l'accés a les quals requereixi a Espanya disposar d'un diploma o títol de nivell universitari, per acreditar la competència lingüística, l'interessat ha d'aportar algun dels documents següents:

a) «Diploma d'espanyol com a llengua estrangera» (DELE), nivell B2, o superior, expedit d'acord amb el que preveu el Reial decret 1137/2002, de 31 d'octubre, pel qual es regulen els «diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE)».

b) Certificat oficial de nivell avançat (nivell B2) d'espanyol per a estrangers, expedit d'acord amb el que preveu l'article 61 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, per les escoles oficials d'idiomes.

c) Certificat d'aptitud en espanyol per a estrangers expedit per les escoles oficials d'idiomes.

6. En els supòsits de les professions regulades l'accés a les quals no requereixi a Espanya disposar d'un diploma o títol de nivell universitari, l'autoritat que en cada cas sigui competent ha de determinar el nivell de competència lingüística requerida segons la professió de què es tracti i la seva forma d'acreditació.

7. El control lingüístic ha de ser proporcionat a l'activitat exercida. El professional afectat pot interposar un recurs contra aquest control d'acord amb la normativa espanyola aplicable.

Article 73. Ús de títols acadèmics atorgats per l'Estat membre d'origen.

1. Sens perjudici del que disposen els articles 13 i 71, es reconeix a les persones interessades el dret a fer ús dels títols acadèmics atorgats per l'Estat membre d'origen i, si s'escau, de la seva abreviatura, en la llengua de l'Estat membre d'origen. El títol ha d'anar seguit del nom i la seu del centre o tribunal examinador que l'hagi expedit.

2. Quan el títol acadèmic de l'Estat membre d'origen es pugui confondre amb un títol que exigeixi a Espanya una formació complementària no adquirida per la persona beneficiària, el títol acadèmic de l'Estat membre d'origen únicament es pot utilitzar de manera que no indueixi a confusió.

Article 74. Reconeixement dels períodes de pràctiques professionals.

1. Si l'accés a una professió regulada a l'Estat membre d'origen està supeditat a la realització d'un període de pràctiques professional, l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, quan examini una sol·licitud d'autorització per exercir la professió regulada, ha de reconèixer els períodes de pràctiques professionals efectuats en un altre Estat membre, sempre que aquests períodes s'ajustin a les orientacions publicades a què es refereix l'apartat 2, i ha de tenir en compte els períodes de pràctiques professionals efectuats en un país tercer. No obstant això, mitjançant una ordre ministerial adoptada pels departaments competents per raó de la matèria, es pot limitar la durada de la part del període de pràctiques professional que es pot dur a terme a l'estranger per accedir a una professió determinada.

2. El reconeixement del període de pràctiques professionals no substitueix cap requisit vigent per superar un examen amb vista a accedir a la professió en qüestió. Les autoritats competents han de publicar orientacions sobre l'organització i el reconeixement dels períodes de pràctiques professionals efectuades en un altre Estat membre o en un país tercer, en particular pel que fa a la funció del supervisor dels períodes de pràctiques professionals.

TÍTOL V

Cooperació administrativa

Article 75. Cooperació administrativa entre les autoritats competents.

1. Les autoritats competents espanyoles han de col·laborar estretament i s'han de prestar assistència recíproca amb les dels altres estats membres, amb la finalitat de facilitar l'aplicació del sistema de reconeixement de qualificacions professionals a què es refereix aquest Reial decret. En especial, han d'intercanviar informació relativa a l'acció disciplinària o a les sancions penals adoptades o a qualsevol altra circumstància greu i concreta que puguin tenir conseqüències per a l'exercici d'activitats d'acord amb aquest Reial decret. Per portar a terme aquesta col·laboració, les autoritats competents han de fer ús de l'IMI.

2. Quan l'autoritat competent espanyola rebí un requeriment d'informació de la naturalesa que s'indica a l'apartat anterior, ha d'examinar la veracitat dels fets i decidir sobre la naturalesa i l'abast de les investigacions que calgui dur a terme, i ha de comunicar a l'Estat membre que hagi sol·licitat la informació les conclusions que hagin extret en relació amb la informació transmesa.

3. Qualsevol intercanvi d'informació s'ha de sotmetre al que estableixen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la seva normativa de desplegament, així com, si s'escau, la normativa comunitària que sigui aplicable.

Article 76. Coordinació de les activitats de les autoritats competents.

1. El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport ha d'exercir la coordinació nacional de les activitats de les autoritats competents espanyoles que preveu aquest Reial decret.

El coordinador nacional ha d'exercir les funcions següents:

- a) Promoure una aplicació uniforme d'aquest Reial decret;
- b) Recopilar tota la informació a Espanya necessària per aplicar aquest Reial decret, especialment la relativa a les condicions d'accés a les professions regulades en els altres estats membres;
- c) Examinar les propostes de marcs comuns de formació i proves comunes de formació;
- d) Intercanviar informació i bones pràctiques amb la finalitat d'optimitzar el desenvolupament professional permanent en els estats membres;

e) Intercanviar informació i bones pràctiques sobre l'aplicació de les mesures de compensació a què es refereix l'article 30.

2. Amb la finalitat d'exercir la funció que s'esmenta a la lletra b) d'aquest apartat, els coordinadors poden sol·licitar l'ajuda dels centres d'assistència designats pels altres estats membres.

3. Amb la finalitat d'afavorir una aplicació uniforme i harmònica d'aquest Reial decret, de resoldre els dubtes que sorgeixin en aquesta aplicació i d'establir criteris comuns en els casos en què sigui necessari, s'han de mantenir els contactes necessaris amb les autoritats espanyoles, així com amb les organitzacions col·legials corresponents en els supòsits en què l'exercici professional estigui subjecte a col·legiació obligatòria.

4. El coordinador en col·laboració, i d'acord amb la informació rebuda de les autoritats competents que esmenta l'article 75.1, ha d'elaborar l'informe sobre l'aplicació del sistema, inclosos un resum estadístic de les decisions adoptades i una descripció dels principals problemes detectats, que s'ha de remetre a la Comissió cada dos anys, d'acord amb el que estableix l'article 60.1 de la Directiva 2005/36/CE.

Article 77. *Mecanisme d'alerta.*

1. L'autoritat competent designada pel Ministeri de Justícia i, en el cas de les professions sanitàries que se citen a les lletres a) a k) d'aquest apartat, el responsable del registre estatal de professionals sanitaris (REPS) del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat regulat pel Reial decret 640/2014, de 25 de juliol, han d'informar les autoritats competents dels altres estats membres i el coordinador nacional (MECD) sobre els professionals als quals els òrgans jurisdiccionals nacionals hagin restringit o prohibit totalment o parcialment, fins i tot amb caràcter temporal, exercir les activitats professionals següents en el territori de l'Estat membre en qüestió:

- a) Metge i metge generalista en possessió d'un títol de formació recollit a l'annex III, punts 5.1.1 i 5.1.4;
- b) Metge especialista en possessió d'un títol esmentat a l'annex III, punt 5.1.3;
- c) Infermera responsable de cures generals en possessió d'un títol de formació recollit a l'annex III, punt 5.2.2;
- d) Odontòleg en possessió d'un títol de formació recollit a l'annex III, punt 5.3.2;
- e) Odontòleg especialista en possessió d'un títol de formació recollit a l'annex III, punt 5.3.3;
- f) Veterinari en possessió d'un títol de formació recollit a l'annex III, punt 5.4.2;
- g) Llevadora en possessió d'un títol de formació recollit a l'annex III, punt 5.5.2;
- h) Farmacèutic en possessió d'un títol de formació recollit a l'annex III, punt 5.6.2;
- i) Titulars de certificats esmentats a l'annex V, punt 2, que acreditin que el titular ha completat una formació que compleix els requisits mínims enumerats als articles 35, 36, 42, 46, 47, 50, 52 o 59, respectivament, però que la va iniciar abans de les dates de referència que s'indiquen als títols enumerats a l'annex III, punts 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2;
- j) Titulars de certificats de drets adquirits recollits als articles 30, 38, 40, 43, 44, 48, 55 i 58 pel que respecta a les llevadores de Romania;
- k) Altres professionals que exerceixin activitats amb implicacions en matèria de seguretat dels pacients, quan el professional exerceixi una professió regulada;
- l) Professionals que exerceixin activitats relatives a l'educació de menors, incloses l'atenció a la infància i l'educació de la primera infància, quan el professional exerceixi una activitat regulada.

En els supòsits que preveuen les lletres a) a k) anteriors, el responsable del Registre estatal de professionals sanitaris (REPS) del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat ha d'informar les autoritats competents dels altres estats membres i el coordinador nacional (MECD) sobre els professionals que estiguin suspesos o inhabilitats, amb caràcter definitiu o temporal, per a l'exercici professional per resolució sancionadora d'un col·legi

professional, si hi ha obligació d'estar col·legiat, o per resolució administrativa sancionadora ferma quan s'exerceixi en l'àmbit públic.

2. En la resta de supòsits en què per exercir la professió es requereixi col·legiació obligatòria, els consells generals o superiors de col·legis professionals i col·legis professionals d'àmbit estatal han d'informar les autoritats competents dels estats membres i el coordinador nacional (MECD) sobre les resolucions adoptades per aquests, relatives als professionals als qui s'hagi restringit o prohibit totalment o parcialment, fins i tot amb caràcter temporal, l'exercici de les activitats professionals esmentades en el territori de l'Estat membre en qüestió.

3. Així mateix, en els supòsits assenyalats al paràgraf anterior però que no s'exigeixi col·legiació obligatòria, les conselleries de les comunitats autònomes amb competència sancionadora per a la inhabilitació professional han d'informar les autoritats competents dels estats membres i el coordinador nacional (MECD) sobre les resolucions adoptades per aquestes, relatives als professionals als qui s'hagi restringit o prohibit, totalment o parcialment, fins i tot amb caràcter temporal, exercir les activitats professionals esmentades en el territori de l'Estat membre en qüestió.

4. L'autoritat espanyola corresponent, d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors, ha de remetre a través d'una alerta de l'IMI la informació inclosa en aquest, com a molt tard, en el termini de tres dies a partir de la data d'adopció de la decisió per la qual es restringeixi o prohibeixi al professional en qüestió l'exercici d'una activitat professional totalment o parcialment. Aquesta informació s'ha de limitar a les dades següents:

- a) la identitat del professional;
- b) la professió de què es tracti;
- c) informació sobre l'autoritat o òrgan jurisdiccional nacional que hagi adoptat la decisió de restricció o prohibició;
- d) l'abast de la restricció o prohibició, i
- e) el període durant el qual s'aplica la restricció o la prohibició.

5. Així mateix, les autoritats espanyoles assenyalades als apartats anteriors han d'informar a través d'una alerta de l'IMI els altres estats membres, en un termini de tres dies des de la data en què es notifiqui la resolució judicial ferma que així ho declari, sobre la identitat dels professionals que hagin sol·licitat el reconeixement d'una qualificació d'acord amb aquest Reial decret i respecte dels quals un òrgan jurisdiccional hagi declarat posteriorment que han presentat títols falsificats en aquest context.

6. Les autoritats espanyoles que rebin a través del sistema d'informació IMI informació relativa a restriccions o limitacions a l'exercici professional procedent de les autoritats d'altres estats membres, l'han de comunicar a la resta d'autoritats competents espanyoles, així com a les conselleries de les comunitats autònomes i als consells generals o superiors de col·legis professionals i col·legis professionals d'àmbit estatal quan hi hagi l'obligació de col·legiació.

7. El tractament de les dades personals a l'efecte de l'intercanvi d'informació a què fan referència els apartats anteriors s'ha de portar a terme de conformitat amb les previsions que contenen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la seva normativa de desplegament. La Comissió ha de tractar les dades personals d'acord amb el Reglament (CE) núm. 45/2001.

8. Les autoritats competents de tots els estats membres han de ser informades sense dilació quan expiri una prohibició o restricció de les que recull l'apartat 1. A aquest efecte, l'autoritat competent de l'Estat membre que facilita la informació d'acord amb l'apartat 1 també està obligada a facilitar la data d'expiració així com qualsevol canvi posterior d'aquesta.

9. Els professionals respecte dels quals s'hagi enviat un missatge d'alerta a altres estats membres han de ser informats per escrit i en temps real de les decisions relatives a aquesta alerta. Contra aquesta decisió l'interessat pot interposar els recursos que preveuen les lleis administratives, així com la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. De la mateixa manera, pot sol·licitar la indemnització per danys

i perjudicis causats per una falsa alerta enviada a altres estats membres, i en aquest cas s'ha d'indicar en la decisió d'alerta que l'interessat ha iniciat alguna de les accions esmentades.

10. Les dades relatives a les alertes només s'han de tractar a l'IMI mentre siguin vàlides. Les alertes s'han d'eliminar en un termini de tres dies a partir de la data d'adopció de la decisió de revocació o des de l'expiració de la prohibició o restricció.

Article 78. *Accés central en línia a la informació.*

1. La informació següent es pot consultar en línia a través de les finestretes úniques que preveuen els articles 18 i 19 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, així com actualitzar periòdicament:

a) Una llista de totes les professions regulades de l'Estat membre, que inclogui les dades de contacte de les autoritats competents per a cada professió regulada i dels centres d'assistència que recull l'article 80.

b) Una llista de les professions per a les quals està disponible la targeta professional europea, el funcionament d'aquesta targeta, incloses totes les taxes corresponents que han de pagar els professionals, i les autoritats competents per expedir-la.

c) Una llista de totes les professions a les quals s'apliquen les previsions de l'article 13, apartat 4.

d) Una llista de la formació regulada, o de la formació d'estructura particular, que preveu l'article 19.3 b).

e) Els requisits i procediments que estableixen els articles 13, 68, 70 i 72 per a les professions regulades, en particular pel que fa a totes les taxes i els documents que hagin de presentar els ciutadans a les autoritats competents.

f) Detalls sobre la manera de recórrer les decisions adoptades en virtut d'aquest Reial decret per les autoritats competents.

2. La informació que s'esmenta a l'apartat 1 s'ha de facilitar als usuaris de manera clara i completa, ha de ser fàcilment accessible a distància i per via electrònica, i s'ha de mantenir actualitzada.

3. Tota sol·licitud d'informació dirigida a la finestreta única ha de rebre resposta com més aviat millor.

4. S'han d'adoptar les mesures necessàries per fomentar que les finestretes úniques posin a disposició la informació que recull l'apartat 1, a més d'en les llengües cooficials, en les llengües oficials de la Unió.

Article 79. *Procediments per via electrònica.*

1. Els requisits, procediments i tràmits que regula aquest Reial decret es poden efectuar per via electrònica, a través de la finestreta única apropiada o dirigint-se a les autoritats competents corresponents. No obstant això, les autoritats competents poden sol·licitar còpies compulsades en una fase posterior en cas de dubtes justificats i quan sigui estrictament necessari.

2. L'apartat 1 no s'aplica a la realització d'un període de pràctiques o prova d'aptitud.

3. Quan es consideri justificat demanar l'ús de signatures electròniques avançades, com les que defineix l'article 2, apartat 2, de la Directiva 1999/93/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 1999, per la qual s'estableix un marc comunitari per a la signatura electrònica, en el marc dels procediments a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, els estats membres han d'acceptar aquestes signatures electròniques de conformitat amb la Decisió 2009/767/CE de la Comissió, de 16 d'octubre de 2009, per la qual s'adopten mesures que faciliten l'ús de procediments per via electrònica a través de les finestretes úniques d'acord amb els articles 18 i 19 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, i han d'establir mesures tècniques per tractar els documents amb formats de signatura electrònica avançats definits per la Decisió 2011/130/UE de la Comissió, de 25

de febrer de 2011, per la qual s'estableixen els requisits mínims per al tractament transfronterer dels documents signats electrònicament per les autoritats competents de conformitat amb la Llei indicada.

4. Tots els procediments s'han de portar a terme de conformitat amb les prescripcions que conté la Llei 17/2009 esmentada. Els terminis de procediment que estableixen l'article 13, apartat 4, i l'article 70 d'aquest Reial decret comencen a comptar a partir del moment en què un ciutadà hagi presentat una sol·licitud o un document que falti en una finestreta única o directament davant l'autoritat competent corresponent. Les sol·licituds de còpies compulsades a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article no es consideren una sol·licitud de document que falta.

Article 80. *Centres d'assistència.*

1. El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, com a autoritat de coordinació, en col·laboració amb les altres autoritats competents espanyoles i, si s'escau, amb les corporacions col·legials corresponents en casos de professions de col·legiació obligatòria, és el centre d'assistència, i la seva missió ha de ser oferir assistència als ciutadans, i als centres d'assistència dels altres estats membres, en matèria de reconeixement de les qualificacions professionals que preveu la Directiva 2005/36/CE, de 7 de setembre, en particular, informació sobre la legislació nacional que regula les professions i l'exercici d'aquestes professions, la legislació social, i, si s'escau, les normes deontològiques.

Amb l'objecte de garantir el compliment del que preveu el paràgraf anterior, cada autoritat competent ha de designar, i comunicar aquesta designació al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, de l'òrgan administratiu de col·laboració amb el Departament esmentat.

2. L'autoritat competent de l'Estat membre d'origen o d'acollida està obligada a cooperar plenament amb el centre d'assistència de l'Estat membre d'acollida i, quan sigui procedent, de l'Estat membre d'origen, i a facilitar tota la informació pertinent sobre casos individuals als centres d'assistència que la sol·licitin respectant les normes sobre protecció de dades d'acord amb les directives 95/46/CE i 2002/58/CE.

3. A petició de la Comissió, els centres d'assistència han d'informar la Comissió del resultat de les sol·licituds que tramitin, en un termini de dos mesos a partir de la recepció de la sol·licitud.

Article 81. *Relació de professions regulades a Espanya.*

1. Cadascuna de les diferents autoritats competents espanyoles ha d'elaborar un informe respecte de les professions regulades existents en el seu àmbit de competència respectiu, i ha d'especificar la informació següent per a cadascuna d'aquestes:

- a) Les activitats professionals que, si s'escau, pugui comprendre cada professió.
- b) La forma d'acreditació de la qualificació professional requerida i, en particular, la formació regulada i la formació d'estructura particular a què es refereix l'article 19.3 b).
- c) Si s'escau, la submissió del seu exercici a Espanya a la verificació prèvia en els casos de desplaçament, de conformitat amb l'article 13.4, aportant la justificació d'aquesta exigència.

2. L'informe a què es refereix l'apartat anterior ha de recollir específicament la valoració de la compatibilitat dels requisits que limiten l'accés a la professió o el seu exercici als titulars d'un títol de formació específica, amb la llibertat d'establiment i prestació de serveis. A aquests efectes, la valoració de compatibilitat ha de considerar especialment:

1r Que els requisits no siguin directament ni indirectament discriminatoris per raó de nacionalitat o de lloc de residència.

2n Que els requisits estiguin justificats per una raó imperiosa d'interès general.

3r Que els requisits siguin adequats per garantir la consecució dels objectius perseguits i no excedir el que sigui necessari per assolir l'objectiu.

3. Els informes a què es refereixen els apartats anteriors s'han d'enviar al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, el qual, al seu torn, els ha de remetre a la Comissió Interministerial integrada pels subsecretaris de tots els ministeris, així com per un representant de l'Oficina Econòmica del President amb rang, almenys, de director general, i que ha de ser copresidida pels secretaris d'Estat d'Educació, Formació Professional i Universitats, i d'Economia i Suport a l'Empresa.

4. Rebut els informes a què fan referència els apartats anteriors, la Comissió Interministerial, en el marc de les disposicions nacionals i de dret europeu aplicables, ha d'elaborar la llista de professions regulades.

5. Cada dos anys, el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport ha de remetre a la Comissió Europea un informe de seguiment que actualitzi aquesta informació, fent referència expressa tant als requisits suprimits o simplificats com als requisits introduïts posteriorment, amb aportació de la justificació corresponent d'aquestes decisions. Aquest informe s'ha d'elaborar a partir dels elaborats per les autoritats competents en els seus àmbits de competència respectius i s'ha de sotmetre a la Comissió Interministerial, prèviament a la seva remissió a la Comissió Europea.

Article 82. *Altres informes.*

1. Les autoritats competents en matèria de reconeixement han d'elaborar cada dos anys els seus informes respectius, que han de contenir un resum estadístic que inclogui informació detallada sobre el nombre i el tipus de decisions adoptades d'acord amb la Directiva 2005/36/CE, de 7 de setembre, incloses les decisions d'accés parcial adoptades per les autoritats competents de conformitat amb l'article 11, així com una descripció, si s'escau, dels principals problemes sorgits en aplicar la Directiva esmentada.

2. Aquesta informació s'ha de comunicar al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, com a coordinador nacional, el qual, al seu torn, l'ha de remetre al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social per a la seva nota d'intervenció i, quan escaigui, la realització de les observacions pertinents. Rebudes aquestes, si s'escau, el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport ha d'elaborar l'informe corresponent sobre l'aplicació de la Directiva de reconeixement de qualificacions professionals, que ha de remetre cada dos anys a la Comissió.

Disposició addicional primera. *Mecanismes de cooperació.*

L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes poden establir mecanismes de cooperació per harmonitzar l'aplicació del sistema de reconeixement de qualificacions professionals que regula aquest Reial decret, així com perquè les resolucions de reconeixement de qualificacions professionals adoptades per les autoritats competents de les comunitats autònomes puguin produir efectes en tot el territori nacional.

Disposició addicional segona. *Prevenició del frau i altres pràctiques il·lícites.*

1. Les autoritats competents han d'adoptar les mesures adequades per prevenir el frau i altres pràctiques il·lícites relacionades amb el procés de titulació o expedició de títols, sense que en cap cas puguin produir efectes, en aplicació d'aquest Reial decret, els títols espanyols o d'altres estats membres obtinguts en frau de llei o mitjançant pràctiques il·lícites.

2. Les autoritats competents han de vetllar per evitar que les disposicions d'aquest Reial decret puguin ser utilitzades per ciutadans espanyols per sostreure's d'una manera abusiva de l'aplicació del dret nacional en matèria de professions.

3. Les persones les qualificacions professionals espanyoles de les quals s'hagin reconegut en un altre Estat membre no poden fer valer aquest reconeixement per obtenir a Espanya altres drets diferents dels que els confereix la qualificació professional obtinguda a Espanya, llevat que acreditin que han obtingut a més altres qualificacions professionals en l'altre Estat membre.

Disposició addicional tercera. *Registres de professionals sanitaris.*

Les disposicions de desplegament a què es refereix la disposició final segona han d'establir els mecanismes necessaris per a la inclusió, en el Registre de professionals sanitaris del Sistema Nacional de Salut i en els registres de professionals sanitaris de les comunitats autònomes, de les dades corresponents als reconeixements concedits per exercir professions sanitàries.

Disposició addicional quarta. *Espai Econòmic Europeu.*

L'expressió «Estat(s) membre(s) de la Unió Europea» que figura al llarg de l'articulat d'aquest Reial decret inclou els estats signataris de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, subscrit a Porto el 2 de maig de 1992 i ratificat per Espanya el 26 de novembre de 1993, en els termes que correspongui.

Disposició addicional cinquena. *Accés a l'ocupació pública.*

L'accés a l'ocupació pública a Espanya dels nacionals d'altres estats membres de la Unió Europea es regeix per la normativa general en matèria de funció pública, en particular l'article 57 del text refós de la de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, i les seves normes de desplegament.

Disposició addicional sisena. *Procediment de notificació de disposicions en matèria d'expedició de títols de formació en les professions de metge, metge especialista, infermera responsable de cures generals, odontòleg, veterinari, farmacèutic i arquitecte.*

1. Les autoritats espanyoles han de notificar a la Comissió les disposicions legals, reglamentàries i administratives que adoptin en matèria d'expedició de títols de formació en les professions de metge, metge especialista, infermera responsable de cures generals, odontòleg, veterinari, farmacèutic i arquitecte a què es refereix el capítol III del títol III.

En el cas dels títols de formació d'arquitecte a què es refereix la secció 8 del capítol III del títol III, la notificació efectuada de conformitat amb el paràgraf primer també s'ha de dirigir a la resta d'estats membres.

2. La notificació ha d'incloure informació sobre la durada i el contingut dels programes de formació i s'ha de transmetre a través de l'IMI.

Disposició addicional setena. *Intercanvi d'informació entre registres.*

En compliment del que preveu l'article 4.10 de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, els responsables dels registres integrats en el sistema de registres de suport a l'Administració de justícia han de traslladar al Registre estatal de professionals sanitaris del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat les sentències fermes que impliquin restriccions totals o parcials, fins i tot les de caràcter temporal, que afectin l'exercici de les professions sanitaris que se citen a l'article 77.1.

Els registres de l'Administració de justícia també han d'informar el Registre estatal de professionals sanitaris sobre la cancel·lació dels antecedents dels professionals sanitaris implicats en les sentències a què es refereix el paràgraf anterior.

Disposició transitòria única. *Procediments en tramitació.*

1. Els procediments de reconeixement de qualificacions professionals iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret han de continuar la seva tramitació i s'han de resoldre d'acord amb la normativa vigent en el moment en què es van iniciar.

2. Fins que no es dictin les normes de desplegament d'aquest Reial decret, se segueixen aplicant, mentre no s'hi oposin, les disposicions dictades per desplegar i aplicar el Reial decret que indica la disposició derogatòria següent.

Disposició derogatòria única.

1. Queda derogat el Reial decret 1837/2008, de 8 de novembre, pel qual s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2005/36/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre de 2005, i la Directiva 2006/100/CE del Consell, de 20 de novembre de 2006, relatives al reconeixement de qualificacions professionals, així com a determinats aspectes de l'exercici de la professió d'advocat.

2. No obstant això i fins que no concloguin les tasques de revisió a què es refereix l'article 81 d'aquest Reial decret, mantenen la seva vigència, només a l'efecte de l'aplicabilitat del sistema de reconeixement que preveu aquesta norma, els annexos VIII i X del Reial decret 1837/2008, de 8 de novembre.

3. Amb aquesta finalitat, la relació d'autoritats competents que s'assenyalen a l'annex X esmentat s'entén referida a les que en cada cas sigui aplicable, de conformitat amb la nova estructura dels departaments ministerials que estableix el Reial decret 415/2016, de 3 de novembre.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 640/2014, de 25 de juliol, pel qual es regula el Registre estatal de professionals sanitaris.*

El Reial decret 640/2014, de 25 de juliol, pel qual es regula el Registre estatal de professionals sanitaris, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeix un nou paràgraf v) a l'article 5 amb la redacció següent:

«v) Resolucions d'accés parcial a una activitat professional.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf v) a l'annex I amb la redacció següent:

«v) Resolucions d'accés parcial a una activitat professional.»

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2013/55/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de novembre de 2013, per la qual es modifica la Directiva 2005/36/CE, de 7 de setembre, relativa al reconeixement de qualificacions professionals, i el Reglament (UE) núm. 1024/2012, relatiu a la cooperació administrativa a través del Sistema d'Informació del Mercat Interior («reglament IMI»).

Disposició final tercera. *Normes de desplegament i actualització d'annexos.*

1. Els ministres coproposants d'aquest Reial decret, sens perjudici del que estableixin les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències, poden dictar totes les disposicions que siguin necessàries per desplegar i executar el que s'hi disposa.

2. Els annexos d'aquest Reial decret s'han d'actualitzar, quan sigui necessari, per ordre del ministre de la Presidència i per a les Administracions Territorials, a proposta conjunta del ministre o ministres competents per raó de la matèria i del ministre d'Economia, Indústria i Competitivitat, que s'ha d'adoptar amb l'informe previ a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

L'actualització dels annexos relatius a les professions regulades ha de tenir lloc en el termini d'un any des de la constitució de la Comissió Interministerial que preveu l'article 81.

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.30a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat competències exclusives per establir les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Ambaixada d'Espanya a Astana, 9 de juny de 2017.

FELIPE R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència
i per a les Administracions Territorials,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN

ANNEX I

(Es correspon amb l'annex I de la Directiva 2005/36/CE)

Llista d'associacions i organitzacions professionals que reuneixen les condicions de l'article 4.9 c)

IRLANDA (¹)

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland (²)
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland (²)
3. The Association of Certified Accountants (²)
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

REGNE UNIT

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

(¹) Els nacionals irlandesos també poden ser membres de les associacions i organitzacions del Regne Unit següents:

- Institute of Chartered Accountants in England and Wales
- Institute of Chartered Accountants of Scotland

- Institute of Actuaries
- Faculty of Actuaries
- The Chartered Institute of Management Accountants
- Institute of Chartered Secretaries and Administrators
- Royal Town Planning Institute
- Royal Institution of Chartered Surveyors
- Chartered Institute of Building.

(²) Únicament pel que fa a l'activitat de control de comptes.

ANNEX II

(Es correspon amb l'annex IV de la Directiva 2005/36/CE)

Activitats relacionades amb les categories d'experiència professional a què es refereixen els articles 25, 26, 27 i 28

Llista I

Classes incloses en la Directiva 64/427/CEE, modificada per la Directiva 69/77/CEE, i en les directives 68/366/CEE i 82/489/CEE

1

Directiva 64/427/CEE

(Directiva de liberalització: 64/429/CEE) Nomenclatura NICE (corresponent a les classes 23-40 CITI)

Classe	23 Indústria tèxtil
	232 Transformació de fibres tèxtils mitjançant sistema llaner
	233 Transformació de fibres tèxtils mitjançant sistema cotoner
	234 Transformació de fibres tèxtils mitjançant sistema seder
	235 Transformació de fibres tèxtils mitjançant sistema per a lli i cànem
	236 Indústria d'altres fibres tèxtils (jute, fibres dures, etc.), cordilleria
	237 Gèneres de punt
	238 Acabat de tèxtils
	239 Altres indústries tèxtils
Classe	24 Fabricació de calçat, peces de vestir i roba de llit
	241 Fabricació mecànica de calçat (excepte en cautxú i fusta)
	242 Fabricació manual i reparació de calçat
	243 Confecció de peces de vestir (a exclusió de les pells)
	244 Fabricació de matalassos i roba de llit
	245 Indústria de pelletteria i pell
Classe	25 Indústria de la fusta i del suro (a exclusió de la indústria de mobles de fusta)
	251 Serrada i preparació industrial de la fusta
	252 Fabricació de productes semielaborats de fusta
	253 Fusteria, estructures de fusta per a la construcció, parqueteria (fabricació en sèrie)
	254 Fabricació d'embalatges de fusta
	255 Fabricació d'objectes diversos de fusta (excepte mobles)
	259 Fabricació d'articles de palla, suro, cistelleria i rotang per a raspalls
Classe	26 260 Indústria del moble de fusta
Classe	27 Indústria del paper i fabricació d'articles de paper
	271 Fabricació de pasta, paper i cartró
	272 Transformació del paper i cartró, fabricació d'articles de pasta

- Classe 28 280 Impressió, edició i indústries annexes
- Classe 29 Indústria del cuir
291 Adoberia i acabat de cuir
292 Fabricació d'articles de cuir i similars
- ex classe 30 Indústria del cautxú, de matèries plàstiques, de fibres artificials o sintètiques i de productes amilacis
301 Transformació del cautxú i de l'amiant
302 Transformació de matèries plàstiques
303 Producció de fibres artificials i sintètiques
- ex classe 31 Indústria química
311 Fabricació de productes químics bàsics i fabricació seguida de transformació més o menys elaborada d'aquests productes
312 Fabricació especialitzada de productes químics destinats principalment a la indústria i a l'agricultura (s'afegeixen a aquest grup la fabricació de greixos i olis industrials d'origen vegetal o animal, a què es refereix el grup 312 de la CITI)
313 Fabricació especialitzada de productes químics destinats principalment al consum domèstic i a l'administració [en queda exclosa la fabricació de productes medicinals i farmacèutics (ex grup 319 de la CITI)]
- Classe 32 320 Indústria del petroli
- Classe 33 Indústria de productes minerals no metàl·lics
331 Fabricació de productes de terres cuites per a la construcció
332 Indústria del vidre
333 Fabricació de gres, porcellanes, pisa i productes refractaris
334 Fabricació de ciments, calç i guix
335 Fabricació de materials de construcció i d'obres públiques en formigó, ciment i guix
339 Elaboració de la pedra i de productes minerals no metàl·lics
- Classe 34 Producció i primera transformació de metalls ferrosos i no ferrosos
341 Siderúrgia (segons el Tractat CECA; incloses les coquereries siderúrgiques integrades)
342 Fabricació de tubs d'acer
343 Trefilatge, estiratge, laminatge de xapes, perfilament en fred
344 Producció i primera transformació de metalls no ferrosos
345 Fonerries de metalls ferrosos i no ferrosos
- Classe 35 Fabricació de productes metàl·lics (excepte màquines i material de transport)
351 Forja, estampació, encunyació i gran embotició
352 Segona transformació, tractament i recobriments dels metalls
353 Construcció metàl·lica
354 Caldereria, construcció de dipòsits i altres peces de xapa
355 Fabricació d'eines i articles acabats en metalls, a exclusió del material elèctric
359 Activitats auxiliars de les indústries mecàniques
- Classe 36 Construcció de maquinària no elèctrica
361 Construcció de màquines i tractors agrícoles
362 Construcció de màquines d'oficina
363 Construcció de màquines i eines per treballar els metalls, estris i equips per a màquines
364 Construcció de màquines tèxtils i els seus accessoris, construcció de màquines de cosir
365 Construcció de màquines i aparells per a les indústries alimentàries, químiques i connexes
366 Construcció de material per a la mineria, la siderúrgia i les fonerries, obres públiques i la construcció; construcció de material d'elevació i manipulació
367 Fabricació d'òrgans de transmissió
368 Construcció de màquines per a fins industrials específics
369 Construcció d'altres màquines i aparells no elèctrics

- Classe 37 Construcció de maquinària i material elèctric
 371 Fabricació de fils i cables elèctrics
 372 Fabricació de material elèctric d'equipament (motors, generadors, transformadors, interruptors, equips industrials, etc.)
 373 Fabricació de material elèctric d'utilització
 374 Fabricació de material de telecomunicació, comptadors, aparells de mesura i material electromèdic
 375 Construcció d'aparells electrònics, ràdio, televisió i aparells electroacústics
 376 Fabricació d'aparells electrodomèstics
 377 Fabricació de llums i material d'enllumenat
 378 Fabricació de piles i acumuladors
 379 Reparació, muntatge, treballs d'instal·lació tècnica (instal·lació de màquines elèctriques)
- ex classe 38 Construcció de material de transport
 383 Construcció d'automòbils i peces separades
 384 Tallers independents de reparació d'automòbils, motocicletes o bicicletes
 385 Construcció de motocicletes, bicicletes i les seves peces separades
 389 Construcció d'un altre material de transport no comprès en altres parts
- Classe 39 Indústries manufactureres diverses
 391 Fabricació d'instruments de precisió, d'aparells de mesura i de control
 392 Fabricació de material medicoquirúrgic i d'aparells ortopèdics (exclòs el calçat ortopèdic)
 393 Fabricació d'instruments òptics i equip fotogràfic
 394 Fabricació i reparació de rellotges
 395 Bijuteria, orfèbreria, joieria i talla de pedres precioses
 396 Fabricació i reparació d'instruments de música
 397 Fabricació de jocs, joguines i articles d'esports
 399 Altres indústries manufactureres
- Classe 40 Construcció i obres públiques
 400 Construcció i obres públiques (sense especialització), demolició
 401 Construcció d'immobles (d'habitatges i d'altre tipus)
 402 Obres públiques: construcció de carreteres, ponts, vies fèrries, etc.
 403 Instal·lacions
 404 Acabats

2

*Directiva 68/366/CEE**(Directiva de liberalització: 68/365/CEE) Nomenclatura NICE*

- Classe 20A 200 Indústries de greixos vegetals i animals
 20B Indústries alimentàries (excepte l'elaboració de begudes)
 201 Sacrifici de bestiar, preparació i conserves de carn
 202 Indústries làcties
 203 Fabricació de conserves de fruites i verdures
 204 Fabricació de conserves de peix i altres productes marins
 205 Fabricació de productes de molinèria
 206 Indústries del pa, brioixeria, pastisseria i galetes
 207 Indústria del sucre
 208 Indústria del cacau, xocolata i productes de confiteria
 209 Elaboració de productes alimentaris diversos

- Classe 21 Elaboració de begudes
211 Indústries d'alcohols etílics de fermentació, llevat i begudes alcohòliques no procedents del vi
212 Indústria vinícola i de begudes alcohòliques assimilades (sense malta)
213 Fabricació de cervesa i malta
214 Indústria de begudes no alcohòliques i aigües gasoses
- ex 30 Indústria del cautxú, matèries plàstiques, fibres artificials o sintètiques i productes amilacis
304 Indústria dels productes amilacis

3

Directiva 82/489/CEE Nomenclatura CITI

- ex 855 Perruqueries (a exclusió de les activitats de pedicura i de les escoles professionals de tractaments de bellesa)

Llista II**Classes de les directives 75/368/CEE, 75/369/CEE i 82/470/CEE**

1

Directiva 75/368/CEE (activitats previstes a l'article 5, apartat 1) Nomenclatura CITI

- ex 04 Pesca
043 Pesca en aigües interiors
- ex 38 Construcció de material de transport
381 Construcció naval i reparació de vaixells
382 Construcció de material ferroviari
386 Construcció d'avions (inclosa la construcció de material espacial)
- ex 71 Activitats auxiliars del transport i activitats diferents del transport incloses en els grups següents:
ex 711 Explotació de cotxes lliat i de cotxes restaurants; manteniment del material ferroviari en els tallers de reparació; neteja dels cotxes
- ex 712 Manteniment del material de transport urbà, suburbà i interurbà de viatgers
ex 713 Manteniment d'altres materials de transport de viatgers per carretera (com ara automòbils, autocars, taxis)
ex 714 Explotació i manteniment d'obres auxiliars dels transports per carretera (com ara carreteres, túnels i ponts de peatge, estacions de carretera, aparcaments, cotxeres d'autobusos i de tramvies)
- ex 716 Activitats auxiliars relatives a la navegació interior (com ara explotació i manteniment de vies d'aigua, ports i altres instal·lacions per a la navegació interior; remolc i pilotatge als ports, abalisament, càrrega i descàrrega de vaixells i altres activitats anàlogues, com ara salvament de vaixells, sirga, explotació d'amarratges per a llanxes)
- 73 Comunicacions: correus i telecomunicacions
- ex 85 Serveis personals
854 Bugaderies, neteja en sec, tintoreries
- ex 856 Estudis fotogràfics: retrats i fotografia comercial, a excepció de l'activitat de reporter gràfic
- ex 859 Serveis personals no inclosos en un altre lloc (únicament manteniment i neteja d'immobles o de locals)

2

*Directiva 75/369/CEE (article 6: quan l'activitat es consideri industrial o artesanal)
Nomenclatura CITI*

Exercici ambulant de les activitats següents:

- a) la compravenda de mercaderies:
 - per venedors ambulants (ex grup 612 CITI)
 - en mercats coberts, amb instal·lacions no fixades de manera estable a terra i en mercats no coberts
- b) activitats que siguin objecte de mesures transitòries ja adoptades que excloguin expressament o no esmentin l'exercici ambulant d'aquestes activitats.

3

Directiva 82/470/CEE (article 6, apartats 1 i 3) Grups 718 i 720 de la nomenclatura CITI

Les activitats considerades, en particular, consisteixen a:

- organitzar, presentar i vendre, a preu fet o a comissió, els elements aïllats o coordinats (transport, allotjament, menjar, excursió, etc.) d'un viatge o una estada, sigui quin sigui el motiu del desplaçament [article 2, punt B, lletra a)]
- actuar com a intermediari entre els empresaris dels diferents modes de transport i les persones que expedeixen o es fan expedir mercaderies, així com efectuar diverses operacions annexes:
 - aa) subscriure contractes, a compte dels comitents, amb els empresaris de transports;
 - bb) escollir el mode de transport, l'empresa i l'itinerari considerats més avantatjats per al comitent;
 - cc) preparar el transport des del punt de vista tècnic (per exemple, embalatge necessari per al transport); efectuar diverses operacions accessòries durant el transport (per exemple, garantint el proveïment de gel per als vagons frigorífics);
 - dd) emplenar les formalitats vinculades al transport, com ara la redacció de les cartes de port; i agrupar i desagrupar les trameses;
 - ee) coordinar les diferents parts d'un transport, i ocupar-se del trànsit, la reexpedició, el transbord i diverses operacions terminals;
 - ff) proporcionar, respectivament, el noli als transportistes i els mitjans de transport a les persones que expedeixen o es fan expedir mercaderies;
 - calcular els costos de transport i controlar-ne el desglossament,
 - efectuar determinats tràmits de manera permanent o ocasional, en nom i per compte d'un armador o un transportista marítim (davant les autoritats portuàries, les empreses de proveïment del navili, etc.).

[Activitats previstes a l'article 2, punt A, lletres a), b) i d)].

Llista III

**Directives 64/222/CEE, 68/364/CEE, 68/368/CEE, 75/368/CEE, 75/369/CEE, 70/523/CEE
i 82/470/CEE**

1

Directiva 64/222/CEE

(Directives de liberalització: 64/223/CEE i 64/224/CEE)

1. Activitats no assalariades del comerç majorista, a excepció del comerç de medicaments i productes farmacèutics, de productes tòxics i agents patògens i del carbó (grup ex 611).

2. Activitats professionals de l'intermediari encarregat, en virtut d'un o diversos apoderaments, de preparar o dur a terme operacions comercials en nom i per compte d'altri.

3. Activitats professionals de l'intermediari que, sense que estigui encarregat d'això permanentment, posa en relació les persones que volen establir contacte directament, prepara les operacions comercials o ajuda a la seva realització.

4. Activitats professionals de l'intermediari que porta a terme en el seu propi nom operacions comercials per compte d'altri.

5. Activitats professionals de l'intermediari que efectua per compte d'altri vendes a l'engròs en subhasta pública.

6. Activitats professionals de l'intermediari que faci visites domiciliàries per aconseguir comandes.

7. Activitats de prestacions de serveis efectuades amb caràcter professional per un intermediari assalariat que estigui al servei d'una o diverses empreses comercials, industrials o artesanals.

2

Directiva 68/364/CEE

(Directiva de liberalització: 68/363/CEE)

Ex grup 612 CITI: comerç detallista

Activitats excloses:

012 Lloguer de maquinària agrícola

640 Negocis immobiliaris, arrendament

713 Lloguer d'automòbils, cotxes i cavalls

718 Lloguer de cotxes i vagons de ferrocarril

839 Lloguer de maquinària per a empreses comercials

841 Lloguer de localitats de cinema i lloguer de pel·lícules cinematogràfiques

842 Lloguer de localitats de teatre i lloguer de material de teatre

843 Lloguer de vaixells, lloguer de bicicletes, lloguer de màquines de monedes

853 Lloguer d'habitacions moblades

854 Lloguer de roba neta de casa

859 Lloguer de peces de vestir

3

Directiva 68/368/CEE

(Directiva de liberalització: 68/367/CEE) Nomenclatura CITI

Ex classe 85 CITI

1. Restaurants i establiments de begudes (grup 852 CITI).
2. Hotels i establiments anàlegs, terrenys de càmping (grup 853 CITI).

4

Directiva 75/368/CEE (article 7)

Totes les activitats de l'annex de la Directiva 75/368/CEE, excepte les activitats enumerades a l'article 5, lletra l), de la present Directiva (llista II, punt 1 d'aquest annex)

Nomenclatura CITI

- ex 62 Bancs i altres entitats financeres
- ex 620 Oficines de patents i empreses de distribució de cànons o drets
- ex 71 Transports
- ex 713 Transport de viatgers per carretera, a exclusió dels transports efectuats amb automòbils
- ex 719 Explotació de conductes destinats al transport d'hidrocarburs líquids i altres productes químics líquids
- ex 82 Serveis prestats a la col·lectivitat
- 827 Biblioteques, museus, jardins botànics i zoològics
- ex 84 Serveis recreatius
- 843 Serveis recreatius no inclosos en un altre lloc
 - activitats esportives (terrenys esportius, organitzacions de reunions esportives, etc.), a excepció de les activitats d'instructors d'esports
 - activitats de jocs (quadres de carreres, terrenys de joc, hipòdroms, etc.)
 - altres activitats recreatives (circs, parcs d'atraccions, altres diversions, etc.)
- ex 85 Serveis personals
- ex 851 Serveis domèstics
- ex 855 Instituts de bellesa i activitats de manicura, a exclusió de les activitats de pedicura, de les escoles professionals de tractaments de bellesa i de perruqueria
- ex 859 Serveis personals no inclosos en un altre lloc, a excepció de les activitats dels massatgistes esportius i paramèdics i dels guies de muntanya, agrupats de la manera següent:
 - desinfecció i lluita contra animals nocius
 - lloguer de roba i custòdia d'objectes
 - agències matrimonials i serveis anàlegs
 - astrologia, endevinació del futur i activitats similars
 - serveis higiènics i activitats afins
 - pompes fúnebres i manteniment de cementiris
 - guies acompanyants i intèrprets turístics

5

Directiva 75/369/CEE (article 5)

Exercici ambulant de les activitats següents:

- a) la compra i venda de mercaderies
 - per venedors ambulants (ex grup 612 CITI)
 - en mercats coberts, amb instal·lacions no fixades de manera estable a terra i en mercats no coberts
- b) les activitats que siguin objecte de mesures transitòries ja adoptades que exclouin expressament o no esmentin l'exercici ambulant d'aquestes activitats.

6

Directiva 70/523/CEE

Activitats no assalariades del comerç majorista de carbó i les activitats d'intermediari en el sector de carbó

(Ex grup 6112 de la nomenclatura CITI)

7

Directiva 82/470/CEE (article 6, apartat 2)

[Activitats esmentades a l'article 2, punt A, lletres c) i e), punt B, lletra b), i punts C i D] Les activitats esmentades, en particular, consisteixen a:

- proporcionar per llogar vagons o cotxes de ferrocarril per al transport de persones o de mercaderies
- actuar com a intermediari per a la compra, la venda o l'arrendament de navilis
- preparar, negociar i subscriure contractes per al transport d'emigrants
- rebre qualssevol objectes i mercaderies en dipòsit, a compte del dipositant, en règim duaner o no duaner, en dipòsits, magatzems generals, guardamobles, dipòsits frigorífics, sitges, etc.
- expedir al dipositant un document representatiu de l'objecte o de la mercaderia rebuda en dipòsit
- facilitar cledes, aliment i emplaçament de venda per al bestiar en custòdia temporal, ja sigui abans de la seva venda o en el trànsit fins a la seva destinació o des del mercat
- fer la inspecció o el peritatge tècnic de vehicles automòbils
- mesurar, pesar i calibrar les mercaderies

ANNEX III

(Es correspon amb l'annex V de la Directiva 2005/36/CE modificat per la Decisió delegada (UE) 2016/790 de la Comissió de 13 de gener de 2016)

Reconeixement basat en la coordinació de les condicions mínimes de formació

V.1. METGE

ANNEX

5.1.1 Títol de formació bàsica de metge

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
België/Belgique/ Belgien	Diplôme de «médecin»/Master in de geneeskunde	– Les universités/De universiteiten – Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20.12.1976
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен «магистър» по Медицина» и професионална квалификация «Магистър-лекар»	Университет		1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i medicin (cand.med.)	Universitet	– Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og – Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20.12.1976
Deutschland	– Zeugnis über die Ärztliche Prüfung – Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20.12.1976
Eesti	Arstikraad Degree in Medicine (MD) Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1.5.2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	– Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, – Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1.1.1981
España	Títol de llicenciat en medicina i cirurgia Títol de graduat/ada en medicina	– Ministeri d'Educació i Cultura – El rector d'una universitat – El rector d'una universitat		1.1.1986 1.1.1986
France	Diplôme de fin de deuxième cycle des études médicales	Universités		20.12.1976
Hrvatska	Diploma «doktor medicine/ doktorica medicine»	Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		1.7.2013
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20.12.1976

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20.12.1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1.5.2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (medici nos magistro kvalifikacinis laipsnis ir gydytojo kvalifikacija)	Universitetas	1. Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją 2. Internatūros pažymėjimas (medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją)	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20.12.1976
Magyarország	Okleveles orvosdoktor oklevél (dr. med)	Egyetem		1.5.2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Certifikat ta' registrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	1.5.2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20.12.1976
Österreich	Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.)	Medizinische Fakultät einer Universität, bzw Medizinische Universität		1.1.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem «lekarza»	szkoły wyższe	Świadectwo złożenia Lekarskiego Egzaminu Państwowego ⁽¹⁾ ⁽³⁾ / Świadectwo złożenia Lekarskiego Egzaminu Końcowego ⁽²⁾ ⁽³⁾	1.5.2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Certificado emitido pela Ordem dos Médicos	1.1.1986
România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «doktor medicine/doktorica medicine»	Univerza	Potrđilo o Opravljenem Strokovnem Izpitu za Poklic Zdravnik/Zdravnica	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM všeobecné lékařstvo doktor všeobecného lékařstva («MUDr.»)	Univerzita		1.5.2004
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/ Medicine licentiatexamen	Yliopisto		1.1.1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet eller högskola	Bevis om legitimation som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20.12.1976

(1) Fins al 2012.

(2) A partir del 2013.

(3) Fins a l'1 d'octubre del 2017 els títols de formació també han d'anar acompanyats d'un certificat de finalització d'un període de pràctiques e postgrau («staż podyplomowy»).

5.1.2 Títol de formació de metge especialista

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Data de referència
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van genees heer-specialist/ Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20.12.1976
България	Свидетелство за призната специалност	Университет	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1.5.2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20.12.1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20.12.1976
Eesti	Residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1.5.2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Περιφέρεια 2. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 3. Νομαρχία	1.1.1981
España	Títol d'especialista	Ministeri d'Educació i Cultura	1.1.1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié accompagnée du diplôme d'Etat de docteur en médecine 3. Diplôme d'études spécialisées ou diplôme d'études spécialisées com plémentaires qualifiant de médecine accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités	20.12.1976
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Ministarstvo nadležno za zdravstvo	1.7.2013
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20.12.1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20.12.1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004
Latvija	«Sertifikāts» – kompetentu iestāžu izs niegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas ek sāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1.5.2004
Lietuva	1. Rezidentūros pažymėjimas, nuro dantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją 2. Rezidentūros pažymėjimas (gydytojo specialisto profesinė kva lifikacija)	Universitetas	1.5.2004
Luxembourg	Certificat de médecin specialist	Ministre de la Santé publique	20.12.1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Nemzeti Vizsgabizottság	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister Diploma geneeskundig specialist	– Medische Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst – Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie (SGRC) van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst – Registratiecommissie Geneeskundig Specialisten (RGS) van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst ⁽¹⁾	20.12.1976
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1.1.1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal	Titulo de especialista	Ordem dos Médicos	1.1.1986
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății	1.1.2007
Slovenija	Potrtilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko	Diplom o specializácii	1. Slovenská zdravotnícka univerzita 2. Univerzita Komenského v Bratislave 3. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach	1.5.2004
Suomi/Finland	Erikoislääkäriin tutkinto/SpeciallääkäriXamen	Yliopisto	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of Completion of training	Postgraduate Medical Education and Training Board General Medical Council	20.12.1976 1.4.2010

(1) A partir del gener del 2013.

5.1.3 Denominacions de les formacions en medicina especialitzada

País	Anestesiologia Durada mínima de la formació: 3 anys Denominació	Cirurgia general Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie-reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a intenzivní medicína	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
Espanya	Anestesiologia i reanimació	Cirurgia general i de l'aparell digestiu
France	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Hrvatska	Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina	Opća kirurgija
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia, rianimazione e terapia intensiva	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	– Chirurgie – Allgemeinchirurgie und Viszeralchirurgie (¹)
Polska	Anestezjologia i intensywne terapie	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensive	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

(¹) A partir del juny del 2015.

País	Neurocirurgia Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació	Obstetrícia i ginecologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie-obstétrique/Gynaecologie-verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство и гинекология
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi	Gynækologi og obstetrik
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναίκολογία
Espanya	Neurocirurgia	Obstetrícia i ginecologia
France	Neurochirurgie	Gynécologie-obstétrique
Hrvatska	Neurokirurgija	Ginekologija i opstetricija
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική – Γυναίκολογία
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie-obstétrique

Pais	Neurocirurgia Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació	Obstetrícia i ginecologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Magyarország	Idegsebészet	Szülészeti-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetrija u Ginekologija
Nederland	Neurochirurgie	Obstetrie en Gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetrícia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Pais	Medicina interna Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació	Oftalmologia Durada mínima de la formació: 3 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophthalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark		Oftalmologi
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophthalmologie
Hrvatska	Opća interna medicina	Oftalmologija i optometrija
Ireland	General (Internal) Medicine	Ophthalmic surgery Ophthalmology (*)
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophthalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmoloģija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrznego	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

(*) A partir del 1991/92.

País	Otorrinolaringologia Durada mínima de la formació: 3 anys Denominació	Pediatria Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Педиатрия
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi	Pædiatri
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Espanya	Otorinolaringología	Pediatria i les seves àrees específiques
France	Oto-rhino-laryngologie et chirurgie cervico- faciale	Pédiatrie
Hrvatska	Otorinolaringologija	Pedijatrija
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pediatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheilkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	– Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten – Hals-, Nasen- und Ohrenheilkunde (¹)	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otornolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringologija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaringologija	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino- laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

(¹) A partir del juny del 2015.

País	Pneumologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Urologia Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Pneumologie a ftizeologie	Urologie
Danmark	Intern medicin: lungesygdomme	Urologi
Deutschland	– Pneumologie – Innere Medizin und Pneumologie (¹)	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
Espanya	Pneumologia	Urologia
France	Pneumologie	Chirurgie urologique
Hrvatska	Pulmologija	Urologija
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία – Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratorja	Uroloġija

País	Pneumologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Urologia Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	– Lungenkrankheiten – Innere Medizin und Pneumologie ⁽²⁾	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmoologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

⁽¹⁾ A partir del juliol del 2011.

⁽²⁾ A partir del juny del 2015.

País	Ortopèdia Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació	Anatomia patològica Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi og cytology
Deutschland	– Orthopädie (und Unfallchirurgie) – Orthopädie und Unfallchirurgie ⁽¹⁾	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirurgia ortopèdica i traumatologia	Anatomia patològica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Hrvatska	Ortopedija i traumatologija	Patologija
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία – Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia és traumatológia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	– Orthopädie und Orthopädische Chirurgie – Orthopädie und Traumatologie ⁽²⁾	– Pathologie – Klinische Pathologie und Molekularpathologie ⁽²⁾ – Klinische Pathologie und Neuropathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija; Travmatologija	Patologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

⁽¹⁾ A partir del maig del 2006.

⁽²⁾ A partir del juny del 2015.

País	Neurologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Psiquiatria Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie, particulièrement de l'adulte/ Psychiatrie, meer bepaald in de volwas senpsychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurologia	Psiquiatria
France	Neurologie	Psychiatrie
Hrvatska	Neurologija	Psihijatrija
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neirolóģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newrolóģija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapeutische Medizin
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

País	Radiodiagnòstic Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Radioteràpia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Radiologi	Klinisk Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική-Ογκολογία
España	Radiodiagnòstic	Oncologia radioteràpica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie option oncologie radiothérapique
Hrvatska	Klinička radiologija	Onkologija i radioterapija
Ireland	Radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloģija	Onkoloģija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Radiologie	Strahlentherapie-Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna

País	Radiodiagnòstic Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Radioteràpia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

País	Cirurgia plàstica Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació	Biologia clínica Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/ Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна и естетична хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	– Plastische (und Ästhetische) Chirurgie – Plastische und Ästhetische Chirurgie (¹)	Laboratoriumsmedizin (²)
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditisiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	
Espanya	Cirurgia plàstica, estètica i reparadora	Anàlisis clíniques
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Hrvatska	Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija	
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica, ricostruttiva ed estetica	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische, Ästhetische und Rekonstruktive Chirurgie Plastische, Rekonstruktive und Ästhetische Chirurgie (³)	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plàstica, estètica e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică, estetică și microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicina
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

(¹) A partir del 2006.

(²) A partir de 2012.

(³) A partir del juny del 2015.

País	Microbiologia bacteriologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Química biològica Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	– Mikrobiologie (Virologie) und Infektion-sepidemiologie – Mikrobiologie, Virologie und Infektion-sepidemiologie ⁽³⁾	Laboratoriumsmedizin ⁽¹⁾
Eesti		
Ελλάς	– Ιατρική Βιοπαθολογία – Μικροβιολογία	
España	Microbiologia i parasitologia	Bioquímica clínica
France		
Hrvatska	Klinička mikrobiologija	
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloģija	Patoloģija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie ⁽²⁾
Österreich	– Hygiene und Mikrobiologie – Klinische Mikrobiologie und Hygiene ⁽⁴⁾ – Klinische Mikrobiologie und Virologie ⁽⁴⁾	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

⁽¹⁾ Fins al 2012.

⁽²⁾ Data de derogació d'acord amb l'article 27, apartat 3: 4 d'abril del 2000.

⁽³⁾ A partir del maig del 2006.

⁽⁴⁾ A partir del juny del 2015.

País	Immunologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Cirurgia toràcica Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax ⁽¹⁾
България	Клинична имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Hrudní chirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Immunologia	– Cirurgia toràcica – Cirurgia cardiovascular
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Cardiothoracic surgery
Italia		– Chirurgia toracica – Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος

Pais	Immunologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Cirurgia toràcica Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurgija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloģija	Kirurgija Kardjo-Toracika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	– Immunologie – Klinische Immunologie (²)	Thoraxchirurgie
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

(¹) Data de derogació d'acord amb l'article 27, apartat 3: 1 de gener del 1983.

(²) A partir del juny del 2015.

Pais	Cirurgia pediàtrica Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació	Angiologia i cirurgia vascular Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheekunde (¹)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirurgia pediàtrica	Angiologia i cirurgia vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Hrvatska	Dječja kirurgija	Vaskularna kirurgija
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurgija	Asinsvadu ķirurgija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermekebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinder- und Jugendchirurgie	Allgemeinchirurgie und Gefäßchirurgie
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediàtrica	Angiologia/Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	Vascular surgery

(¹) Data de derogació d'acord amb l'article 27, apartat 3: 1 de gener del 1983.

País	Cardiologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Aparell digestiu Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie
България	Кардиология	Гастроентерология (¹)
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Intern medicin: kardiologi	Intern medicin: gastroenterology og hepatologi
Deutschland	– Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie – Innere Medizin und Kardiologie (²)	– Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie – Innere Medizin und Gastroenterologie (²)
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Espanya	Cardiologia	Aparell digestiu
France	Cardiologie et maladies vasculaires	Gastro-entérologie et hépatologie
Hrvatska	Kardiologija	Gastroenterologija
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Malattie dell'apparato cardiovascolare	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloģija	Gastroenteroloģija
Nederland	Cardiologie	Maag-darm-leverziekten
Österreich	Innere Medizin und Kardiologie	Innere Medizin und Gastroenterologie und Hepatologie
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija	Kardiologija in vaskularna medicina	Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastroenterology

(¹) Fins al 14 de setembre del 2010.

(²) A partir de l'octubre del 2009.

País	Reumatologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Hematologia i hemoteràpia Durada mínima de la formació: 3 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Клинична хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Intern medicin: reumatologi	Intern medicin: hæmatologi
Deutschland	– Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie – Innere Medizin und Rheumatologie (¹)	– Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie – Innere Medizin und Hämatologie und Onkologie (¹)
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
Espanya	Reumatologia	Hematologia i hemoteràpia
France	Rhumatologie	
Hrvatska	Reumatologija	Hematologija
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Hematológia

País	Reumatologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Hematologia i hemoteràpia Durada mínima de la formació: 3 anys Denominació
Malta	Rewmatologija	Ematologija
Nederland	Reumatologie	
Österreich	Innere Medizin und Rheumatologie	Innere Medizin und Hämatologie und internistische Onkologie
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija	Revmatologija	Hematologija
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

(1) A partir de l'octubre del 2009.

País	Endocrinologia Durada mínima de la formació: 3 anys Denominació	Medicina física i rehabilitació Durada mínima de la formació: 3 anys Denominació
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Diabetologie a endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Intern medicin: endokrinologi	
Deutschland	– Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie – Innere Medizin und Endokrinologie und Diabetologie (1)	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología i nutrició	Medicina física i rehabilitació
France	Endocrinologie – diabète – maladies métaboliques	Médecine physique et de réadaptation
Hrvatska	Endokrinologija i dijabetologija	Fizikalna medicina i rehabilitacija
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizikális medicina és rehabilitációs orvoslás
Malta	Endokrinologija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich	Innere Medizin und Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische Medizin und Allgemeine Rehabilitation
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia/Nutrição	Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Reabilitare Medicală
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatría, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

(1) A partir de l'octubre del 2009.

Pais	Neuropsiquiatria Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació	Dermatologia i venereologia Durada mínima de la formació: 3 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie ⁽¹⁾	Dermato-vénérologie/Dermato-venereologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut – und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
España		Dermatologia medicoquirúrgica i venereologia
France	Neuropsychiatrie ⁽²⁾	Dermatologie et vénéréologie
Hrvatska		Dermatologija i venerologija
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria ⁽³⁾	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie ⁽⁴⁾	Dermato-vénérologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venereoloģija
Nederland	Zenuw – en zielsziekten ⁽⁵⁾	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie ⁽⁶⁾	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i venerologia
Portugal		Dermatovenerologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Dates de derogació d'acord amb l'article 27, apartat 3:

⁽¹⁾ 1 d'agost del 1987, excepte en el cas de les persones que hagin iniciat la formació abans d'aquesta data.

⁽²⁾ 31 de desembre del 1971.

⁽³⁾ 31 d'octubre del 1999.

⁽⁴⁾ Ja no s'expedeixen títols per a la formació iniciada després del 5 de març del 1982.

⁽⁵⁾ 9 de juliol del 1984.

⁽⁶⁾ 31 de març del 2004.

Pais	Radiologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Psiquiatria infantil Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie, particulièrement en psychiatrie infantile-juvénile/Psychiatrie, meer bepaald in de kinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder – und Jugendpsychiatrie und – psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία – Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología ⁽¹⁾	
France	Electro-radiologie ⁽²⁾	Pédopsychiatrie ⁽³⁾
Hrvatska	Klinička radiologija	Dječja i adolescentna psihijatrija
Ireland		Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia ⁽³⁾	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihijatrija
Lietuva		Vaiķu ir paaugļu psihijatrija
Luxembourg	Électroradiologie ⁽⁴⁾	Psychiatrie infantile

Pais	Radiologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Psiquiatria infantil Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Magyarország	Radiológia	Gyermek- és ifjúsági pszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie ⁽⁵⁾	
Österreich	Radiologie ⁽⁶⁾	– Kinder- und Jugendpsychiatrie – Kinder- und Jugendpsychiatrie und Psychotherapeutische Medizin ⁽⁸⁾
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Psiquiatria da infância e da adolescência
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija	Radiologija	Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

– Dates de derogació segons l'article 27, apartat 3:

⁽¹⁾ 1 de febrer del 1984.

⁽²⁾ 3 de desembre del 1971.

⁽³⁾ 31 d'octubre del 1993.

⁽⁴⁾ Ja no s'expedeixen títols per a la formació iniciada després del 5 del març del 1982.

⁽⁵⁾ 8 de juliol del 1984.

⁽⁶⁾ 31 de març del 2004.

⁽⁷⁾ 1 de gener del 1991.

⁽⁸⁾ A partir del juny del 2015.

Pais	Geriatría Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Malalties renals Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Gériatrie/Geriatrie	
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatric	Nefrologie
Danmark	Intern medicin: geriatric	Intern medicin: nefrologi
Deutschland		– Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie – Innere Medizin und Nephrologie ⁽¹⁾
Eesti		Nefrologia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrologia
France		Néphrologie
Hrvatska		Nefrologija
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatrica	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefrologija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefrologija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		Innere Medizin und Nephrologie
Polska	Geriatrica	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatric și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatrica	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatrica/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatric	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatric medicine	Renal medicine

⁽¹⁾ A partir d'octubre del 2009.

Pais	Malalties contagioses Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Salut pública i medicina preventiva Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Intern medicin: infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva i salut pública
France		Santé publique et médecine sociale
Hrvatska	Infektologija	Javnozdravstvena medicina
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	– Υγειονομία – Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich	Innere Medizin und Infektiologie	– Sozialmedizin – Public Health ⁽¹⁾
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Doenças infecciosas	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsövård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

(¹) A partir del juny del 2015.

Pais	Farmacologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Medicina del treball Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeitsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del treball
France		Médecine du travail
Hrvatska	Klinička farmakologija s toksikologijom	Medicina rada i športa
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloģija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali

Pais	Farmacologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Medicina del treball Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Nederland		– Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde – Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	– Arbeitsmedizin – Arbeitsmedizin und angewandte Physiologie (¹)
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

(¹) A partir del juny del 2015.

Pais	Al·lèrgologia Durada mínima de la formació: 3 anys Denominació	Medicina nuclear Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark		Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Al·lèrgologia	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	Nuklearna medicina
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie (¹)	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppiäätiete/ Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

(¹) Data de derogació segons l'article 27, apartat 3: 12 d'agost del 1996.

País	Cirurgia dental, bucal i maxil·lofacial Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació	Hematologia biològica Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien		
България	Лицево-челюстна хирургия	Трансфузионна хематология
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie	
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
Espanya	Cirurgia oral i maxil·lofacial	
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie	Hématologie
Hrvatska	Maksilofacijalna kirurgija	
Ireland		
Italia	Chirurgia maxillo-facciale	
Κύπρος		
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija	
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale	Hématologie biologique
Magyarország	Szájsebészet ⁽¹⁾	
Malta		
Nederland		
Österreich	Mund – Kiefer – und Gesichtschirurgie ⁽²⁾	
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa	
Portugal	Cirurgia maxilo-facial	Hematologia clinica
România		
Slovenija	Maxilofacijalna kirurgija	
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgija	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Dates de derogació d'acord amb l'article 27, apartat 3:

⁽¹⁾ 30 de setembre del 2007.

⁽²⁾ 28 de febrer del 2013.

País	Estomatologia Durada mínima de la formació: 3 anys Denominació	Dermatologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
Espanya	Estomatologia	
France	Stomatologie	
Hrvatska		
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia ⁽¹⁾	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatologija

Pais	Estomatologia Durada mínima de la formació: 3 anys Denominació	Dermatologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

(¹) Data de derogació d'acord amb l'article 27, apartat 3: 31 de desembre del 1994.

Pais	Venereologia Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Medicina tropical Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Hrvatska		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-genetali	
Nederland		
Österreich		– Spezifische Prophylaxe und Tropenmedizin – Klinische Immunologie und Spezifische Prophylaxe und Tropenmedizin (¹)
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

(¹) A partir del juny del 2015.

País	Cirurgia gastroenterològica Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació	Traumatologia i urgències Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen ⁽¹⁾	
България	Гастроентерологична хирургия	Спешна медицина
Česká republika		– Traumatologie – Urgentní medicína
Danmark		
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España		
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Hrvatska	Abdominalna kirurgija	Hitna medicina
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	Medicina d'emergenza-urgenza ⁽²⁾
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Oxyológia és sürgősségi orvostan
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgență
Slovenija	Abdominalna kirurgija	Urgentna medicina
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	– Úrazová chirurgia – Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	Akuuttilääketiede/Akutmedicin
Sverige		
United Kingdom		Emergency medicine

⁽¹⁾ Data de derogació d'acord amb l'article 27, apartat 3: 1 de gener del 1983.

⁽²⁾ A partir del 17 de febrer del 2006.

País	Neurofisiologia clínica Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Cirurgia dental, oral i maxil·lofacial (formació bàsica mèdica i dental) ⁽¹⁾ Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/ Stomatologie en mond-, kaak- en aan gezichtschirurgie
България		Дентална, орална и лицево-челюстна хирургия
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		– Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie – Mund-Kiefer-Gesichtschirurgie ⁽²⁾
Eesti		
Ελλάς		Στοματική και Γναθοπροσωπική Χειρουργική ⁽³⁾
España	Neurofisiologia clínica	
France		
Hrvatska		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		

País	Neurofisiologia clínica Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació	Cirurgia dental, oral i maxil·lofacial (formació bàsica mèdica i dental) ⁽¹⁾ Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-għadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska		
Portugal		
România	Chirurgie Orală și Maxilo-facială ⁽⁴⁾	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

⁽¹⁾ La formació que permet obtenir el títol de formació com a especialista en cirurgia dental, oral i maxil·lofacial (formació bàsica mèdica i dental) dóna per fetes la conclusió i validació d'estudis bàsics de medicina (article 24) i la conclusió i validació d'estudis bàsics d'odontologia (article 34).

⁽²⁾ A partir del 2006.

⁽³⁾ A partir del 10 de juliol del 2014.

⁽⁴⁾ A partir del 2009.

País	Oncologia mèdica Durada mínima de la formació: 5 anys Denominació	Genètica mèdica Durada mínima de la formació: 4 anys Denominació
Belgique/België/Belgien	Oncologie médicale/Medische oncologie	
България	Медицинска онкология	Медицинска генетика
Česká republika	Klinická onkologie	Lékařská genetika
Danmark		Klinisk genetik
Deutschland		Humangenetik
Eesti		Meditsiinigeneetika
Ελλάς	Παθολογική Ογκολογία	
Espanya	Oncologia mèdica	
France	Oncologie	Généétique médicale
Hrvatska		
Ireland	Medical oncology	Clinical genetics
Italia	Oncologia medica	Genetica medica
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
Latvija	Onkoloģija ķīmijterapija	Medicīnas ģenētika
Lietuva	Chemoterapinė onkologija	Genetika
Luxembourg	Oncologie médicale	Médecine génétique
Magyarország	Klinikai onkológia	Klinikai genetika
Malta		
Nederland		Klinische genetika
Österreich		Medizinische Genetik
Polska	Onkologia kliniczna	Genetyka kliniczna
Portugal	Oncologia mèdica	Genética mèdica
România	Oncologie medicala	Genetica medicala
Slovenija	Internistična onkologija	Klinična genetika
Slovensko	Klinická onkológia	Lekárska genetika
Suomi/Finland		Perinnöllisyyslääketiede/Medicinsk genetik
Sverige		
United Kingdom	Medical oncology	Clinical genetics

5.1.4 Títol de formació en medicina general

País	Títol de formació	Títol professional	Data de referència
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van huisarts/Ti tre professionnel particulier de méde cin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31.12.1994
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci všeobecné praktické lékařství	Všeobecný praktický lékař	1.5.2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge i almen medicin	Alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31.12.1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31.12.1994
Eesti	Residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1.5.2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31.12.1994
España	Títol d'especialista en medicina familiar i comunitària	Especialista en medicina familiar i comunitària	31.12.1994
France	Diplômes d'études spécialisées de médecine générale accompagnés du diplôme d'Etat de docteur en médecine	Médecin qualifié en médecine générale	31.12.1994
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	specijalist obiteljske medicine	1.7.2013
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31.12.1994
Italia	– Attestato di formazione specifica in medicina generale – Diploma di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31.12.1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1.5.2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1.5.2004
Lietuva	1. gydytojo rezidentūros pažymėjimas 2. Rezidentūros pažymėjimas (šeimos gydytojo profesinė kvalifikacija)	Šeimos medicinos gydytojas Šeimos gydytojas	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31.12.1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosá bizonysítvány	Háziorvostan szakorvosa	1.5.2004
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1.5.2004
Nederland	Certificaat van inschrijving in een specialistenregister van huisartsen Diploma geneeskundig specialist	Huisarts, Verpleeghuisarts en arts voor verstandelijk gehandicapte Registratie Commissie (HVRC) Registratiecommissie Geneeskundig Specialisten (RGS) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst ⁽¹⁾	31.12.1994
Österreich	Diplom über die besondere Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31.12.1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1.5.2004
Portugal	Título de especialista em medicina geral e familiar	Especialista em medicina geral e familiar	31.12.1994
România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1.1.2007
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore «všeobecné lekárstvo»	Všeobecný lekár	1.5.2004
Suomi/Finland	Todistus yleislääketieteen erityiskoulu tuksesta/Bevis om särskild allmänläka rutbildning	Yleislääketieteen erityiskoulutuksen suorittanut laillistettu lääkäri/Legitime rad läkare som har fullgjort särskild allmänläkarutbildning	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i allmänmedicin	Specialist i allmänmedicin	31.12.1994
United Kingdom	Certificate of completion of training	General practitioner	31.12.1994

(1) A partir del gener del 2013.»

V.2. INFERMERA RESPONSABLE DE CURES GENERALS

5.2.1 Programa d'estudis per a les infermeres responsables d'atencions generals

El programa d'estudis necessari per obtenir el títol de formació d'infermera responsable de cures generals ha d'incloure les dues parts següents i, com a mínim, les matèries enumerades a continuació.

A. Ensenyament teòric

a) Cures d'infermeria:	b) Ciències bàsiques:	c) Ciències socials:
– Orientació i ètica de la professió– Principis generals de salut i de cures d'infermeria– Principis de cures d'infermeria en matèria de: • medicina general i especialitats mèdiques• cirurgia general i especialitats quirúrgiques• puericultura i pediatria• higiene i cures de la mare i del nadó• salut mental i psiquiatria• cures de gent gran i geriatria	– Anatomia i fisiologia– Patologia– Bacteriologia, virologia i parasitologia– Biofísica, bioquímica i radiologia– Dietètica– Higiene: • Profilaxi• Educació sanitària– Farmacologia	– Sociologia– Psicologia– Principis d'administració– Principis d'ensenyament– Legislació social i sanitària– Aspectes jurídics de la professió

B. Ensenyament clínic

- Cures d'infermeria en matèria de:
 - medicina general i especialitats mèdiques
 - cirurgia general i especialitats quirúrgiques
 - puericultura i pediatria
 - higiene i cures de la mare i del nadó
 - salut mental i psiquiatria
 - cures de gent gran i geriatria
 - cures a domicili

L'ensenyament d'una o de diverses d'aquestes matèries es pot impartir en el marc de les altres disciplines o en connexió amb aquestes.

L'ensenyament teòric s'ha de ponderar i coordinar amb l'ensenyament clínic de manera que s'adquireixin de manera adequada els coneixements i les competències enumerats en aquest annex.

5.2.2. Títols de formació d'infermer responsable de cures generals

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma gegraduateerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier (ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier (ère)/Brevet einer Pflegeassistentin 	<ul style="list-style-type: none"> — De erkende opleidingsinstellingen/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/ Der zuständige Prüfungsausschuß der Deutschsprachigen Gemeinschaft 	<ul style="list-style-type: none"> — Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier (ère)/Ziekenhuisverpleger (-verpleegster) 	29.6.1979
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Бакалавър" с професионална квалификация "Медицинска сестра"	Университет	Медицинска сестра	1.1.2007
Česká republika	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate:- Vysvědčení o absolutoriu 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem 	<ul style="list-style-type: none"> — Všeobecná sestra — Všeobecný ošetrovatel 	1.5.2004
Danmark	Bevis for uddannelsen til professionsbachelor i sygepleje	Professionshøjskole	Sygeplejerske	29.6.1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	29.6.1979
Eesti	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplom õe erialal 2. Õe põhikoolituse diplom 3. Õe põhiõpe diplom 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tallinna Meditsiinikool Tartu Meditsiinikool Kohtla-Järve Meditsiinikool 2. Tallinna Tervishoiu Kõrgkool 3. Tartu Tervishoiu Kõrgkool 	õde	1.5.2004

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1.1.1981
	2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)	2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων		
	3. Πτυχίο Αξιοματικών Νοσηλευτικής	3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας		
	4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας	4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
	5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας	5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
	6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων		
	7. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής Πανεπιστήμιου Πελοποννήσου	7. Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου		
España	Títol de diplomad universitari en infermeria	— Ministeri de Educació i Cultura — El rector d'una universitat	Infermer/a diplomad/ada	1.1.1986
	Títol de graduat/ada en infermeria	— El rector d'una universitat	Graduat/ada en infermeria	1.1.1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier (ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier (ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29.6.1979
Hrvatska	1. Svjedodžba "medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege"	1. Srednje strukovne škole koje izvode program za stjecanje kvalifikacije "medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege"	1. medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege	1.7.2013
	2. Svjedodžba "prvostupnik (baccalaureus) sestinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestinstva"	2. Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj Sveučilišta u Republici Hrvatskoj Veleučilišta u Republici Hrvatskoj	2. prvostupnik (baccalaureus) sestinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestinstva	

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Ireland	<p>1. Certificate of Registered General Nurse⁽¹⁾</p> <p>2. B.Sc. in Nursing Studies (General) approved by the NMBI⁽²⁾</p> <p>3. B.Sc. in Children's and General (Integrated) Nursing approved by the NMBI⁽²⁾</p>	<p>1. An Bórd Altranais (The Nursing Board) [hasta el 1 de octubre de 2012]; Bórd Altranais agus Cnáimhseachais na hEireann (The Nursing and Midwifery Board of Ireland) [a partir del 2 de octubre de 2012]</p> <p>2. Third-level Institution delivering the B.Sc. in Nursing Studies approved by the NMBI [a partir de septiembre de 2002]</p> <p>3. Third-level Institution delivering the B.Sc. in Children's and General (Integrated) Nursing approved by the NMBI [a partir de septiembre de 2006]</p>	Registered General Nurse (RGN)	29.6.1979
Italia	<p>1. Diploma di infermiere professionale</p> <p>2. Diploma di laurea in infermieristica</p>	<p>1. Scuole riconosciute dallo Stato</p> <p>2. Università</p>	<p>1. Infermiere professionale</p> <p>2. Infermiere</p>	29.6.1979
Κύπρος	<p>Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής</p> <p>Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου</p> <p>Πτυχίο Νοσηλευτικής Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου</p> <p>Πτυχίο Νοσηλευτικής Πανεπιστημίου Λευκωσίας-BSc in Nursing</p> <p>Πτυχίο Γενικής Νοσηλευτικής</p>	<p>Νοσηλευτική Σχολή</p> <p>Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου</p> <p>Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου</p> <p>Πανεπιστήμιο Λευκωσίας University of Nicosia</p> <p>Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Frederick</p>	<p>Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής</p> <p>Νοσηλευτής(τρια) Γενικής Νοσηλευτικής</p>	1.5.2004
Latvija	<p>1. Diploms par māšas kvalifikācijas iegūšanu</p> <p>2. Māšas diploms</p>	<p>1. Māšu skolas</p> <p>2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu</p>	Māša	1.5.2004
Lietuva	<p>1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją</p> <p>2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją</p> <p>3. Bakalauro diplomas (slaugos bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija)</p> <p>4. Profesinio bakalauro diplomas (slaugos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija)</p>	<p>1. Universitetas</p> <p>2. Kolegija</p> <p>3. Universitetas</p> <p>4. Kolegija</p>	Bendrosios praktikos slaugytojas	1.5.2004

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29.6.1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Ápoló oklevél 3. Okleveles ápoló oklevél	1. Szakképző iskola 2. Felsőoktatási intézmény 3. Felsőoktatási intézmény	Ápoló	1.5.2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita "ta' Malta"	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1.5.2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29.6.1979
Österreich	1. Diplom über die Ausbildung in der all-gemeinen Gesundheits- und Krankenpflege 2. Diplom als "Diplomierter Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger" 3. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs "Gesundheits- und Krankenpflege"	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule 3. Fachhochschulrat/Fachhochschule	— Diplomierter Gesundheits- und Krankenschwester — Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger	1.1.1994
Polska	— Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem "magister pielęgniarstwa" — Dyplom ukończenia studiów wyższych zawodowych na kierunku/specjalności pielęgniarstwo z tytułem "licencjat pielęgniarstwa"	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze	Pielęgniarka	1.5.2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Diploma/Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1.1.1986

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată 3. Certificat de competențe profesionale (de asistent medical generalist)	1. Universități 2. Universități 3. Ministerul Educației Naționale	Asistent medical generalist	1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1.5.2004
Slovensko	1. DIPLOM ošetrovatel'stvo "magister" ("Mgr.") 2. DIPLOM ošetrovatel'stvo "bakalár" ("Bc.") 3. DIPLOM diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola/Univerzita 2. Vysoká škola/Univerzita 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1.5.2004
Suomi/Finland	1. Sairaanhoidajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskukset/Hälsövärdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor	Sairaanhoidaja/Sjukskötare	1.1.1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1.1.1994
United Kingdom	A qualification approved by the Nursing and Midwifery Council or one of its predecessor bodies as attesting to the completion of training required for general nurses by article 31 and the estándar of proficiency as required for registration as a Registered Nurse — Adult in its register ⁽¹⁾	Education institutions approved by the Nursing and Midwifery Council or one of its predecessor bodies	Registered Nurse — Adult	29.6.1979

(1) Aquest títol de formació atorga al titular el reconeixement automàtic quan s'expedeix als nacionals dels Estats membres que han adquirit la seva qualificació a Irlanda.

(2) Aquesta informació sobre el títol de formació s'inclou per garantir que els graduats que hagin seguit una formació a Irlanda tinguin dret al reconeixement automàtic sense que sigui necessari que es registrin a Irlanda, ja que el registre no forma part del procés de qualificació.

(3) Aquesta informació sobre el títol de formació substitueix les entrades anteriors del Regne Unit, per tal de garantir que els graduats que hagin seguit una formació en aquest país tinguin dret al reconeixement automàtic de la seva qualificació sense que sigui necessari que es registrin, ja que el registre no forma part del procés de qualificació

V.3. ODONTÒLEG

5.3.1. Programa d'estudis per a odontòlegs

El programa d'estudis necessari per obtenir els títols de formació d'odontòleg ha d'incloure, almenys, les matèries enumerades a continuació. L'ensenyament d'una o de diverses d'aquestes matèries es pot impartir en el marc de les altres assignatures o en connexió amb aquestes.

A. Matèries bàsiques — Química — Física — Biologia	B. Matèries medicobiològiques i matèries mèdiques generals — Anatomia — Embriologia — Histologia, inclosa la citologia — Fisiologia — Bioquímica (o química fisiològica) — Anatomia patològica — Patologia general — Farmacologia — Microbiologia — Higiene — Profilaxi i epidemiologia — Radiologia — Fisioteràpia — Cirurgia general — Medicina interna, inclosa la pediatria — Otorrinolaringologia — Dermatologia i venereologia — Psicologia general, psicopatologia, neuropatologia — Anestesiologia	C. Matèries específicament odontoestomatològiques — Pròtesis dentals — Materials dentals — Odontologia conservadora — Odontologia preventiva — Anestèsia i sedació en odontologia — Cirurgia especial — Patologia especial — Clínica odontoestomatològica — Pedodòncia — Ortodòncia — Parodontologia — Radiologia odontològica — Funció mastegadora — Organització professional, deontologia i legislació — Aspectes socials de la pràctica odontològica

5.3.2. Títols de formació bàsica d'odontòleg

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Títol professional	Data de referència
België/Belgique/Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury competent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire	28.1.1980
България	Диплома завршено образование на образователно-квалификационна степен "Магистър" по "Дентална медицина" с професионална квалификация "Магистър-лекар по дентална медицина"	Университет		Лекар по дентална медицина	1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice		Zubní lékař	1.5.2004

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i odontologi (cand.odont.)	Universitet	1. Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen 2. Tilladelse til selvstændig virke som tandlæge	Tandlæge	28.1.1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28.1.1980
Eesti	Hambaarstikraad Degree in Dentistry (DD) Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1.5.2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1.1.1981
España	Títol de llicenciat en odontologia Títol de graduat/ada en odontologia	El rector d'una universitat El rector d'una universitat		Llicenciat en odontologia Graduat/ada en odontologia	1.1.1986 1.1.1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28.1.1980
Hrvatska	Diploma "doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine"	Fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine	1.7.2013
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent. Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28.1.1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28.1.1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1.5.2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Sertifikāts — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (odontologijos magistro kvalifikacinis laipsnis ir gydytojo odontologo kvalifikacija)	Universitetas	1. Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją 2. Internatūros pažymėjimas (gydytojo odontologo profesinė kvalifikacija)	Gydytojas odontologas	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28.1.1980

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Magyarország	Okleveles fogorvos doktor oklevél (doctor medicinae dentariae, dr. med. dent)	Egyetem		Fogorvos	1.5.2004
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1.5.2004
Nederland	Universitair getuigscrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheekkunde		Tandarts	28.1.1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades "Doktor der Zahnheilkunde"	— Medizinische Universität — Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1.1.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarsko-dentystycznym lekarskim z tytułem "lekarz dentysta"	Szkoły wyższe	Świadectwo złożenia Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Państwowego ⁽¹⁾ ⁽²⁾ /Świadectwo złożenia Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Końcowego ⁽²⁾ ⁽³⁾	Lekarz dentysta	1.5.2004
Portugal	— Carta de curso de licenciatura em medicina dentária — Mestrado integrado em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1.1.1986 24.3.2006
România	Diplomă de licență de medic dentist	— Universități		Medic dentist	1.10.2003
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine"	— Univerza	Potrnilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM zubné lekárstvo doktor zubného lekárstva ("MDDr.")	Univerzita		Zubný lekár	1.5.2004
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentia-texamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Itä-Suomen yliopisto — Turun yliopisto	Sosiaali- ja terveystalantolupa- ja valvontaviraston päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Tillsätands- och tillsynsverket för social- och hälsovården om godkännande av prakisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1.1.1994
Sverige	Tandläkarexamen	Universitet eller högskola	Bevis om legitimation som tandläkare, utfärdad av Socialstyrelsen	Tandläkare	1.1.1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28.1.1980

⁽¹⁾ Fins al 2012.⁽²⁾ A partir del 2013.⁽³⁾ Fins l'1 d'octubre de 2016 els títols de formació també han d'anar acompanyats d'un certificat de finalització d'un període de pràctiques de postgrau ("staż podyplomowy").

V.4. VETERINARI

5.4.1. Programa d'estudis per a veterinaris

El programa d'estudis necessari per obtenir els títols de formació de veterinaris ha d'incloure, almenys, les matèries enumerades a continuació.

L'ensenyament d'una o de diverses d'aquestes matèries es pot impartir en el marc de les altres assignatures o en connexió amb aquestes.

A. Matèries bàsiques

- Física
- Química
- Zoologia
- Botànica
- Matemàtiques aplicades a les ciències biològiques

B. Matèries específiques

a) Ciències bàsiques: — Anatomia (incloses histologia i embriologia) — Fisiologia — Bioquímica — Genètica — Farmacologia — Farmàcia — Toxicologia — Microbiologia — Immunologia — Epidemiologia — Deontologia	b) Ciències clíniques: — Obstetrícia — Patologia (inclosa l'anatomia patològica) — Parasitologia — Medicina i cirurgia clíniques (inclosa l'anestesiologia) — Clínica dels animals domèstics, aus de corral i altres espècies animals — Medicina preventiva — Radiologia — Reproducció i trastorns de la reproducció — Policia sanitària — Medicina legal i legislació veterinàries — Terapèutica — Propedèutica	c) Producció animal — Producció animal — Nutrició — Agronomia — Economia rural — Criança i salut dels animals — Higiene veterinària — Etologia i protecció animal d) Higiene alimentària — Inspecció i control dels productes alimentaris animals o d'origen animal — Higiene i tecnologia alimentàries — Pràctiques (incloses les pràctiques en escorxadors i llocs de tractament dels productes alimentaris)

La formació pràctica es pot fer en forma de període de treball en pràctiques, sempre que aquest sigui amb dedicació exclusiva sota el control directe de l'autoritat o l'organisme competents i no excedeixi els sis mesos dins d'un període global de formació de cinc anys d'estudis.

La distribució de l'ensenyament teòric i pràctic entre els diferents grups de matèries s'ha de ponderar i coordinar de tal manera que els coneixements i l'experiència es puguin adquirir de manera que el veterinari pugui exercir totes les tasques que li són pròpies.

5.4.2. Títols de formació de veterinari

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
België/Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21.12.1980
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет София Факултет Ветеринарна медицина — Тракийски университет Стара Загора, Ветеринарно-медицински факултет		1.1.2007

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i veterinærmedicin (cand.med. vet.)	Københavns Universitet		21.12.1980
Deutschland	— Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung — Zeugnis über das Ergebnis der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21.12.1980 1.1.2006
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava Loomaarstikraad <i>Degree in Veterinary Medicine (DVM)</i>	Eesti Põllumajandusülikool Eesti Maaülikool		1.5.2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	1. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης 2. Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας		1.1.1981
España	Títol de llicenciat en veterinària Títol de graduat/ada en veterinària	— Ministeri d'Educació i Cultura — El rector d'una universitat — El rector d'una universitat		1.1.1986 1.1.1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire	— L'Institut d'enseignement supérieur et de recherche en alimentation, santé animale, sciences agronomiques et de l'environnement (Vet Agro Sup); — L'Ecole nationale vétérinaire, agroalimentaire et de l'alimentation, Nantes-Atlantique (ONIRIS); — L'Ecole nationale vétérinaire d'Alfort; — L'Ecole nationale vétérinaire de Toulouse.		21.12.1980
Hrvatska	Diploma "doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine"	Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu		1.7.2013
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21.12.1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1.1.1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1.5.2004

Pais	Titul de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM)) 2. Magistro diplomas (veterinarinės medicinos magistro kvalifikacinis laipsnis ir veterinarijos gydytojo profesinė kvalifikacija)	1. Lietuvos Veterinarijos Akademija 2. Lietuvos sveikatos mokslų universitetas		1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21.12.1980
Magyarország	Okleveles állatorvos doktor oklevél (dr. vet)	Felsőoktatási intézmény		1.5.2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		1.5.2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			21.12.1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität		1.1.1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu ⁽¹⁾ 3. Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu ⁽²⁾ 4. Akademia Rolnicza w Lublinie ⁽³⁾ 5. Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie ⁽⁴⁾ 6. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1.5.2004
Portugal	— Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária — Carta de mestrado integrado em medicina veterinária	Universidade		1.1.1986
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine"	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1.5.2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor veterinárskeho lekárstva" ("MVDr.")	Univerzita		1.5.2004
Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicinen licentiatexamen	Yliopisto		1.1.1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1.1.1994

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	1. University of Bristol		21.12.1980
	2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	2. University of Liverpool		
	3. Bachelor of Veterinary Medicine (Vet MB)	3. University of Cambridge		
	4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	4. University of Edinburgh		
	5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVMS)	5. University of Glasgow		
	6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	6. University of London		
	7. Bachelor of Veterinary Medicine and Bachelor of Veterinary Surgery (B.V.M., B.V.S.)	7. University of Nottingham		

(¹) Vàlid fins al 22 de novembre del 2006.

(²) A partir del 23 de novembre del 2006.

(³) Vàlid fins al 10 d'abril del 2008.

(⁴) A partir de l'11 d'abril del 2008.».

V.5. LLEVADORA

5.5.1. Programa d'estudis per a llevadores (vies de formació I i II)

El programa d'estudis necessari per obtenir els títols de formació de llevadora ha d'incloure les dues seccions següents:

A. Ensenyament teòric i tècnic

a) Matèries bàsiques — Nocions fonamentals d'anatomia i fisiologia — Nocions fonamentals de patologia — Nocions fonamentals de bacteriologia, virologia i parasitologia — Nocions fonamentals de biofísica, bioquímica i radiologia — Pediatria, referida en particular al nounat — Higiene, educació sanitària, prevenció de malalties, diagnòstic precoç — Nutrició i dietètica, referides en particular a l'alimentació de la mare, del nadó i del lactant — Nocions fonamentals de sociologia i problemes de medicina social — Nocions fonamentals de farmacologia — Psicologia — Pedagogia — Legislació sanitària i social i organització sanitària — Deontologia i legislació professional — Educació sexual i planificació familiar — Protecció jurídica de la mare i el nen	b) Matèries específiques de les activitats de llevadora — Anatomia i fisiologia — Embriologia i desenvolupament del fetus — Embaràs, part i puerperi — Patologia ginecològica i obstètrica — Preparació per al part i per a la paternitat, inclosos els aspectes psicològics — Preparació del part (inclosos el coneixement i l'ús del material obstètric) — Analgèsia, anestèsia i reanimació — Fisiologia i patologia del nadó — Assistència i vigilància del nadó — Factors psicològics i socials

B. Ensenyament pràctic i ensenyament clínic

Aquests ensenyaments s'han d'impartir sota la supervisió adequada:

- Consultes de dones embarassades que impliquin almenys cent reconeixements prenatals.
- Vigilància i assistència a almenys 40 embarassades.
 - Assistència per part de l'alumne almenys a 40 parts; quan no es pugui arribar a aquesta xifra perquè no es disposen de suficients parteres, es pot reduir a un mínim de 30, a condició que l'alumne participi en més en 20 parts.
- Participació activa en un o dos parts amb presentació de natges. Quan no es pugui arribar a aquesta xifra perquè no es produeixen un nombre suficient de parts amb presentació de natges, s'ha de portar a terme una formació per simulació.
- Pràctica de l'episiotomia i iniciació a la seva sutura. La iniciació comprèn un ensenyament teòric i exercicis clínics. La pràctica de la sutura inclou la sutura de les episiotomies i els esquinçaments simples del perineu, que es poden realitzar en situacions simulades si arriba a ser absolutament necessari.
- Vigilància i assistència a 40 dones embarassades, durant el part i en el curs de puerperis exposats a riscos.
- Supervisió i cura, inclòs el reconeixement, almenys de 100 parteres i nounats sans.
- Observació i cura de nadons que necessitin cures especials, inclosos els nascuts a preterme, postterme, així com els nounats amb un pes inferior al normal i els nadons malalts.
- Cura de dones que presenten patologies en els àmbits de la ginecologia i l'obstetrícia.
 - Iniciació a les cures en els àmbits de la medicina i la cirurgia. La iniciació ha de comprendre un ensenyament teòric i exercicis clínics.

L'ensenyament teòric i tècnic (part A del programa de formació) s'ha de ponderar i coordinar amb l'ensenyament clínic (part B del programa), de manera que s'adquireixin de manera adequada els coneixements i l'experiència enumerats en aquest annex.

L'ensenyament clínic de llevadora (part B del programa de formació) s'ha d'efectuar en forma de pràctiques guiades en els serveis d'un centre hospitalari o en altres serveis de salut acreditats per les autoritats o els organismes competents. En el curs de la seva formació, els candidats a llevadores han de participar en les activitats dels serveis de què es tracti en la mesura que aquestes contribueixin a la seva formació. Se'ls ha d'iniciar en les responsabilitats necessàries per a les activitats de llevadora.

5.5.2. Títols de formació de llevadora

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
België/Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Di- plôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsins- tituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencom- missie van de Vlaamse Ge- meenschap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23.1.1983
България	Диплома за висше образование на образователно-квалифи- кационна степен “Бакалавър” с професионална квалификация “Акушерка”	Университет	Акушерка	1.1.2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním programu po- rodní asistence ve studij- ním oboru porodní asis- tentka (bakalář, Bc.) 3. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplo- movaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.)	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 3. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1.5.2004
Danmark	Bevis for uddannelsen til pro- fessionsbachelor i jordemoder- kundskab	Professionshøjskole	Jordemoder	23.1.1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23.1.1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal Ämmaemanda diplom	— Tallinna Meditsiinikool — Tartu Meditsiinikool — Tallinna Tervishoiu Kõrg- kool — Tartu Tervishoiu Kõrgkool	Ämmaemand	1.5.2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτι- κής Τεχνολογικών Εκπαιδευ- τικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στε- λεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρό- νοιας	Μαία Μαιευτής	23.1.1983
España	— Títol de llevadora — Títol d'assistent obstètric (llevadora) — Títol d'infermeria obstètrica i ginecològica	Ministeri d'Educació i Cultura	— Llevadora — Assistent obstètric	1.1.1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23.1.1983

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Hrvatska	Svjedodžba "prvostupnik (baccalaureus) primaljstva/sveučilišna prvostupnica (baccalaurea) primaljstva"	— Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Veleučilišta i visoke škole u Republici Hrvatskoj	Prvostupnik (baccalaureus) Primaljstva/Prvostupnica (baccalaurea) primaljstva	1.7.2013
Ireland	1. Certificate in Midwifery (1) 2. B.Sc. in Midwifery approved by the NMBI (2) 3. Higher/Post-graduate Diploma in Midwifery approved by the NMBI (2)	1. An Bórd Altranais (The Nursing Board) [hasta el 1 de octubre de 2012]; Bórd Altranais agus Cnáimhseachais na hÉireann (The Nursing and Midwifery Board of Ireland, NMBI) [a partir del 2 de octubre de 2012]. 2. A third-level Institution delivering a Midwifery education programmes approved by the NMBI 3. third-level Institution delivering Higher/Post-graduate Diploma in Midwifery approved by the NMBI	Registered Midwife (RM)	23.1.1983
Italia	1. Diploma d'ostetrica 2. Laurea in ostetricia	1. Scuole riconosciute dallo Stato 2. Università'	Ostetrica	23.1.1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβατικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1.5.2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1.5.2004

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis akušerio profesinę praktiką	1. Universitetas	Akušeris	1.5.2004
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis akušerio profesinę praktiką	2. Kolegija		
	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija		
	4. Bakalauro diplomas (slaugos bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos augytojo profesinė kvalifikacija) Ir Profesinės kvalifikacijos pažymėjimas (akušerio profesinė kvalifikacija)	4. Universitetas		
	5. Profesinio bakalauro diplomas (slaugos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija) Ir Profesinės kvalifikacijos pažymėjimas (akušerio profesinė kvalifikacija)	5. Kolegija		
	6. Profesinio bakalauro diplomas (akušerijos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir akušerio profesinė kvalifikacija)	6. Kolegija		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23.1.1983
Magyarország	1. Szülész-nő bizonysítvány	1. Iskola/főiskola	Szülész-nő	1.5.2004
	2. Szülész-nő oklevél	2. Felsőoktatási intézmény		
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudjital-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1.5.2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23.1.1983

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Títol professional	Data de referència
Österreich	1. Hebammen-Diplom 2. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs "Hebamme"	1. — Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt 2. Fachhochschulrat	Hebamme	1.1.1994
Polska	— Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem "magister położnictwa" — Dyplom ukończenia studiów wyższych zawodowych na kierunku/specjalności położnictwo z tytułem "licencjat położnictwa"	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher education institution recognised by the competent authorities)	Położna	1.5.2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1.1.1986
România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana babica/diplomirani babičar"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1.5.2004
Slovensko	1. DIPLOM pôrodná asistencia "bakalár" ("Bc.") 2. DIPLOM diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola/Univerzita 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1.5.2004
Suomi/Finland	1. Kätilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/hälsövärdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1.1.1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1.1.1994
United Kingdom	A qualification approved by the Nursing and Midwifery Council or its predecessor bodies as attesting to the completion of training as required for midwives by article 40 and the estándar of proficiency as required for registration as a Registered Midwife in its register ⁽¹⁾	Education institution approved by the Nursing and Midwifery Council or its predecessor bodies	Registered Midwife	23.1.1983

(1) Aquest títol de formació atorga al titular el reconeixement automàtic quan s'expedeix als nacionals dels Estats membres que han adquirit la seva qualificació a Irlanda.

(2) Aquesta informació sobre el títol de formació s'inclou per garantir que els graduats que hagin seguit una formació a Irlanda tinguin dret al reconeixement automàtic sense que sigui necessari que es registrin a Irlanda, ja que el registre no forma part del procés de qualificació.

(3) Aquesta informació sobre el títol de formació s'inclou per garantir que els graduats que hagin seguit una formació al Regne Unit tinguin dret al reconeixement automàtic de la seva qualificació sense que sigui necessari que es registrin, ja que el registre no forma part del procés de qualificació.».

V.6. FARMACÈUTIC

5.6.1. Programa d'estudis per a farmacèutics

- Botànica i zoologia
- Física
- Química general i inorgànica
- Química orgànica
- Química analítica
- Química farmacèutica, inclosa l'anàlisi de medicaments
- Bioquímica general i aplicada (mèdica)
- Anatomia i fisiologia; terminologia mèdica
- Microbiologia
- Farmacologia i farmacoteràpia
- Tecnologia farmacèutica
- Toxicologia
- Farmacognòsia
- Legislació i, si s'escau, deontologia

La distribució entre ensenyament teòric i pràctic en cada matèria ha de donar suficient importància a la teoria per conservar el caràcter universitari de l'ensenyament.

5.6.2. Títols de formació de farmacèutic

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker / Di- plôme de pharmaciens	— De universiteiten/Les uni- versities — De bevoegde Examencom- missie van de Vlaamse Ge- meenschap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté française		1.10.1987
България	Диплома за висше образование на образователно-квалифи- кационна степен "Магистър" по "Фармация" с професио- нална квалификация "Ма- гистър-фармацевт"	Университет		1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univer- zity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i farmaci (cand.pharm.) Bevis for kandidatuddannelsen i farmaci (cand.pharm.)	Det Farmaceutiske Fakultet, Københavns Universitet Syddansk Universitet		1.10.1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1.10.1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava lõbimisest Farmaatsiamagister Master of Science in Pharmacy (MSc)	Tartu Ülikool		1.5.2004

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	— Περιφέρεια — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1.10.1987
España	Títol de llicenciat en farmàcia Títol de graduat/ada en farmàcia	— Ministeri d'Educació i Cultura — El rector d'una universitat — El rector d'una u niversitat		1.10.1987 1.1.1986
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1.10.1987
Hrvatska	Diploma 'magistar farmacije/magistra farmacije'	— Farmaceutsko- biokemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu — Kemijsko- tehnološki fakultet Sveučilišta u Splitu		1.7. 2013
Ireland	1. Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist (!) Certificate of Registration as a Pharmacist (!) 2. A degree in Pharmacy recognised by the Pharmaceutical Society of Ireland (?)	1. Cumann Cógaiseoirí na hÉireann (Pharmaceutical Society of Ireland) 2. Universities delivering degrees in pharmacy recognised by the Pharmaceutical Society of Ireland	2. Notification from the Pharmaceutical Society of Ireland that the person named therein is the holder of a qualification appropriate for practicing as pharmacist	1.10.1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1.11.1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1.5.2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (farmacijos magistro kvalifikacinis laipsnis ir vaistininko profesinę kvalifikacija)	Universitetas		1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1.10.1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, abbrev: mag. Pharm)	Egyetem		1.5.2004
Malta	Lawrja fil-farmacija	Università` ta' Malta		1.5.2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekerexamen	Faculteit Farmacie		1.10.1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Österreichische Apothekerkammer		1.10.1994

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol	Certificat que acompanya el títol de formació	Data de referència
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1.5.2004
Portugal	— Licenciatura em Farmácia — Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Instituição de Ensino Superior Universitário		1.10.1987
	Mestrado Integrado em Ciências Farmacêuticas			1.1.2007
România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv "magister farmacije/magistra farmacije"	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM farmácia magister ("Mgr.")	Univerzita		1.5.2004
Suomi/Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	Yliopisto		1.10.1994
Sverige	Apotekarexamen	Universitet och högskolor		1.10.1994
United Kingdom	1. Certificate of Registered Pharmacist ⁽³⁾	Universities delivering pharmacy degrees approved by the General Pharmaceutical Council (formerly Royal Pharmaceutical Society of Great Britain) or the Pharmaceutical Society of Northern Ireland ⁽⁴⁾	Notification from the General Pharmaceutical Council or Pharmaceutical Society of Northern Ireland confirming successful completion of the approved pharmacy degree, 12 months practical training and a pass of the registration assessment.	1.10.1987
	2. A degree in pharmacy approved by either the General Pharmaceutical Council (formerly Royal Pharmaceutical Society of Great Britain) or the Pharmaceutical Society of Northern Ireland ⁽⁴⁾			

(1) Aquest títol de formació atorga al titular el reconeixement automàtic quan s'expedeix als nacionals dels Estats membres que han adquirit la seva qualificació a Irlanda.

(2) Aquesta informació sobre el títol de formació s'inclou per garantir que els graduats que hagin seguit una formació a Irlanda tinguin dret al reconeixement automàtic sense que sigui necessari que es registrin a Irlanda. En aquests casos, el certificat que acompanya el títol de formació dona fe que es compleixen tots els requisits de qualificació.

(3) Aquest títol de formació atorga al titular el reconeixement automàtic quan s'expedeix als nacionals dels Estats membres que han adquirit la seva qualificació al Regne Unit.

(4) Aquesta informació sobre el títol de formació s'inclou per garantir que els graduats que hagin seguit una formació al Regne Unit tinguin dret al reconeixement automàtic de la seva qualificació sense que sigui necessari que es registrin. En aquests casos, el certificat que acompanya el títol de formació dona fe que es compleixen tots els requisits de qualificació.»

V.7. ARQUITECTE

5.7.1. Títols de formació d'arquitecte reconeguts d'acord amb l'article 61, apartat 2

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
België/Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur/Ecoles nationales supérieures d'architecture		1988/89
	2. Architect/Architecte	2. Hogere-architectuur-instituten/Instituts supérieurs d'architecture		
	3. Architect/Architecte	3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt/Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt		
	4. Architect/Architecte	4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten/Académies royales des Beaux-Arts		
	5. Architect/Architecte	5. Sint-Lucasscholen/Ecoles Saint-Luc		
	6. Burgerlijke ingenieur-architect	6. — Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten/Facultés des sciences appliquées des universités — “Faculté Polytechnique” van Mons		
	7. Burgerlijk Ingenieur-Architect (Ir. Arch.)	7. K.U. Leuven, faculteit ingenieurswetenschappen		
	8. Burgerlijk Ingenieur-Architect (Ir. Arch.)	8. Vrije Universiteit Brussel, faculteit ingenieurswetenschappen	Certificat de stage délivré par l'Ordre des Architectes/Stagegetuigschrift afgeleverd door de Orde van Architecten Certificat de stage délivré par l'Ordre des Architectes/Stagegetuigschrift afgeleverd door de Orde van Architecten	2004/05 2004/05
България	Магистър-Специалност архитектура	— Университет по архитектура, строителство и геодезия-София, Архитектурен факултет	Свидетелство, издадено от компетентната Камара на архитектите, удостоверяващо изпълнението на предпоставките, необходими за регистрация като архитект с пълна проектантска правоспособност в регистъра на архитектите	2010/11
		— Варненски свободен университет “Черноризец Храбър”, Варна, Архитектурен факултет		2007/08
		— Висше строително училище “Любен Каравелов”, Архитектурен факултет		2009/10

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
Česká republika	Architektura a urbanismus	— Fakulta architektury, České vysoké učení technické (ČVUT) v Praze — Vysoké učení technické v Brně, Fakulta architektury	Osvědčení o splnění kvalifikačních požadavků pro samostatný výkon profese architekta vydané Českou komorou architektů	2007/08
	Inženýr architekt (Ing. Arch.)	— Technická univerzita v Liberci, Fakulta umění a architektury		
	Magistr umění v oboru architektura (MgA.)	— Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze		
	Magistr umění v oboru Architektonická tvorba, MgA	— Akademie výtvarných umění v Praze		2007/08
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i arkitektur (cand. arch.)	— Kunstakademiets Arkitekt-skole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/89
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste	Bescheinigung einer zuständigen Architektenkammer über die Erfüllung der Qualifikationsvoraussetzungen im Hinblick auf eine Eintragung in die Architektenliste	1988/89
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen		

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
	Master of Arts-M.A.	— Hochschule Bremen — University of applied Sciences, Fakultät Architektur, Bau und Umwelt — School of Architecture Bremen		2003/04
		— Fachhochschule Münster (University of Applied Sciences)-Muenster School of Architecture		2000/01
		— Georg-Simon-Ohm-Hochschule Nürnberg Fakultät Architektur		2005/06
		— Hochschule Anhalt (University of Applied Sciences) Fachbereich Architektur, Facility Management und Geoinformation		2010/11
		— Hochschule Regensburg (University of Applied Sciences), Fakultät für Architektur		2007/08
		— Technische Universität München, Fakultät für Architektur		2009/10
		— Hochschule Lausitz, Studiengang Architektur, Fakultät für Bauen “seit Juli 2013: Brandenburgische Technische Universität Cottbus-Senftenberg”		2009/10
		— Fachhochschule Lübeck, University of Applied Sciences, Fachbereich Bauwesen		2004/05
		— Fachhochschule für Technik und Wirtschaft Dresden, Fakultät Bauingenieurwesen/Architektur		2005/06
		— Fachhochschule Erfurt/ University of Applied Sciences		2006/07
		— Hochschule Augsburg/ Augsburg University of Applied Sciences		2005/06
		— Hochschule Koblenz, Fachbereich Bauwesen		2004/05
		— Hochschule München/Fakultät für Architektur		2005/06

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
	Master of Arts (in Kombination mit einem Bachelorabschluss in Architektur)	Hochschule Trier Fachbereich Gestaltung-Fachrichtung Architektur		2007/08
	Master of Engineering (in Kombination mit einem Bachelorabschluss in Engineering)	Technische Hochschule Mittelhessen (University of Applied Sciences) Fachbereich Bauwesen		2010/11
	Bachelor of Arts-B.A.	— Hochschule Anhalt (University of Applied Sciences) Fachbereich Architektur, Facility Management und Geoinformation — Technische Universität München, Fakultät für Architektur		2010/11 2009/10
	Bachelor of Sciences (B.Sc.)	— Alanus Hochschule für Kunst und Gesellschaft, Bonn		2007/08
	Bachelor of Sciences (B.Sc.)	Hochschule Bochum, Fachbereich Architektur		2003/04
	Master of Science	Leibniz Universität Hannover, Fakultät für Architektur und Landschaft		2011/12
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτεκτονα-μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/89
	Δίπλωμα Αρχιτέκτονα—Μηχανικού	— Πανεπιστήμιο Πατρών, τμήμα αρχιτεκτόνων-μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής		2003/04
España	Títol oficial d'arquitecte	Rectors de les universitats enumerades a continuació: — Universitat Politècnica de Catalunya, escoles tècniques superiors d'arquitectura de Barcelona o del Vallès		1988/89

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
		— Universitat Politècnica de Madrid, Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Madrid		
		— Escola d'Arquitectura de la Universitat de Las Palmas de Gran Canaria		
		— Universitat Politècnica de València, Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de València		
		— Universitat de Sevilla, Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Sevilla		
		— Universitat de Valladolid, Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Valladolid		
		— Universitat de Santiago de Compostela, Escola Tècnica Superior d'Arquitectura d'A Coruña		
		— Universitat del País Basc, Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Donostia/Sant Sebastià		
		— Universitat de Navarra, Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Pamplona/Iruña		
		— Universitat d'A Coruña		1991/92
		— Universitat de Granada, Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Granada		1994/95
		— Universitat d'Alacant, Escola Politècnica Superior d'Alacant		1997/98
		— Universitat Europea de Madrid		1998/99
		— Universitat Ramon Llull, Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de La Salle		
		— Universitat de Catalunya, Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona		1999/2000

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
		— Universitat Alfons X el Savi, Centre Polítècnic superior de Villanueva de la Cañada		
		— Universitat d'Alcalá (Escola d'Arquitectura)		
		— Universitat Internacional de Catalunya, Escola Tècnica Superior d'Arquitectura		
		— Universitat SEK de Segòvia, Centre d'Estudis Integrats d'Arquitectura de Segovia		
		— Universitat Camilo José Cela de Madrid		2000/01
		— Universitat Sant Pau o CEU		2001/02
		— Universitat CEU Cardenal Herrera, València-Escola Superior d'Ensenyaments Tècnics		2002/03
		— Universitat Rovira i Virgili		2005/06
		— Universitat Francesc de Victòria		2006/07
		— IE Universitat. Escola Tècnica Superior d'Estudis Integrats d'Arquitectura		2009/10
	Títol de graduat/ada en arquitectura	— IE Universitat, Escola Tècnica Superior d'Estudis Integrats d'Arquitectura		2008/09
		— Universitat Europea de Madrid		2009/10
		— Universitat Internacional de Catalunya		
		— Universitat Sant Jordi (Saragossa)		
		— Universitat de Navarra		
		— Universitat Sant Pau CEU-Madrid		2010/11
		— Universitat Politècnica de València		

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
	Graduat en fonaments de l'arquitectura + màster en arquitectura	<ul style="list-style-type: none"> — Universitat d'A Coruña. Escola Tècnica Superior d'Arquitectura d'A Coruña — Universitat Rovira i Virgili — Universitat Cardenal Herrera CEU — Universitat Francesc de Vitòria — Universitat Politècnica de Madrid. Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Madrid — Universitat Antonio de Nebrija 		<p>2010/11</p> <p>2011/12</p>
France	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS 4. Diplôme d'Etat d'architecte (DEA) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture 4. Ecole Nationale Supérieure d'Architecture et de Paysage de Bordeaux (Ministère chargé de l'architecture et Ministère chargé de l'enseignement supérieur) Ecole Nationale Supérieure d'Architecture de Bretagne (Ministère chargé de l'architecture et Ministère chargé de l'enseignement supérieur) Ecole nationale supérieure d'architecture de Clermont-Ferrand (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur) Ecole nationale supérieure d'architecture de Grenoble (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur) 	<p>Habilitation de l'architecte diplômé d'Etat à l'exercice de la maîtrise d'œuvre en son nom propre (HMONP) (Ministère chargé de l'architecture)</p>	<p>1988/89</p> <p>2005/06</p> <p>2005/06</p> <p>2004/05</p> <p>2004/05</p>

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
		Ecole nationale supérieure d'architecture et de paysage de Lille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Lyon (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marne La Vallée (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marseille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/06
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Montpellier (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nancy (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nantes (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/06
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Normandie (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris-Belleville (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/06

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris-La Villette (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/07
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris Malaquais (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/06
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris Val-de-Seine (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Saint-Etienne (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Strasbourg (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/06
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Toulouse (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Versailles (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
	Diplôme d'Etat d'architecte (DEA), dans le cadre de la formation professionnelle continue	Ecole nationale supérieure d'architecture de Lyon (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/07
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marseille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/07

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Montpellier (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/07
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nantes (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/07
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Strasbourg (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/07
	5. Diplôme d'études de l'école spéciale d'architecture Grade 2 équivalent au diplôme d'Etat d'architecte	5. Ecole spéciale d'architecture (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Diplôme d'architecte de l'ESA habilitant à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre, équivalent à l'habilitation de l'architecte diplômé d'Etat à l'exercice de la maîtrise d'œuvre en son nom propre, reconnu par le Ministère chargé de l'architecture	2006/07
	6. Diplôme d'architecte INSA de Strasbourg équivalent au diplôme d'Etat d'architecte conférant le grade de master (parcours architecte)	6. Institut national des sciences appliquées de Strasbourg (INSA) (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte de l'INSA à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre équivalent à l'HMONP, reconnue par le ministère chargé de l'architecture	2005/06
	Diplôme d'architecte INSA de Strasbourg équivalent au diplôme d'Etat d'architecte conférant le grade de master (parcours d'architecte pour ingénieur)	Institut national des sciences appliquées de Strasbourg (INSA) (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte de l'INSA à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre équivalent à l'HMONP, délivrée par le ministère chargé de l'architecture	2005/06
Hrvatska				
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) — (Previously, until 2002-Degree estándar diploma in architecture (Dip. Arch))	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin)	Certificate of fulfilment of qualifications requirements for professional recognition as an architect in Ireland issued by the Royal Institute of Architects of Ireland (RIAI)	1988/89

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
	3. Certificate of association (ARIAI)	3. Royal Institute of Architects of Ireland		
	4. Certificate of membership (MRIA)	4. Royal Institute of Architects of Ireland		
	5. Degree of Bachelor of Architecture (Honours) (B.Arch. (Hons) UL)	5. University of Limerick		2005/06
	6. Degree of Bachelor of Architecture (Honours) (B.Arch. (Hons) WIT)	6. Waterford Institute of Technology		2005/06
Italia ⁽¹⁾	Laurea in architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma "La Sapienza" — Università di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia — Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria 	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione (ora Ministero dell'istruzione, dell'università e della ricerca) dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/89
	Laurea in ingegneria edile — architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma "La Sapienza" 		2000/01
				1998/99

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
	Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma "La Sapienza" — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano 		2000/01
		<ul style="list-style-type: none"> — Università degli studi di Brescia — Università degli Studi di Cagliari 		2001/02
		<ul style="list-style-type: none"> — Università Politecnica delle Marche 		2002/03
		<ul style="list-style-type: none"> — Università degli studi della Calabria 		2003/04
		<ul style="list-style-type: none"> — Università degli studi di Salerno 		2005/06
	Laurea magistrale in ingegneria edile — architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma "La Sapienza" — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano 		2004/05
		<ul style="list-style-type: none"> — Università degli studi di Salerno 		2010/11

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
		— Università degli studi della Calabria		2004/05
		— Università degli studi di Brescia		2004/05
		— Università Politecnica delle Marche		2004/05
		— Università degli Studi di Perugia		2006/07
		— Università degli Studi di Padova		2008/09
		— Università degli Studi di Genova		2014/15
	Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma "La Sapienza"		1998/99
		— Università di Ferrara		1999/2000
		— Università di Genova		
		— Università di Palermo		
		— Politecnico di Milano		
		— Politecnico di Bari		
		— Università di Firenze		2001/02
	Laurea magistrale quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma "La Sapienza"		2004/05
		— Università di Ferrara		
		— Università di Genova		
		— Università di Palermo		
		— Politecnico di Bari		
		— Università di Firenze		
		— Politecnico di Milano		
	Laurea specialistica in architettura (Progettazione architettonica)	— Università di Roma Tre		2001/02
		Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2005/06
	Laurea magistrale in architettura (Progettazione architettonica)	Università di Roma Tre		2004/05
	Laurea specialistica in Architettura	— Università di Napoli II		2001/02
		— Politecnico di Milano II		
		— Facoltà di architettura dell'Università degli Studi G. D'Annunzio di Chieti-Pescara		

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
		<ul style="list-style-type: none"> — Facoltà di architettura, Pianificazione e Ambiente del Politecnico di Milano — Facoltà di Architettura dell'Università degli studi di Trieste — Facoltà di Architettura di Siracusa, Università di Catania — Facoltà di architettura, Università degli Studi di Parma — Facoltà di Architettura, Università di Bologna — Università di Firenze — Università IUAV di Venezia — Facoltà di Architettura Valle Giulia, Università degli Studi di Roma "La Sapienza" — Università degli Studi di Camerino — Università di Napoli Federico II 		<p>2002/03</p> <p>2004/05</p>
	Laurea magistrale in Architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Politecnico di Milano II — Università di Napoli II — Università di Napoli Federico II — Facoltà di architettura dell'Università degli Studi G. D'Annunzio di Chieti-Pescara — Facoltà di architettura, Pianificazione e Ambiente del Politecnico di Milano — Università IUAV di Venezia — Facoltà di Architettura, Università di Bologna — Facoltà di Architettura di Siracusa, Università di Catania — Facoltà di architettura, Università degli Studi di Parma — Facoltà di architettura dell'Università degli Studi di Trieste 		2004/05

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
		— Università degli Studi di Trieste		2014/15
		— Università degli Studi di Camerino		2006/07
		— Università degli Studi di Enna "Kore"		2004/05
		— Università degli Studi di Firenze		2008/09
		— Università degli Studi di Cagliari		
		— Università degli Studi di Udine		2009/10
		— Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria		
		— Università degli Studi di Sassari		2010/11
		— Università degli Studi della Basilicata		
		— Università degli Studi di Genova		2014/15
	Laurea specialistica in architettura -progettazione architettonica e urbana	Facoltà "Ludovico Quaroni" dell'Università degli Studi "La Sapienza" di Roma		2000/01
	Laurea Magistrale in architettura -progettazione architettonica e urbana	Facoltà "Ludovico Quaroni" dell'Università degli Studi "La Sapienza" di Roma		2004/05
	Laurea Specialistica in Architettura (Progettazione Urbana)	Università di Roma Tre		2001/02
	Laurea Magistrale in Architettura (Progettazione Urbana)	Università di Roma Tre		2004/05
	Laurea Specialistica in Architettura (Progettazione urbana e territoriale)	Politecnico di Torino		2002/03
	Laurea Specialistica in architettura (Architettura delle costruzioni)	Politecnico di Milano (Facoltà di Architettura civile)		2001/02
	Laurea magistrale in architettura (Architettura delle costruzioni)	Politecnico di Milano (Facoltà di Architettura civile)		2004/05
	Laurea Specialistica in Architettura (Restauro)	— Facoltà di architettura di Valle Giulia dell'Università degli Studi "La Sapienza" di Roma		2004/05
		— Università degli Studi di Roma Tre-Facoltà di Architettura		2001/02

Pais	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
		— Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2005/06
	Laurea Magistrale in Architettura (Restauro)	— Facoltà di architettura di Valle Giulia dell'Università degli Studi "La Sapienza" di Roma — Università degli Studi di Roma Tre-Facoltà di Architettura		2009/10
		— Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2004/05
	Laurea Specialista in Architettura (costruzione)	Politecnico di Torino		2002/03
	Laurea Magistrale in Architettura-Progettazione architettonica	Università degli Studi di Napoli "Federico II" — Politecnico di Torino		2004/05 2013/14
	Laurea Magistrale in Architettura e Città, Valutazione e progetto	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2004/05
	Laurea Specialistica in Architettura e Città, Valutazione e progetto	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2007/08
	Laurea Magistrale in Architettura-Arredamento e Progetto	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2008/09
	Laurea Magistrale in Architettura Manutenzione e Gestione	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2008/09
	Laurea Magistrale in Architettura Costruzione Città	Politecnico di Torino		2010/11
	Laurea Magistrale in Architettura per il Progetto Sostenibile	Politecnico di Torino		2010/11
	Laurea Magistrale in Architettura per il Restauro e la Valorizzazione del Patrimonio	Politecnico di Torino		2010/11
	Laurea Magistrale in Architettura e Culture del Progetto	Università IUAV di Venezia		2013/14
	Laurea Magistrale in Architettura e Innovazione	Università IUAV di Venezia		2013/14
	Laurea Magistrale in Architettura per il Nuovo e l'Antico	Università IUAV di Venezia		2013/14
	Laurea Magistrale in Architettura-Restauro	Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria		2013/14

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
Κύπρος	Δίπλωμα αρχιτεκτονα-μηχανικού στην αρχιτεκτονική	— Πανεπιστήμιο Κύπρου	Βεβαίωση που εκδίδεται από το επιστημονικό και τεχνικό επιμελητήριο κυπρίου (ετεκ) η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	2005/06
	Professional Diploma in Architecture	— University of Nicosia		2006/07
	Δίπλωμα Αρχιτεκτονικής (5 έτη)	— Frederick University Σχολή Αρχιτεκτονικής, Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Frederick		2008/09
	Δίπλωμα Αρχιτέκτονα Μηχανικού (5 ετούς φοίτησης)	— Frederick University Σχολή Αρχιτεκτονικής, Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Frederick		2008/09
Latvija	Arhitekta diploms	Rīgas Tehniskā universitāte	Latvijas Arhitektu savienības sertificēšanas centra Arhitekta prakses sertifikāts	2007/08
Lietuva	Bakalauro diplomas (Arhitektūros bakalauras)	— Kauno technologijos universitetas — Vilniaus Gedimino technikos universitetas — Vilniaus dailės akademija	Architekto kvalifikacijos atestatas, suteikiantis teisę užsiimti veikla architektūros srityje (Atestuotas architektas) išduodamas po architektūros bakalauro studijų baigimo ir trejų metų praktinės veiklos atestuoto architekto priežiūroje.	2008/09
	Magistro diplomas (Arhitektūros magistras)	— Kauno technologijos universitetas — Vilniaus Gedimino technikos universitetas — Vilniaus dailės akademija		
Magyarország	Okleveles építészmérnök MSc	— Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem-Építészmérnöki Kar	A területi illetékes építészkamara hatósági bizonyítványa a szakmagyakorlási jogosultságról.	2007/08
	Okleveles építészmérnök	— Széchenyi István Egyetem, Győr — Műszaki Tudományi Kar		2007/08
	Okleveles építészmérnök	— Pécsi Tudományegyetem — Pollack Mihály Műszaki Kar		2007/08
Malta	Degree in Bachelor of Engineering and Architecture (Hons)	Universita' ta' Malta	Warrant b'titlu ta' "Perit" mahrug mill-Bord tal-Warrant	2007/08

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988/89
	2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	2. Technische Universiteit te Eindhoven	As of 2014/2015: Verklaring van Bureau Architectenregister die bevestigt dat aan de eisen voor de beroepskwalificatie van architect is voldaan	
	3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			1988/89
	4. Master of Science in Architecture, Urbanism & Building Sciences variant Architecture — Master of Science in Architecture, Building and Planning (specialisatie: Architecture)	4. Technische Universiteit Delft Faculteit Bouwkunde Technische Universiteit Eindhoven		2003/04 2002/03

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
	Master of Architecture	ArtEZ hogeschool voor de kunsten/ArtEZ Academie van Bouwkunst		2003/04
		Amsterdamse Hogeschool van de Kunsten/Academie van Bouwkunst Amsterdam		2003/04
		Hanze Hogeschool Groningen/Academie van Bouwkunst Groningen		2003/04
		Hogeschool Rotterdam/Rotterdamse Academie van Bouwkunst		2003/04
		Fontys Hogeschool voor de Kunsten/Academie voor Architectuur en Stedenbouw in Tilburg		2003/04
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)	Bescheinigung des Bundesministers für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft über die Erfüllung der Voraussetzung für die Eintragung in die Architektenkammer/Bescheinigung einer Bezirksverwaltungsbehörde über die Ausbildung oder Befähigung, die zur Ausübung des Baumeistergewerbes (Berechtigung für Hochbauplanung) berechtigt	1998/99
	2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	2. Technische Universität Wien		
	3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)		
	4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	4. Universität für Angewandte Kunst in Wien		
	5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	5. Akademie der Bildenden Künste in Wien		
	6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	6. Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		
	7. Bachelor of Science in Engineering (BSc) (aufgrund eines Bachelorstudiums), Diplom-Ingenieur/in (Dipl.-Ing. oder DI) für technisch-wissenschaftlich Berufe (aufgrund eines Bachelor- und eines Masterstudiums entspricht MSc)	7. Fachhochschule Kärnten		2004/05
	8. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	8. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)		2008/09

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
	9. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	9. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)		2008/09
	10. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	10. Technische Universität Wien		2006/07
	11. Master of Architecture (MArch) (aufgrund eines Bachelor- und eines Masterstudiums entspricht MSc)	11. Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung Linz		2008/09
	12. Masterstudium der Architektur	11. Akademie der bildenden Künste Wien 12. Universität für angewandte Kunst Wien		2008/09 2011/12
Polska	magister inżynier architekt (mgr inż. arch.)	— Politechnika Białostocka — Politechnika Gdańska — Politechnika Łódzka — Politechnika Śląska — Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie — Politechnika Warszawska — Politechnika Krakowska — Politechnika Wrocławska — Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego	Zaświadczenie o członkostwie w okręgowej izbie architektów/Zaświadczenie Krajowej Rady Izby Architektów RP potwierdzające posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu architekta zgodnych z wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej osoby nie będącej członkiem Izby	2007/08 2003/04
	dyplom ukończenia studiów wyższych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta	— Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie		2011/12
	dyplom studiów wyższych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta	— Politechnika Lubelska Politechnika Świętokrzyska		2008/09 2012/13

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència	
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	— Faculdade de Arquitectura da Universidade técnica de Lisboa	Certificado de cumprimento dos pré-requisitos de qualificação para inscrição na Ordem dos Arquitectos, emitido pela competente Ordem dos Arquitectos	1988/89	
		— Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto			
		— Escola Superior Artística do Porto			
		— Faculdade de Ciências e Tecnologia da Universidade de Coimbra			
		— Universidade Lusíada de Lisboa			1986/87
		— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada de Vila Nova de Famalicão			1993/94
		— Universidade Lusófona de Humanidades e Tecnologia			1995/96
		— Instituto Superior Manuel Teixeira Gomes			1997/98
		— Universidade do Minho			1997/98
	— Instituto Superior Técnico da Universidade Técnica de Lisboa	1998/99			
	— ISCTE-Instituto Universitário de Lisboa	1998/99			
	Carta de Curso de Licenciatura em Arquitectura e Urbanismo	— Escola Superior Gallaecia		2002/03	
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991/92	
	Mestrado integrado em Arquitectura	— Universidade Autónoma de Lisboa		2001/02	
— Universidade Técnica de Lisboa (Instituto Superior Técnico)			2001/02		
Carta de curso de Mestrado integrado em Arquitectura	— Universidade do Minho		1997/98		
	— ISCTE-Instituto Universitário de Lisboa		1999/2000		
	— Universidade Lusíada de Vila Nova de Famalicão		2006/07		

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
		— Universidade Lusófona de Humanidades e Tecnologias		1995/96
		— Faculdade de Arquitectura da Universidade Técnica de Lisboa		2008/09
		— Universidade de Évora		2007/08
		— Escola Superior Artística do Porto (ESAP)		1988/89 (Licenciatura) 2007/08 (Mestrado)
		— Instituto Superior Manuel Teixeira Gomes		2006/07
		Universidade Lusíada do Porto		2006/07
	Carta de curso de Mestrado Integrado em Arquitectura e Urbanismo	— Universidade Fernando Pessoa		2006/07
		— ESG/Escola Superior Galileia		2002/03
	Diploma de Mestre em Arquitectura	— Universidade Lusíada de Lisboa		1988/89
	Carta de Curso, Grau de Licenciado	— Universidade de Évora		2001/02
	Carta de curso de mestre em Arquitectura	— Universidade do Porto		2003/04
	Certidão de Licenciatura em Arquitectura	Universidade Católica Portuguesa Centro Regional das Beiras		2001/02
	Diploma de Mestrado Integrado em Arquitectura	Universidade Católica Portuguesa Centro Regional das Beiras		2001/02
România	Diploma de arhitect	— Universitatea de arhitectură și urbanism "ION MINCU" — la propunerea Facultății de Arhitectură	Certificat de dobândire a dreptului de semnătură și de înscriere în Tabloul Național al Arhitecților	2010/11
		— Universitatea "Politehnică" din Timișoara	Certificat de dobândire a dreptului de semnătură și de înscriere în Tabloul Național al Arhitecților	2011/12
		— Universitatea Tehnică din Cluj—Napoca		2010/11
		— Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi" din Iași		2007/08
Slovenija	Magister inženir arhitekture/Magistrica inženirka arhitekture	Univerza v Ljubljani, Fakulteta za Arhitekturo	Potrdilo Zbornice za arhitekturo in prostor o usposobljenosti za opravljanje nalog odgovornega projektanta arhitekture	2007/08

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
Slovensko	Diplom inžiniera Architekta (títol Ing. arch.)	— Slovenská technická univerzita v Bratislave, Fakulta architektúry, študijný odbor 5.1.1 Architektúra a urbanizmus	Certifikát vydaný Slovenskou komorou architektov na základe 3-ročnej praxe pod dohľadom a vykonania autorizačnej skúšky	2007/08
		— Technická univerzita v Košiciach, Fakulta umení, študijný odbor 5.1.1. Architektúra a urbanizmus		2004/05
	Diplom magistra umení (títol Mgr. art.)	— Vysoká škola výtvarných umení v Bratislave, študijný odbor 2.2.7 'Architektonická tvorba'		2007/08
Suomi/Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu/ Tekniska högskolan (Helsinki)		1998/99
		— Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola		
		— Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		
		— Aalto-yliopisto/Aalto-universitetet		
		— Tampereen teknillinen yliopisto/Tammerfors tekniska universitet		
	— Oulun yliopisto		2010/11	
	— Tampereen teknillinen yliopisto		2010/11	
	— Aalto-yliopisto/Aalto-universitetet		2010/11	
Sverige	Arkitektexamen	— Chalmers Tekniska Högskola AB		1998/99
		— Kungliga Tekniska Högskolan		
		— Lunds Universitet		
		— Umeå universitet		2009/10

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board.	1988/89
		— Colleges of Art		
		— Schools of Art		
		— Cardiff University		2006/07
		— University for the Creative Arts		2008/09
		— Birmingham City University		2008/09
	2. Degrees in architecture	2. Universities	The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold estàndares as laid down in Article 46 of this Directive and in Criteria for validation published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.	2008/09
		3. Architectural Association		1988/89
	3. Final examination — Final Examination (ARB/RIBA Part 2)	— Architectural Association	EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their estàndar and length of education has met the requisite threshold estàndares of Article 46 of this Directive and of the Criteria for validation.	2011/12
		4. Royal College of Art		
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art	An Architects Registration Board Part 3 Certificate of Architectural Education	2006/07
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		2006/07
	6. Master of Architecture	6. — University of Liverpool		2007/08
		— Cardiff University		2009/10
		— University of Plymouth		2009/10
		— Queens University, Belfast		2010/11
		— Northumbria University		2010/11
		— University of Brighton		2006/07
		— Birmingham City University		2008/09
		— University of Kent		2009/10
— University of Ulster		2011/12		
— University of Edinburgh/Edinburgh School of Architecture and Landscape Architecture		2011/12		
— Leeds Metropolitan University	2011/12			
— University of Newcastle upon Tyne	2011/12			
— University of Lincoln	2012/13			
— University of Huddersfield	2011/12			
— University of the West of England				

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
		— University of Westminster		2011/12
		— University for the Creative Arts		2013/14
	7. Graduate Diploma in Architecture	7. University College London		2006/07
	8. Professional Diploma in Architecture	8. University of East London		2007/08
		— Northumbria University		2008/09
	9. Graduate Diploma in Architecture/MArch Architecture	9. University College London		2008/09
	10. Postgraduate Diploma in Architecture	10. — Leeds Beckett University (until 2014 Leeds Metropolitan University)		2007/08
		— University of Edinburgh		2008/09
		— Sheffield Hallam University		2009/10
	11. MArch Architecture (ARB/RIBA Part 2)	11. University College London		2011/12
		— University of Nottingham		2013/14
		— University of East London		2013/14
	12. Master of Architecture (MArch)	12. Liverpool John Moores University		2011/12
		— De Montfort University		2011/12
		— Arts University Bournemouth		2011/12
		— Nottingham Trent University		2012/13
		— Sheffield Hallam University		2013/14
	13. Postgraduate Diploma in Architecture and Architectural Conservation	13. University of Edinburgh		2008/09
	14. Postgraduate Diploma in Architecture and URBAN Design	14. University of Edinburgh		2008/09
	15. MPhil in Environmental Design in Architecture (Option B)	15. University of Cambridge		2009/10
	— MPhil in Architecture and URBAN Design	— University of Cambridge		2013/14

País	Títol de formació	Organisme que expedeix el títol de formació	Certificat que acompanya el títol de formació	Any acadèmic de referència
	16. Professional Diploma in Architecture: Advanced Environmental and Energy Studies	16. University of East London/Centre for Alternative Technology		2008/09
	17. MArchD in Applied Design in Architecture	17. Oxford Brookes University		2011/12
	18. M'Arch	18. University of Portsmouth		2011/12
	19. Master of Architecture (International)	19. University of Huddersfield		2012/13
	20. Master of Architecture with Honours	20. Cardiff University		2015/16
	21. March (Architecture)	21. Kingston University		2013/14
	22. MArch in Architecture	22. University of Greenwich		2013/14
	23. The degree of Master of Architecture in the College of Humanities and Social Science	23. University of Edinburgh/Edinburgh School of Architecture and Landscape Architecture		2012/13

(1) Les denominacions "Università degli studi di (nom de la ciutat)" i "Università di (nom de la ciutat)" són termes equivalents que designen la mateixa universitat.».

ANNEX IV

(Es correspon amb l'annex VI de la Directiva 2005/36/CE)

Drets adquirits aplicables a les professions reconegudes sobre la base de la coordinació de les condicions mínimes de formació*Títol de formació d'arquitectes que es beneficien de drets adquirits en virtut de l'article 64*

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
België/Belgique/ Belgien	<p>— Diplomes expedits per les escoles nacionals superiors d'arquitectura o pels instituts superiors d'arquitectura (architecte-architect)</p> <p>— Diplomes expedits per l'escola provincial superior d'arquitectura de Hasselt (architect)</p> <p>— Diplomes expedits per les acadèmies reials de Belles Arts (architecte — architect)</p> <p>— Diplomes expedits per les «escoles Saint-Luc» (architecte — architect)</p> <p>— Diplomes universitaris d'enginyer civil, acompanyats d'un certificat de pràctiques expedit pel col·legi d'arquitectes i que permet l'ús del títol professional d'arquitecte (architecte — architect)</p> <p>— Diplomes d'arquitectura expedits per la comissió examinadora central o de l'Estat d'arquitectura (architecte — architect)</p> <p>— Diplomes d'enginyer civil arquitecte i d'enginyer arquitecte, expedits per les facultats de ciències aplicades de les universitats i per la Facultat Politècnica de Mons (ingénieur-architecte, ingénieur-architect)</p>	1987/1988
България	<p>Títols concedits per centres acreditats d'ensenyament superior amb la qualificació “архитект” (arquitecte), “строителен инженер” (enginyer civil) o “инженер” (enginyer), com els següents:</p> <p>— Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: спец- иалности “Урбанизъм” и “Архитектура” (Universitat d'Arquitectura, Enginyeria Civil i Geodèsia, Sofia: especialitats d'urbanisme i arquitectura) i totes les especialitats d'enginyeria en els àmbits següents: “конструкции на сгради и съоръжения” (construcció d'edificis i estructures), “пътища” (carreteres), “транспорт” (transports), “хидротехника и водно строителство” (hidrotècnia i contruccions hidràuliques), “мелиорации и др.” (irrigació, etc.);</p> <p>— els títols concedits per universitats tècniques i centres d'ensenyament superior per a la construcció en els àmbits següents: “електро- и топлотехника” (electrotècnia i termotècnia), “съобщ- ителна и комуникационна техника” (tècniques i tecnologies de la telecomunicació), “строителни технологии” (tecnologies de la construcció), “приложна геодезия” (geodèsia aplicada) i “ландшафт и др.” (paisatge, etc.) en l'àmbit de la construcció.</p> <p>Per portar a terme activitats de disseny en els àmbits de l'arquitectura i la construcció, els títols han d'anar acompanyats d'un “придружени от удостоверение за проектантска правоспособност” (Certificat de capacitat legal en matèria de disseny), expedit pel “Камарата на архитектите” (Col·legi d'Arquitectes) i el “Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране” (Col·legi d'Enginyers de Disseny d'Instal·lacions), que confereix el dret a portar a terme activitats en l'àmbit del disseny d'instal·lacions.</p>	2009/2010

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
Česká republika	<p>— Diplomes expedits per les facultats següents de la «České vysoké učení technické» (Universitat Tècnica Txeca de Praga):</p> <p>«Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství» (Escola Superior d'Arquitectura i Edificació) (fins al 1951),</p> <p>«Fakulta architektury a pozemního stavitelství» (Facultat d'Arquitectura i Edificació) (des del 1951 fins al 1960),</p> <p>«Fakulta stavební» (Facultat d'Enginyeria Civil) (des de 1960) en les branques: construcció i estructures d'edificis, edificació, construcció i arquitectura; arquitectura (incloses l'ordenació urbana i l'ordenació territorial), construccions civils i construccions industrials i agrícoles; o, en els estudis d'enginyeria civil, la branca d'edificació i arquitectura,</p> <p>«Fakulta architektury» (Facultat d'Arquitectura) (des de 1976) en les branques: arquitectura; ordenació urbana i ordenació territorial; o, en els estudis d'arquitectura i ordenació urbana, les branques: arquitectura, teoria del disseny arquitectònic, ordenació urbana i ordenació territorial, història de l'arquitectura i la reconstrucció de monuments històrics, o arquitectura i edificació</p> <p>— Diplomes expedits per la «Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše» (fins al 1951) en arquitectura i construcció</p> <p>— Diplomes expedits per la «Vysoká škola stavitelství v Brně» (des de 1951 fins a 1956) en arquitectura i construcció</p> <p>— Diplomes expedits per la «Vysoké učení technické v Brně», «Fakulta architektury» (Facultat d'Arquitectura) (des de 1956) en la branca d'arquitectura i ordenació territorial, o per la «Fakulta stavební» (Facultat d'Enginyeria Civil) (des de 1956) en la branca de construcció</p> <p>— Diplomes expedits per la «Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava», «Fakulta stavební» (Facultat d'Enginyeria Civil) (des de 1997) en la branca d'estructures i arquitectura o en la branca d'enginyeria civil</p> <p>— Diplomes expedits per la «Technická univerzita v Liberci», «Fakulta architektury» (Facultat d'Arquitectura) (des de 1994) en els estudis d'arquitectura i ordenació territorial, branca d'arquitectura</p> <p>— Diplomes expedits per l'«Akademie výtvarných umění v Praze» en els estudis de belles arts, branca de disseny arquitectònic</p> <p>— Diplomes expedits per la «Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze» en els estudis de belles arts, branca d'arquitectura</p> <p>— Certificat d'autorització expedit per la «Česká komora architektů», sense cap indicació necessària quant a la branca, o en la branca d'edificació</p>	2006/2007
Danmark	<p>— Diplomes expedits per les escoles nacionals d'arquitectura de Copenhaguen i d'Aarhus (arkitekt)</p> <p>— Certificat d'aptitud expedit per la Comissió d'Arquitectes de conformitat amb la Llei núm.202, de 28 de maig de 1975 (registreret arkitekt)</p> <p>— Diplomes expedits per les escoles superiors d'Enginyeria Civil (bygningkonstruktør), acompanyats d'una certificació de les autoritats competents que acrediti que l'interessat ha superat l'examen dels seus títols i que inclogui l'avaluació dels projectes elaborats i fets pel candidat durant una pràctica efectiva, durant almenys sis anys, de les activitats que preveu l'article 48 de la present Directiva</p>	1987/1988
Deutschland	<p>— Diplomes expedits per les escoles superiors de Belles Arts (Dipl.-Ing., Architekt [HfbK])</p> <p>— Diplomes expedits per les Technische Hochschulen, secció d'arquitectura (Architektur/Hochbau), les universitats tècniques, secció d'arquitectura (Architektur/Hochbau), les universitats, secció d'arquitectura (Architektur/Hochbau), així com, sempre que aquestes institucions hagin estat reagrupades en Gesamthochschulen, per les Gesamthochschulen, secció d'arquitectura (Architektur/Hochbau) (Dipl.-Ing. i altres denominacions que es puguin donar ulteriorment a aquests diplomes)</p> <p>— Diplomes expedits per les Fachhochschulen, secció d'arquitectura (Architektur/Hochbau) i, sempre que aquestes institucions hagin estat reagrupades en Gesamthochschulen, per les Gesamthochschulen, secció d'arquitectura (Architektur/Hochbau), acompanyats, quan la durada dels estudis sigui inferior a quatre anys, però sigui almenys de tres anys, d'un certificat que acrediti un període d'experiència professional a la República Federal d'Alemanya de quatre anys, expedit pel col·legi professional d'acord amb l'article 47, apartat 1 (Ingenieur grad. i altres denominacions que es puguin donar ulteriorment a aquests diplomes)</p> <p>— Certificats (Prüfungszeugnisse) expedits abans de l'1 de gener de 1973 per les Ingenieurschulen, secció d'arquitectura, i les Werkkunstschulen, secció d'arquitectura, acompanyats d'un certificat de les autoritats competents que acrediti que l'interessat ha superat un examen dels seus títols i que inclogui l'avaluació dels projectes elaborats i fets pel candidat durant una pràctica efectiva, durant almenys sis anys, de les activitats que preveu l'article 48 de la present Directiva</p>	1987/1988

Pais	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
Eesti	— Diplom arhitektuuri erialal (títol en arquitectura) väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (concedit per la Facultat d'Arquitectura de l'Acadèmia Estoniana de Belles Arts des de 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (concedit per la Universitat de Belles Arts de Tallinn entre 1989 i 1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kuns-tiinstituudi poolt 1951-1988 (concedit per l'Institut Estatal de Belles Arts de la República Socialista Soviètica d'Estònia entre 1951 i 1988)	2006/2007
Ελλάς	— Diplomes d'enginyer arquitecte expedits pel Metsovion Polytechnion d'Atenes, acompanyats d'una certificació expedida per la Cambra Tècnica de Grècia que confereix el dret a l'exercici de les activitats en el sector de l'arquitectura — Diplomes d'enginyer arquitecte expedits per l'Aristotelion Panepistimion de Tessalònica, acompanyats d'una certificació expedida per la Cambra Tècnica de Grècia que confereix el dret a l'exercici de les activitats en el sector de l'arquitectura — Diplomes d'enginyer enginyer civil, expedits pel Metsovion Polytechnion d'Atenes, acompanyats d'una certificació expedida per la Cambra Tècnica de Grècia que confereix el dret a l'exercici de les activitats en el sector de l'arquitectura — Diplomes d'enginyer enginyer civil expedits per l'Artistotelion Panepistimion de Tessalònica, acompanyats d'una certificació expedida per la Cambra Tècnica de Grècia que confereix el dret a l'exercici de les activitats en el sector de l'arquitectura — Diplomes d'enginyer enginyer civil expedits pel Panepistimion Thrakis, acompanyats d'una certificació expedida per la Cambra Tècnica de Grècia que confereix el dret a l'exercici de les activitats en el sector de l'arquitectura — Diplomes d'enginyer enginyer civil expedits pel Panepistimion Patron, acompanyats d'una certificació expedida per la Cambra Tècnica de Grècia que confereix el dret a l'exercici de les activitats en el sector de l'arquitectura	1987/1988
Espanya	Títol oficial d'arquitecte concedit pel Ministeri d'Educació i Ciència o per les universitats	1987/1988
France	— Diplomes d'arquitecte diplomats pel Govern, expedits fins al 1959 pel Ministeri d'Educació Nacional i a partir de la data esmentada pel Ministeri de Cultura (architecte DPLG) — Diplomes expedits per l'«Escola Especial d'Arquitectura» (architecte DESA) — Diplomes expedits des de 1955 per l'«École nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg» (anteriorment, «École nationale d'ingénieurs de Strasbourg», secció d'Arquitectura (architecte ENSAIS))	1987/1988
Ireland	— Grau de «Bachelor of Architecture» concedit per la «National University of Ireland» (B. Arch. N.U.I.) als diplomats d'arquitectura de la «University College» de Dublín — Diploma de nivell universitari en arquitectura concedit pel «College of Technology», Bolton Street, Dublín (Diplom. Arch.) — Certificat de membre associat del «Royal Institute of Architects of Ireland» (A.R.I.A.I.) — Certificat de membre del «Royal Institute of Architects of Ireland» (M.R.I.A.I.)	1987/1988
Itàlia	— Diplomes de «laurea in architettura» expedits per les universitats, els instituts politècnics i els instituts superiors d'Arquitectura de Venècia i de Reggio de Calàbria, acompanyats del diploma que habilita per a l'exercici independent de la professió d'arquitecte expedit pel ministre d'Instrucció Pública després que el candidat hagi superat, davant un tribunal competent, l'examen d'Estat que el faculta per a l'exercici independent de la professió d'arquitecte (dott. architetto) — Diplomes de «laurea in ingegneria» en el sector de la construcció, expedits per les universitats i els instituts politècnics, acompanyats del diploma que habilita per a l'exercici independent d'una professió en el sector de l'arquitectura, expedit pel ministre d'Instrucció Pública, després que el candidat hagi superat, davant un tribunal competent, l'examen d'Estat que el faculta per a l'exercici independent de la professió (dott. ing. Architetto o dott. ing. in ingegneria civile)	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (certificat d'alta en el Registre d'arquitectes expedit per la Cambra Científica Tècnica (ETEK) de Xipre)	2006/2007
Latvija	— «Arhitekta diploms», ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un «Arhitekta prakses sertifikāts», ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (títol d'arquitecte expedit pel Departament d'Arquitectura de la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Estatal de Letònia fins a 1958, el Departament d'Arquitectura de la Facultat d'Enginyeria Civil de l'Institut Politècnic de Riga entre 1958 i 1991, la Facultat d'Arquitectura de la Universitat Tècnica de Riga des de 1991 i 1992, i el certificat de registre expedit pel Col·legi d'Arquitectes de Letònia)	2006/2007

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
Lietuva	<p>— Títols d'arquitecte enginyer o arquitecte expeditos pel Kauno politechnikos institutas fins a 1969 (inžinierius architektas/architektas);</p> <p>— Títols d'arquitecte, diplomats o llicenciats en arquitectura expeditos pel Vilnius inžinerinis statybos institutas fins a 1990, la Vilniaus technikos universitetas fins a 1996 i la Vilnius Gedimino technikos universitetas des de 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras);</p> <p>— Títols de graduat, diplomats o llicenciats en arquitectura expeditos pel LTSR Valstybinis dailės institutas fins a 1990 i per la Vilniaus dailės akademija des de 1990 (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras);</p> <p>— Títols de diplomats o llicenciats en arquitectura concedits per la Kauno technologijos universitetas des de 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras).</p> <p>Tots aquests títols han d'anar acompanyats del certificat expedit per la Comissió d'Autorització, pel qual es confereix el dret a exercir activitats en el sector de l'arquitectura (arquitecte autoritzat / Atestuotas architektas)</p>	2006/2007
Magyarország	<p>— Diploma «okleveles építész-mérnök» (títol de llicenciat en arquitectura) concedit per les universitats</p> <p>— Diploma «okleveles építész tervező művész» (títol de llicenciat en arquitectura i enginyeria civil) concedit per les universitats</p>	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit concedit per la Università ta' Malta, que habilita per al registre com a perit	2006/2007
Nederland	<p>— Certificat que acrediti la superació de l'examen de llicenciatura en arquitectura, expedit pels departaments d'arquitectura de les escoles tècniques superiors de Delft o Eindhoven (bouwkundig ingenieur)</p> <p>— Diplomes de les acadèmies d'arquitectura reconegudes per l'Estat (architect)</p> <p>— Diplomes expeditos fins a 1971 pels antics centres d'ensenyament superior d'arquitectura (Hoger Bouwkunstondericht) (architect HBO)</p> <p>— Diplomes expeditos fins a 1970 pels antics centres d'ensenyament superior d'arquitectura (voortgezet Bouwkunstondericht) (architect VBO)</p> <p>— Certificat que acrediti la superació d'un examen organitzat pel Consell d'Arquitectes del «Bond van Nederlandse Architecten» (Col·legi dels Arquitectes Holandesos, BNA) (architect)</p> <p>— Diploma de la «Stichting Institut vor Architectuur» (Fundació «Institut d'Arquitectura») (IVA), expedit al final d'un curs organitzat per aquesta Fundació que s'estén durant un període mínim de quatre anys (architect), acompanyat d'un certificat de les autoritats competents que acrediti que l'interessat ha superat un examen dels seus títols i que inclogui l'avaluació dels projectes elaborats i efectuats pel candidat durant una pràctica efectiva, durant almenys sis anys, de les activitats previstes a l'article 44 de la present Directiva</p> <p>— Certificat de les autoritats competents que acrediti que, abans de la data del 5 d'agost de 1985, l'interessat ha estat admès a l'examen de «kandidaat in de bouwkunde» organitzat per l'Escola Tècnica Superior de Delft o d'Eindhoven i que, durant un període almenys de cinc anys immediatament anteriors a la data esmentada, ha exercit activitats d'arquitectura la naturalesa i importància de les quals garanteixen, segons els criteris acceptats en els Països Baixos, una competència suficient per a l'exercici d'aquestes activitats (architect)</p> <p>— Certificat de les autoritats competents expedit únicament a les persones que hagin assolit l'edat de 40 anys abans del 5 d'agost de 1985 i que acrediti que l'interessat, durant un període almenys de cinc anys immediatament anterior a la data esmentada, ha exercit activitats d'arquitecte la naturalesa i importància de les quals garanteixen, segons els criteris acceptats en els Països Baixos, una competència suficient per a l'exercici d'aquestes activitats (architect)</p> <p>— Els certificats a què es refereixen els guions setè i vuitè no necessiten ser reconeguts a partir de la data d'entrada en vigor de les disposicions legals i reglamentàries relatives a l'accés a les activitats d'arquitecte i el seu exercici amb el títol professional d'arquitecte en els Països Baixos, en la mesura en què aquests certificats no confereixin, en virtut de les disposicions esmentades, accés a aquestes activitats amb el títol professional esmentat</p>	1987/1988
Österreich	<p>— Diplomes expeditos per les universitats tècniques de Viena i de Graz, així com per la Universitat d'Innsbruck, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura, secció d'arquitectura (Architektur), enginyeria civil (Bauingenieurwesen Hochbau) i construcció (Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen)</p> <p>— Diplomes expeditos per la Universitat d'Enginyeria Rural, secció d'enginyeria civil i gestió d'aigües (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft)</p> <p>— Diplomes expeditos pel Centre Universitari d'Arts Aplicades de Viena, secció d'arquitectura</p> <p>— Diplomes expeditos per l'Acadèmia de Belles Arts de Viena, secció d'arquitectura</p> <p>— Diplomes d'enginyer (Ing.), expeditos per les escoles tècniques superiors o les escoles tècniques o les escoles tècniques de la Construcció, juntament amb la llicència de «Baumeister» que dona fe d'un mínim de sis anys d'experiència professional a Àustria i se sanciona amb un examen</p> <p>— Diplomes expeditos pel Centre Universitari de Disseny Industrial de Linz, secció d'arquitectura</p> <p>— Certificats de capacitat per a l'exercici de la professió d'enginyer civil o per a consultors d'enginyeria en l'àmbit de la construcció (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), d'acord amb la Llei de tècnics de construcció i obres públiques (Ziviltechnikergesetz, BGBl, núm. 156/1994)</p>	1997/1998

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
Polska	<p>Els títols expedits per les facultats d'Arquitectura següents:</p> <p>— Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Varsòvia (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt. (Des de 1945 fins a 1948, títol: inżynier architekt, magister nauk technicznych; des de 1951 fins a 1956, títol: inżynier architekt; des de 1954 fins a 1957, 2n cicle, títol: inżyniera magistra architektury; des de 1957 fins a 1959, títol: inżyniera magistra architektury; des de 1959 fins a 1964, títol: magistra inżyniera architektury; des de 1964 fins a 1982, títol: magistra inżyniera architekta; des de 1983 fins a 1990, títol: magister inżynier architekt; des de 1991, títol: magistra inżyniera architekta).</p> <p>— Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Cracòvia (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: magister inżynier architekt. (Des de 1945 fins a 1953, Facultat Politècnica d'Arquitectura de la Universitat de Mines i Metal·lúrgia — Akademia Górniczo- Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury);</p> <p>— Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Wrocław (Politechnika Wroclawska, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt. (Des de 1949 fins a 1964, títol: inżynier architekt, magister nauk technicznych; des de 1951 fins a 1956, títol: magister inżynier architektury; des de 1964, títol: magister inżynier architekt);</p> <p>— Facultat d'Arquitectura de Gliwice de la Universitat Politècnica de Silèsia (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Des de 1945 fins a 1955, Facultat d'Enginyeria i Construcció — Wydział Inżynieryjno-Budowlany, títol: inżynier architekt; des de 1961 fins a 1969, Facultat de Construcció Industrial i Enginyeria General</p> <p>— Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, títol: magister inżynier architekt; des de 1969 fins a 1976, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura — Wydział Budownictwa i Architektury, títol: magister inżynier architekt; des de 1977, Facultat d'Arquitectura — Wydział Architektury, títol: magister inżynier architekt i, des de 1995, inżynier architekt);</p> <p>— Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Des de 1945 fins a 1955, Facultat d'Arquitectura de l'Escola d'Enginyeria — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, títol: inżynier architektury; des de 1978, títol: magister inżynier architekt, i des de 1999 inżynier architekt);</p> <p>— Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Gdańsk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: magister inżynier architekt. (Des de 1945 fins a 1969, Facultat d'Arquitectura — Wydział Architektury; des de 1969 fins a 1971, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura — Wydział Budownictwa i Architektury; des de 1971 fins a 1981, Institut d'Arquitectura i Urbanisme — Instytut Architektury i Urbanistyki; des de 1981, Facultat d'Arquitectura — Wydział Architektury);</p> <p>— Facultat d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); títol professional d'arquitecte: magister inżynier architekt. (Des de 1975 fins a 1989, Institut d'Arquitectura — Instytut Architektury);</p> <p>— Facultat d'Enginyeria Civil, Arquitectura i Enginyeria Ambiental de la Universitat Politècnica de Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); títol professional d'arquitecte: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Des de 1973 fins a 1993, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura — Wydział Budownictwa i Architektury i, des de 1992, Facultat d'Enginyeria Civil, Arquitectur i Enginyeria Ambiental — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; títol: des de 1973 fins a 1978, inżynier architekt, des de 1978 magister inżynier architekt);</p> <p>— Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura de la Universitat Politècnica d'Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); títol professional d'arquitecte: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Des de 1948 fins a 1954, Escola Superior d'Enginyeria, Facultat d'Arquitectura — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, títol: inżynier architekt, des de 1970 magister inżynier architekt, i des de 1998 inżynier architekt).</p> <p>Tots els títols concedits per les facultats d'Arquitectura, juntament amb el certificat de col·legiació expedit per la cambra regional corresponent del Col·legi d'Arquitectes de Polònia pel qual es confereix el dret a exercir activitats en el sector de l'arquitectura a Polònia.</p>	2006/2007

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
Portugal	<p>— Diploma «diploma do curso especial d'arquitectura» expedit per les escoles de Belles Arts de Lisboa i Porto</p> <p>— Diploma d'arquitecte «diploma de arquitecto» expedit per les escoles de Belles Arts de Lisboa i Porto</p> <p>— Diploma «diploma do curso d'arquitectura» expedit per les escoles superiors de Belles Arts de Lisboa i Porto</p> <p>— Diploma «diploma de licenciatura em arquitetura» expedit per l'escola superior de Belles Arts de Lisboa</p> <p>— Diploma «carta de curso de licenciatura em arquitetura» expedit per la Universitat Politècnica de Lisboa i per la Universitat de Porto</p> <p>— Llicenciatura en enginyeria civil (licenciatura em engenharia civil) expedida per l'Institut Superior Tècnic de la Universitat Politècnica de Lisboa</p> <p>— Llicenciatura en enginyeria civil (licenciatura em engenharia civil) expedida per la Facultat d'Enginyeria (de Engenharia) de la Universitat de Porto</p> <p>— Llicenciatura en enginyeria civil (licenciatura em engenharia civil) expedida per la Facultat de Ciències i Tecnologia de la Universitat de Coimbra</p> <p>— Llicenciatura en enginyeria civil, producció (licenciatura em engenharia civil, produção) expedida per la Universitat del Miño</p>	1987/1988
România	<p>Universitatea de Arhitectură și Urbanism “Ion Mincu” București (Universitat d'Arquitectura i Urbanisme “Ion Mincu” Bucarest):</p> <p>— 1953-1966: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București (Institut d'Arquitectura “Ion Mincu” Bucarest), Arhitect (Arquitecte);</p> <p>— 1967-1974: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București (Institut d'Arquitectura “Ion Mincu” Bucarest), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (Títol d'arquitecte, especialitat d'arquitectura);</p> <p>— 1975-1977: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Institut d'Arquitectura “Ion Mincu” Bucarest, Facultat d'Arquitectura), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (Títol d'arquitecte, especialitat en arquitectura);</p> <p>— 1978-1991: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare (Institut d'Arquitectura “Ion Mincu” Bucarest, Facultat d'Arquitectura i Sistematizació), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură și Sistematizare (Títol d'arquitecte, especialitat en arquitectura i sistematizació);</p> <p>— 1992-1993: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură i Urbanism (Institut d'Arquitectura “Ion Mincu” Bucarest, Facultat d'Arquitectura i Urbanisme), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură i Urbanism (Títol d'arquitecte, especialitat d'arquitectura i urbanisme);</p> <p>— 1994-1997: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură i Urbanism (Institut d'Arquitectura “Ion Mincu” Bucarest, Facultat d'Arquitectura i Urbanisme), Diplomă de Licență, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol de Licență, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura);</p> <p>— 1998-1999: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Institut d'Arquitectura “Ion Mincu” Bucarest, Facultat d'Arquitectura), Diplomă de Licență, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol de Licență, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura);</p> <p>— Des de 2000: Universitatea de Arhitectură i Urbanism “Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Universitat d'Arquitectura i Urbanisme “Ion Mincu” — Bucarest, Facultat d'Arquitectura), Diplomă de Arhitect, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol d'arquitecte, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura).</p> <p>Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Universitat Tècnica Cluj- Napoca):</p> <p>— 1990-1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Institut Politècnic Cluj-Napoca, Facultat d'Enginyeria Civil), Diplomă de Arhitect, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol d'arquitecte, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura);</p> <p>— 1993-1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Universitat Tècnica Cluj-Napoca, Facultat d'Enginyeria Civil), Diplomă de Arhitect, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol d'arquitecte, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura);</p> <p>— 1994-1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Universitat Tècnica Cluj-Napoca, Facultat d'Enginyeria Civil), Diplomă de Licență, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol de Licență, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura);</p> <p>— 1998-1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură i Urbanism (Universitat Tècnica Cluj-Napoca, Facultat d'Arquitectura i Urbanisme), Diplomă de Licență, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol de Licență, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura);</p> <p>— Des de 2000: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură i Urbanism (Universitat Tècnica Cluj-Napoca, Facultat d'Arquitectura i Urbanisme), Diplomă de Arhitect, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol d'arquitecte, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura).</p> <p>Universitatea Tehnică “Gh. Asachi” Iași (“Gh. Asachi” Universidad Tècnica Iași):</p> <p>— 1993: Universitatea Tehnică “Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții i Arhitectură (Universitat Tècnica “Gh. Asachi” Iași, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura), Diplomă de Arhitect, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol d'arquitecte, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura);</p> <p>— 1994-1999: Universitatea Tehnică “Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții i Arhitectură (Universitat Tècnica “Gh. Asachi” Iași, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura), Diplomă de Licență, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol de Licență, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura);</p> <p>— 2000-2003: Universitatea Tehnică “Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții i Arhitectură (Universitat Tècnica “Gh. Asachi” Iași, Facultat d'Enginyeria Civil i Arquitectura), Diplomă de Arhitect, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol d'arquitecte, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura);</p> <p>— Des de 2004: Universitatea Tehnică “Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții i Arhitectură (Universitat Tècnica “Gh. Asachi” Iași, Facultat d'Arquitectura), Diplomă de Arhitect, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol d'arquitecte, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura).</p>	2009/2010

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
	<p>Universitatea Politehnică din Timișoara (Universitat Politècnica de Timișoara):</p> <ul style="list-style-type: none"> — 1993-1995: Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții (Universitat Tècnica de Timișoara, Facultat d'Enginyeria Civil), Diplomă de Arhitect, perfilul Arhitectură și urbanism, specializarea Arhitectură generală (Títol d'arquitecte, àmbit d'arquitectura i urbanisme, especialitat d'arquitectura general); — 1995-1998: Universitatea Politehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții (Universitat Politècnica de Timișoara, Facultat d'Enginyeria Civil), Diplomă de Licență, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol de Licença, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura); — 1998-1999: Universitatea Politehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universitat Politècnica de Timișoara, Facultat d'Enginyeria Civil i Arhitectura), Diplomă de Licença, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol de Licença, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura); — Des de 2000: Universitatea Politehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții i Arhitectură (Universitat Politècnica de Timișoara, Facultat d'Enginyeria Civil i Arhitectura), Diplomă de Arhitect, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol d'arquitecte, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura). <p>Universitatea din Oradea (Universitat d'Oradea):</p> <ul style="list-style-type: none"> — 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului (Universitat d'Oradea, Facultat de Protecció del Medi Ambiente), Diplomă de Arhitect, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol d'arquitecte, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura); — Des de 2003: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură i Construcții (Facultat d'Arquitectura i Enginyeria Civil), Diplomă de Arhitect, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol d'arquitecte, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura). <p>Universitatea Spiru Haret București (Universitat Spiru Haret de Bucarest):</p> <ul style="list-style-type: none"> — Des de 2002: Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură (Universitat Spiru Haret de Bucarest, Facultat d'Arquitectura), Diplomă de Arhitect, perfilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Títol d'arquitecte, àmbit d'arquitectura, especialitat d'arquitectura). 	
Slovenija	<ul style="list-style-type: none"> — «univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture» (títol universitari d'arquitecte) expedit per la Facultat d'Arquitectura, juntament amb un certificat amb validesa legal expedit pe l'autoritat competent en el sector de l'arquitectura pel qual es confereix el dret a exercir activitats en el sector esmentat — títol universitari d'«univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka» expedit per les facultats tècniques, juntament amb un certificat amb validesa legal expedit per l'autoritat competent en el sector de l'arquitectura pel qual es confereix el dret a exercir activitats en el sector esmentat 	2006/2007
Slovensko	<ul style="list-style-type: none"> — títol en arquitectura i edificación («architektúra a pozemné staviteľstvo») concedit per la Universitat Tècnica Eslovaca (Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1950 i 1952 (titulació: enginyer); — títol en arquitectura («architektúra») concedit per la Facultat d'Arquitectura i Edificació de la Universitat Tècnica Eslovaca (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1952 i 1960 (titulació: enginyer arquitecte); — títol en edificación («pozemné staviteľstvo») concedit per la Facultat d'Arquitectura i Edificació de la Universitat Tècnica Eslovaca (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1952 i 1960 (titulació: enginyer); — títol en arquitectura («architektúra») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1961 i 1976 (titulació: enginyer arquitecte); — títol en edificación («pozemné stavby») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1961 i 1976 (titulació: enginyer); — títol en arquitectura («architektúra») concedit per la Facultat d'Arquitectura de la Universitat Tècnica Eslovaca (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava des de 1977 (titulació: enginyer arquitecte); — títol en urbanisme («urbanizmus») concedit per la Facultat d'Arquitectura de la Universitat Tècnica Eslovaca (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava des de 1977 (títol: enginyer arquitecte); — títol en edificación («pozemné stavby») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) de Bratislava entre 1977 i 1997 (titulació: enginyer); — títol en arquitectura i edificación («architektúra a pozemné stavby») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) de Bratislava des de 1998 (titulació: enginyer); — títol en edificación — especialitat d'arquitectura («pozemné stavby — špecializácia: architektúra») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) de Bratislava entre 2000 i 2001 (titulació: enginyer); — títol en edificación i arquitectura («pozemné stavby a architektúra») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica Eslovaca (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) de Bratislava des de 2001 (titulació: enginyer); — títol en arquitectura («architektúra») concedit per l'Escola de Belles Arts i Disseny (Vysoká škola výtvarných umení) de Bratislava des de 1969 (titulació: Akad. arch. fins a 1990; Mgr. entre 1990 i 1992; Mgr. arch. entre 1992 i 1996; Mgr. art. des de 1997); 	2006/2007

País	Títol de formació	Curs acadèmic de referència
	<p>— títol en edificació («pozemné staviteľstvo») concedit per la Facultat d'Enginyeria Civil de la Universitat Tècnica (Stavebná fakulta, Technická univerzita) de Košice entre 1981 i 1991 (titulació: enginyer).</p> <p>Tots aquests títols han d'anar acompanyats d'un:</p> <p>— certificat d'autorització expedit pel Col·legi Eslovac d'Arquitectes (Slovenská komora architektov) de Bratislava, sense indicació específica de la branca o en la branca d'edificació («pozemné stavby») o d'ordenació territorial («územné plánovanie»),</p> <p>— certificat d'autorització expedit pel Col·legi Eslovac d'Enginyers Civils (Slovenská komora stavebných inžinierov) de Bratislava, en la branca d'edificació («pozemné stavby»).</p>	
Suomi/Finland	<p>— Diplomes expedits pels departaments d'arquitectura de les universitats politècniques i de la Universitat d'Oulu (arkkitehti/arkitekt)</p> <p>— Diplomes expedits pels instituts de tecnologia (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)</p>	1997/1998
Sverige	<p>— Diplomes expedits per la Facultat d'Arquitectura del Reial Institut de Tecnologia, de l'Institut Chalmers de Tecnologia i de l'Institut de Tecnologia de la Universitat de Lund (arkitekt, llicenciat en arquitectura)</p> <p>— Certificats d'afiliació a la Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR) si els interessats han rebut la seva formació en un dels estats destinataris de la present Directiva</p>	1997/1998
United Kingdom	<p>— Títols conferits després de la superació d'exàmens en:</p> <p>— el Royal Institute of British Architects</p> <p>— les escoles d'arquitectura de les universitats, col·legis politècnics superiors, col·legis, acadèmies col·legis privats), col·legis de Tecnologia i de Belles Arts que estiguin reconeguts el 10 de juny de 1985 per l'Architects Registration Council del Regne Unit per a la seva inscripció en el registre de la professió (Architect)</p> <p>— Certificat que acrediti que el seu titular té un dret adquirit al manteniment del seu títol professional d'arquitecte en virtut de la secció 6 (1) a, 6 (1)b o 6 (1)d de l'Architects Registration Act de 1931 (Architect)</p> <p>— Certificat que acrediti que el seu titular té un dret adquirit al manteniment del seu títol professional d'arquitectura en virtut de la secció 2 de l'Architects Registration Act de 1938 (Architect)</p>	1987/1988

ANNEX V

(Es correspon amb l'annex VII de la Directiva 2005/36/CE)

Documents i certificats exigibles d'acord amb l'article 68

1. Documents

a) Prova de la nacionalitat de l'interessat.

b) Còpia dels certificats de competència o del títol de formació que doni accés a la professió de què es tracti, així com, arribat el cas, un certificat de l'experiència professional de l'interessat.

Les autoritats competents espanyoles poden convidar el sol·licitant que faciliti informació sobre la seva formació en la mesura necessària per determinar la possible existència de diferències substancials respecte a la formació nacional exigida, com les que esmenta l'article 22.4. En cas que al sol·licitant li sigui impossible facilitar la informació esmentada, l'autoritat competent espanyola s'ha de dirigir al punt de contacte, a l'autoritat competent o a qualsevol altre organisme pertinent de l'Estat membre d'origen.

c) En els casos que preveu l'article 26, un certificat que acrediti el tipus i la durada de l'activitat, expedit per l'autoritat o l'organisme competent de l'Estat membre d'origen o de l'Estat membre de procedència de l'estranger.

d) Quan l'accés a una professió regulada està condicionat a la presentació de proves relatives a l'honorabilitat, la moralitat o l'absència de fallida, o de suspensió o prohibició de l'exercici de la professió esmentada en cas de falta professional greu o d'infracció penal, l'autoritat competent espanyola ha d'acceptar, com a prova suficient per als nacionals dels estats membres que vulguin exercir la professió esmentada en el seu territori, la presentació de documents expedits per autoritats competents de l'Estat membre d'origen o de l'Estat membre de procedència de l'estranger que demostrin el compliment d'aquests requisits. Aquestes últimes autoritats han de remetre els documents exigits en el termini de dos mesos.

Quan els documents que preveu el primer paràgraf no puguin ser expedits per les autoritats competents de l'Estat membre d'origen o de l'Estat membre de procedència de l'estranger, s'han de substituir per una declaració jurada —o, en els estats membres en què no hi hagi aquest tipus de declaració, per una declaració solemne— que l'interessat ha d'efectuar davant una autoritat judicial o administrativa competent o, atès el cas, davant de notari o davant un organisme professional qualificat de l'Estat membre d'origen, que mitjançant un certificat ha de donar fe de l'esmentat jurament o declaració solemne.

e) Quan s'exigeixi a Espanya, per a l'accés a una professió regulada, la presentació d'un document relatiu a la salut física o psíquica del sol·licitant, l'autoritat competent espanyola ha d'acceptar com a prova satisfactòria sobre això la presentació del document que s'exigeixi a l'Estat membre d'origen. Quan l'Estat membre d'origen no exigeixi documents d'aquest tipus, l'autoritat competent espanyola ha d'acceptar un certificat expedit per una autoritat competent d'aquest Estat. En aquest cas, les autoritats competents de l'Estat membre d'origen han de remetre el document exigint en el termini de dos mesos.

f) Quan s'exigeixi a Espanya, per a l'accés a una professió regulada:

— una prova de la solvència del sol·licitant,

— la prova que el sol·licitant està assegurat contra els riscos pecuniaris de la seva responsabilitat professional d'acord amb les normes legals i reglamentàries vigents a l'Estat membre d'acollida quant a les condicions i l'abast de la cobertura, l'Autoritat competent espanyola ha d'acceptar com a prova satisfactòria un certificat expedit amb aquesta finalitat per bancs i empreses asseguradores d'un altre Estat membre.

g) Quan s'exigeixi a Espanya, un certificat que confirmi l'absència tant de suspensions temporals o definitives de l'exercici de la professió com de condemnes penals.

2. Certificats

Per facilitar l'aplicació del títol III, capítol III, d'aquest Reial decret, en cas de dubte justificat, les autoritats competents espanyoles poden exigir que els sol·licitants que compleixin les condicions de formació exigides presentin, juntament amb el seu títol de formació, un certificat de les autoritats competents de l'Estat membre d'origen que acrediti que el títol de formació és el que està previst per la Directiva 2005/36/CE.

ANNEX VI

Relació de professions regulades per a l'exercici de les quals s'exigeix un coneixement necessari del dret nacional

Relació de professions regulades l'exercici de les quals exigeix un coneixement necessari del dret positiu espanyol, i en les quals en l'exercici de les seves activitats és un element essencial i constant emetre dictàmens, consells o assistència sobre el dret positiu espanyol, als efectes del que disposa l'article 22.3.

- Advocat
- Actuari d'assegurances
- Agent de la propietat industrial
- Auditor de comptes
- Detectiu privat
- Gestor administratiu
- Graduat social, graduat social diplomad o diplomad en relacions laborals
- Procurador

ANNEX VII

Model de declaració prèvia en cas de desplaçament del prestador de serveis (article 13)

1. Aquesta declaració es refereix a:

- La primera prestació de serveis a Espanya (si us plau, completeu les seccions 2 a 6)
- Una renovació anual de la declaració¹ (si us plau, completeu les seccions 2 a 5 i 7)

2. Dades personals del declarant:

2.1. Nom(s) i cognom(s)

2.2. Nacionalitat(s):

- AT BE CY CZ DE DK EE EL ES FI
FR HU IE IT LT LV LU MT NL PL
PT SI SK ES UK BG RO IS LI NO
HR CH

Altra(es)

2.3. Número de passaport o document d'identitat:

País.....

País.....

2.4. Gènere: Home Dona

2.5. Data de naixement (dd/mm/aaaa):

2.6. Lloc de naixement: Localitat:

- AT BE CY CZ DE DK EE EL ES FI
FR HU IE IT LT LV LU MT NL PL
PT SI SK ES UK BG RO IS LI NO
HR CH

Un altre:

2.7. Dades de contacte a l'Estat membre d'establiment (obligatori):

Adreça:

Telèfon (amb prefixos):

Fax (amb prefixos):

Adreça electrònica:

2.8. Dades de contacte a Espanya (opcional):

Adreça:

Telèfon (amb prefixos):

Fax (amb prefixos):

Adreça electrònica:

¹ Si us plau, adjunteu una còpia de la declaració prèvia i de la primera declaració efectuada.

3. Profesió a què es refereix la declaració:

3.1. Profesió exercida² a l'Estat membre d'establiment:³

.....
.....
.....

Profesió que es pretén exercir a Espanya:

.....

4. Establiment legal en un o diversos estats membres:

Als efectes d'aquesta declaració, "establiment legal" es refereix a l'exercici de la professió amb subjecció a les normes relatives a qualificacions professionals, incloses les condicions de formació corresponents, i a totes les normes específiques sobre exercici de la professió. L'establiment legal exclou qualsevol prohibició, fins i tot temporal, per exercir la professió. Per als posseïdors de qualificacions obtingudes en un tercer país, l'establiment legal que pot permetre la provisió de serveis ha d'incloure una experiència professional almenys de tres anys en el territori de l'Estat membre que ha reconegut les qualificacions d'acord amb la seva legislació interna i certificada per aquest (article 3.3 de la Directiva 2005/36/CE).

4.1. Esteu establerts legalment en un Estat membre per a l'exercici de la professió que indica el punt 3.1?⁴

Sí No

En cas afirmatiu, en quin Estat membre esteu establerts legalment?⁵

AT BE CY CZ DE DK EE EL ES FI
 FR HU IE IT LT LV LU MT NL PL
 PT Sí SK ES UK BG RO IS LI NO
 HR CH

Si no, expliqueu les circumstàncies:

4.2. Aquesta professió està regulada a l'Estat membre d'establiment?⁶

Sí No

Si està regulada, aneu directament a la pregunta 4.4.

Comentaris (si s'escau):

² Si us plau, indiqueu el nom de la professió en l'idioma de l'Estat membre d'establiment i en idioma espanyol o, si no, en anglès, francès o alemany.

³ Si esteu establerts en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

⁴ Si esteu establerts en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

⁵ Si esteu establerts en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

⁶ Si esteu establerts en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

4.3. Si la professió que esmenta el punt 3.1 no està regulada a l'Estat membre d'establiment, i no heu seguit una educació i formació regulada dirigida a l'exercici de la professió que esmenta el punt 3.1,⁷ i heu adquirit una experiència professional, en la professió esmentada, com a mínim de dos anys en el curs dels deu anys anteriors en el territori de l'Estat membre esmentat?

Sí No

Comentaris (si s'escau):

4.4. Pertanyeu a alguna associació professional o corporació equivalent?⁸

Sí No

Si la resposta és afirmativa, si us plau indiqueu a quina, incloent-hi les dades de contacte rellevants i el seu número de registre.

.....
.....
.....

Esteu subjectes a una autorització o supervisió per una autoritat administrativa competent?⁹

Sí No

Si la resposta és afirmativa, si us plau indiqueu a quina, incloent-hi les dades de contacte rellevants.

.....
.....
.....

5. Assegurança professional

5.1. Teniu cobertura mitjançant una assegurança o altres mitjans de protecció personal o col·lectiva respecte a la responsabilitat professional resultat de l'exercici de la professió esmentada en el punt 3.1?¹⁰

Sí No

Si la resposta és afirmativa, si us plau proporcioneu els detalls de la cobertura:

Nom de la companyia asseguradora:

Número de pòlissa:

Comentaris (si s'escau):

⁷ Si esteu establerts en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

⁸ Si esteu establerts en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

⁹ Si esteu establerts en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

¹⁰ Si esteu establerts en més d'un Estat membre, si us plau faciliteu la informació sobre cadascun d'aquests.

6. Documents adjunts a aquesta declaració¹¹

6.1. Assenyaleu els documents que acompanyen aquesta declaració:

- Acreditació de nacionalitat
- Acreditació de l'establiment legal
- Acreditació de qualificacions professionals
- Acreditació d'una experiència professional mínima de dos anys en els deu anteriors¹²
- Acreditació d'absència de condemna penal¹³

7. Informació per a la renovació¹⁴

7.1. Períodes durant els quals heu prestat serveis a Espanya (dd/mm/aaaa):

De / / a / /

De / / a / /

De / / a / /

De / / a / /

De / / a / /

Comentaris (si s'escau):

7.2. Si us plau, indiqueu les activitats professionals exercides durant els períodes de prestació de serveis.

.....
.....

8. Altres comentaris

.....
.....

¹¹ Empleneu-ho d'acord amb els documents requerits a l'article 13 d'aquest Reial decret.

¹² Empleneu-ho únicament si la professió no està regulada a l'Estat membre d'establiment.

¹³ Empleneu-ho únicament per a professions del sector de la seguretat (apartat 2 de l'annex VIII del Reial decret 1837/2008, de 8 de novembre).

¹⁴ Aquesta informació l'ha de conservar l'autoritat competent per supervisar la prestació de serveis.